Jeugdstorm Zakboek

Jeugdstorm Zakboek

Eigendom van de St.
Werkgroep Herkenning

Het
JEUGDSTORM
Zakboekje

Wat is het Jeugdstormzakboekje?

Het Jeugdstormzakboekje vertelt van het werk van den Jeugdstorm en van de groote idealen, die niet alleen de jeugd van Nederland, maar de jeugd van geheel Europa bezielen. Het vertelt van den moedigen inzet van Europeesche mannen aan de fronten en van de groote mannen uit het heden en het verleden, wier leven voor ons allen een voortdurend voorbeeld moet zijn. Het vertelt van al die dingen, die ieder Jeugdstormer — en ook ieder ***niet***-Jeugdstormer — moet weten: van de Jeugdherbergen, het Arbeidsfront, den Germaanschen Landdienst. En niet te vergeten van den Jeugdstorm zèlf!

Wat is de bedoeling van het Jeugdstormzakboekje?

Wij leven in een veelbewogen tijd, een tijd, waarin een harde strijd gevoerd moet worden en waarin van ieder van ons een maximum aan idealisme en offervaardigheid gevergd wordt. Een tijd echter, die oneindig veel schoons biedt, omdat in dezen tijd een nieuwe toekomst geboren wordt, een toekomst, die gedragen zal worden door den geest van ware kameraadschap, die aan de fronten zijn hoogste bekroning vindt. Deze tijd te doen beleven is de bedoeling van het Jeugdstormzakboekje.

Voor wie is het Jeugdstormzakboekje bestemd?

Het is voor de leden van den Jeugdstorm, die in dit boekje veel zullen vinden wat hen van nutte is bij den dienst in den Jeugdstorm. In de agenda kunnen zij alles wat den practischen dienst betreft bijhouden.

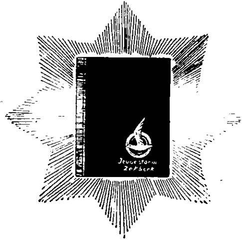
Het is voor de jeugd buiten den Jeugdstorm, die door het lezen van dit boekje zal beseffen, dat ook zij in den Jeugdstorm behoort, omdat de Jeugdstorm er niet is voor een groepje, maar voor de gehééle Nederlandsche jeugd.

Het is voor de volwassenen, opdat deze zullen beseffen, dat de jeugd haar eigen weg gaat en dat zij — wanneer het moet ook *zonder* de volwassenen — haar doel zal weten te bereiken. Zij zullen door dit boekje leeren zien, dat de nieuwe Nederlandsche jeugd de beste waarborg vormt voor een vrije en gelukkige toekomst van ons Vaderland.

En het volgende Jeugdstormzakboekje?

Als de voorteekenen niet bedriegen zal dit zakboekje elk jaar gevolgd worden door een nieuw. Het staat als een paal boven water, dat het dan nog mooier en nog uitgebreider moet zijn. Dat kan! Maar alleen, wanneer alle lezers en lezeressen hun wenschen, verlangens en critiek kenbaar maken. Deze worden door de samensteller zèèr op prijs gesteld! Ook bijdragen en artikelen worden dankbaar aanvaard.

Aansporingen, wenschen, verlangens, critiek, bijdragen, verhalen en artikelen te richten aan: Hopman Frits Barkhuis, Noorder Amstellaan 63, Amsterdam Z., met vermelding op de enveloppe: Jeugdstormzakboekje 1944.

Samengesteld door en verantwoordelijk voor den inhoud:

HOPMAN F. BARKHUIS

en

OPPERVAANDRIG JAN SCHUURMAN

ADOLF HITLER

Tegenwoordig kent iedereen van groot tot klein de geschiedenis van den Führer.
Het is overbodig om in een boekje van dit formaat een volledige levensbeschrijving van Adolf Hitler te geven; daarom willen wij niet in lange woordenreeksen vervallen, maar hem de eereplaats geven: de eerste twee bladzijden voor den Führer aller Germanen.
Adolf Hitler, de man, die ééns als redder van zijn volk op moest treden, werd gedwongen een nòg zwaardere taak op zijn schouders te nemen: redder van de Europeesche beschaving, redder van de eeuwenoude kultuur van ons werelddeel.
Deze idealist, die als gewoon soldaat na een harde jeugd, den wereldoorlog van 1914—1918 inging, staat voor ons als de man, die thans nog worstelt met de duistere machten uit het Oosten, maar die eens de vrede en het geluk van millioenen Europeanen zal waarborgen.
Adolf Hitler is vóór alles: Vaderlander.
Wij Nederlanders, die zoo hecht verbonden zijn aan onzen geboortegrond, kunnen slechts warmte voelen voor den man, die zijn geheele leven gestreden heeft om zijn Vaderland omhoog te heffen uit het verval, waarin het door andere landen welbewust gestort was.
Er is in de wereldgeschiedenis haast geen ander aan te wijzen, die presteerde, wat Hitler mocht volbrengen.
Gehoond en belasterd, ja zelfs in de gevangenis geworpen, had hij den moed en het doorzettingsvermogen om zijn strijd tot een goed einde te brengen.
Nog raast de oorlog, maar in onze harten leeft het besef, dat Adolf Hitler ook den huidigen strijd volbrengen zal.
Zijn werk is ook ons werk.
Wij jongeren hebben geleerd om ons in te zetten voor het Volk, waartoe wij behooren. Wij weten dat Führer en Leider het eens zijn.
Wij kunnen slechts volgen.
Deze strijd, door Adolf Hitler begonnen, zullen wij voortzetten tot aan de overwinning.
Voor ons is geen keuze meer: overwinnen of sterven!
Moge God geven, dat de Führer nog lange jaren voor ons werelddeel gespaard blijve!

LEIDER MUSSERT!

13 Wintermaand 1942 luisterden wij met kloppende harten naar de radio. De Rijkscommissaris sprak . . .

Twee dagen tevoren waart Gij teruggekomen uit het hoofdkwartier van den Führer en wij wisten: Wederom hadt Gij daar gepleit voor Uw Volk, waarvoor U reeds meer dan elf jaren op de bres staat.

Wij hadden de foto, waarop U hand in hand met Adolf Hitler afgebeeld staat voor ons genomen. Wij konden er niet genoeg van krijgen om deze foto te bestudeeren, omdat zij, duidelijker dan woorden vermogen te zeggen, onze toekomst uitbeeldt, die gedragen wordt door het vertrouwen, dat Gij hebt in den Führer en het vertrouwen, dat de Führer heeft in U, Leider!

De Rijkscommissaris sprak van Uw onderhoud met Adolf Hitler . . . Even zweeg hij en dan hoorden wij de woorden, rustig en met klem uitgesproken, die wij ons leven lang niet zullen vergeten: De Führer erkent Mussert, de leider der Nationaal Socialiastische Beweging der Nederlanden, als de Leider van het Nederlandsche Volk . . .

Een brok schoot in onze keel, onze harten werden warm . . . Wij hoorden de donderende toejuichingen, waarin de kameraden in de zaal van het concertgebouw losbarstten . . .

Mussert, Leider van het Nederlandsche Volk . . . Steeds weer hamerden deze woorden in onze hoofden . . . Wij voelden, dat wij een historisch oogenblik in onze geschiedenis beleefden, zooals er maar enkele zijn . . .

De strijd van U en Uw getrouwen, de strijd, die U in 1931 met onzen Hoofdstormer had aangevangen, was bekroond met de erkenning

van Uw zwaren en bitteren strijd door dèn Füher aller Germanen. Dat oogenblik hernieuwden wij, Nederlandsche jeugd, onze trouw aan U.

Hoe trotsch zijn wij, dat wij in een tijd, dat duizenden van onze volksgenooten nog geen geloof in U hebben, reeds achter U staan en aan Uw bevelen gehoorzamen!

1934 gaaft Gij Uw medestrijder Van Geelkerken de opdracht een waarlijk nationale jeugdbeweging in het leven te roepen: de Nationale Jeugdstorm. Gij legde daarmee den grondslag voor de wedergeboorte van de Nederlandsche jeugd, die zich weer bezon op het verleden en den moed had in een onrechtvaardig heden den blik te richten op de toekomst, welke door U vorm en gestalte wordt gegeven. Voor deze toekomst, het nationaal socialistische Rijk der Nederlanden, wenschen wij te strijden, willen wij offers brengen, willen wij al onze krachten geven!

Zonder U zou deze strijd vergeefsch zijn.

Gij ontstak de fakkel van het verzet tegen de machten, die ons Vaderland ten ondergang doemden. Gij riep de waarachtige vaderlanders, Gij riep de jeugd!

En wij kwamen, uit steden en dorpen, uit arbeiders- en „intellectueele" gezinnen. Wij kwamen „van allen kant", zooals wij in een onzer liederen zingen . . .

De jeugd hoorde Uw manende woorden, koesterde zich aan Uw warmkloppend hart voor Volk en Vaderland.

De jeugd schaarde zich achter de eeuwige vlag der Nederlanden, schaarde zich achter den Hoofdstormer in den Jeugdstorm, Uw Jeugdstorm!

Wij weten, hoe U meeleeft, met de jongens en meisjes in de blauwe hemden.

Welk een verrassing, toen Gij in Januari 1943 voor de eerste maal direct het woord richtte tot den Jeugdstorm in zijn eigen orgaan!

Uit deze woorden lazen wij het groote vertrouwen, dat Gij in ons stelt: „Eenmaal, en God geve, dat dit binnen niet al te langen tijd zal mogen zijn, zal men weer kunnen zingen: „Holland leeft weer, Holland streeft weer . . .! En dat dit weer zal zijn, daarvoor hebt Gij mij mede borg te staan . . ."

Wij lazen, dat wij Uw vertrouwen in ons niet beschaamd hebben: „Alle man van Neerlands stam, voelen zich der vaad'ren zonen", aan deze versregels hebt Gij, mijne Jeugdstormers, weer pit en inhoud gegeven. Vrij nog van allerlei vreemde smetten, die de ouderen zoozeer aankleefden, zijt Gij uitgetrokken langs straat en plein en het is alsof een magische kracht van Uw marcheerende vendels uitgaat. Uw roepstem werd gehoord in alle de Nederlandsche Gouwen en thans

staat Gij met ongeveer 20.000 man als een sterke Falanx achter Uw Hoofdstormer, Van Geelkerken, die mijn eerste en belangrijkste medewerker is al gedurende elf jaren."

Trotsch, oneindig trotsch zijn wij op deze woorden, Leider! Wij zullen ze niet beschamen. Gij kunt op Uw jeugd rekenen. Wat Gij ook van ons zult verlangen, wij zullen „pal staan zonder zorgen", wij zullen strijden „tot alles bereid", wij zullen moedig zijn en sterk!

In de laatste woorden van Uw nieuwjaarsboodschap tot den Jeugdstorm gaaft Gij ons een opdracht:

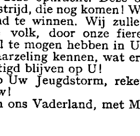
„Op dan, stormsters en stormers, het gaat om den hoogsten inzet, om de toekomst van ons Vaderland. Deze is ons aller inspanning ten volle waard. Aan U is de taak door Uw houding, Uw discipline in en buiten den dienst Uw nog afzijdig staande kameraden te winnen en Uzelf gereed te maken voor de aanvaarding van een belangrijke levenstaak. Er wordt een nieuw Europa gebouwd in deze jaren; Gij zult hebben zorg te dragen, dat er straks in dat nieuwe Europa een nieuw Nederland zal zijn gedragen door onzen geest!"

Wij aanvaarden deze opdracht. Deze opdracht is ons wet. Wet voor alle jaren van strijd, die nog komen! Wij zullen uittrekken om de jeugd van Nederland te winnen. Wij zullen respect afdwingen van het Nederlandsche volk, door onze fiere, moedige houding. Wij zijn blij een aandeel te mogen hebben in Uw strijd!

Wij zullen geen aarzeling kennen, wat er ook rondom ons gebeurt. Onze blik zal gevestigd blijven op U!

Leider! Reken op Uw Jeugdstorm, reken op onze eer, op onzen moed en onze trouw!

Voor ons Volk en ons Vaderland, met Mussert . . . HOU ZEE!

Leider van de Nederlandsche Jeugd

ONZE HOOFDSTORMER!

Wanneer oude nationaal-socialistische strijders het over onzen Hoofdstormer, hun kameraad van Geelkerken hebben, dan worden meestal vroolijke herinneringen opgehaald! Zij denken dan terug aan die tallooze vergaderingen van voor den oorlog, waar onze Hoofdstormer, niet als jeugdleider, maar als „NSB-er" sprak met een élan, een jeugdig vuur en een slagvaardigheid, zoozals geen enkel ander spreker der Beweging. Wanneer Van Geelkerken sprak, vol met grappen en grollen, maar ook met een verbeten ernst, gloeiend van verontwaardiging over het vele onrecht in het democratische Nederland, dan hing de zaal aan zijn lippen, dan luisterden vriend en vijand naar zijn woorden, die als mokerslagen in de hoofden sloegen. Zij denken aan die vele debatvergaderingen tusschen den Hoofdstormer en politieke tegenstanders, die hij stuk voor stuk „in hun hemd" zette. Hij was een der meest gevreesde tegenstanders van de politieke partijen. Zijn vlijmscherpe woorden, zijn rondborstigheid en jongensachtige geestdrift hebben duizenden voor de Beweging gewonnen.

Terwijl de Leider de Beweging uitbouwde en de beginselen uitwerkte trok Van Geelkerken het land in om aanhangers voor de Beweging te winnen. Dag en nacht was hij in touw, geen oogenblik rust gunde hij zich.

Maar wie den Hoofdstormer alleen ziet als „grappenmaker" kent hem niet! Hij is het allerminst. Zijn grappen waren vol ironie en sarcasme tegen de bedreigers van onze vrijheid. En deze ironie en dit sarcasme waren de scherpst geslepen wapens tegen de democratische machthebbers. Wie deze mannen ernstig nam, was verloren. De Hoofdstormer vond in zijn ironie en sarcasme de juiste woorden om hun ondermijnend gewroet in het daglicht te rukken. Voor de kameraden zelf waren deze woorden aansporingen stand te houden

in den vaak hopeloos schijnenden strijd. Onlangs nog heeft de Hoofdstormer het gezegd: wij raasden en tierden vaak tegen iedereen, die ons voor de voeten liep, om zelf stand te kunnen houden!

Ook in de Beweging was de Hoofdstormer allerminst een „grappenmaker". Daar was hij de harde, stoere werker, de ernstige, trouwe medewerker van den Leider. Zorgvuldig waakte hij tegen allen, die zich niet voldoende inzetten in den strijd, tegen hen, die loerend op eigen voordeel de Beweging binnenslopen. Dan was hij hard, steenhard, zonder pardon!

Juist omdat hij zelf zoo trouw is, zoo trouw aan Beweging en Leider, kan hij geen enkel gebrek aan trouw — hoe klein ook — velen!

Van ieder, die zich inzet voor het ideaal, verwacht hij strijd en offers, tot het uiterste. En niemand zal hem kunnen verwijten, dat hij zelf het voorbeeld niet geeft! De Hoofdstormer, de Plaatsvervangend Leider is altijd en immer voorbeeld geweest, voorbeeld voor elken strijder in Beweging en Jeugdstorm, voorbeeld van trouw aan den Leider, van strijdwil en geestdrift. Hij is de nationaal-socialist ten voete uit!

Deze man, Van Geelkerken, is ònze Hoofdstormer!

In 1934 kreeg hij van den Leider de opdracht de nationaal voelende en denkende jeugd van Nederland te vereenigen in een jeugdbeweging. Met hart en ziel heeft de Hoofdstormer zich van deze opdracht gekweten, hoewel het ontzettend veel van hem vergde, naast zijn zwaren politieken strijd leiding te geven aan een stormende, steeds sneller groeiende jeugdbeweging.

Wij, stormers en stormsters, zijn met recht trotsch op onzen Jeugdstorm, die thans reeds leeft in de harten van duizenden jongens en meisjes, die om honderden redenen nog niet kunnen toetreden tot onze rijen. Laten wij echter nooit vergeten, dat wij dezen Jeugdstorm enkel en alleen te danken hebben aan onzen Hoofdstormer, die met ons meeleeft, ook al kan hij maar zoo weinig bij ons zijn.

Maar al kan hij weinig bij ons zijn, onze gedachten zijn steeds bij hem. Hij is ons symbool!

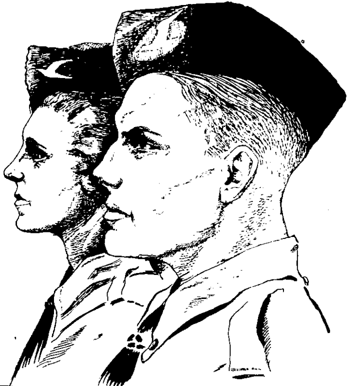
En wanneer hij dan een enkele maal temidden van ons is, dan toonen wij hem, dat zijn werk vruchten draagt, dat wij een waarlijk strijdende, stormende jeugd zijn!

Dan omstuwen wij hem met onze geestdrift, met onze liefde, opdat hij daaruit kracht kan putten voor zijn zwaren strijd, die hem zonder rust, dag en nacht in touw doet zijn. Hij verdient het, omdat hij naast den Leider, de man is aan wien wij onze toekomst te danken zullen hebben!

Hoe rijk, hoe ongelooflijk rijk zijn wij!

Wij hebben ons vlammend ideaal!

Wij hebben den Leider en den Hoofdstormer!

Installatie! Eén van de mooiste momenten uit het jeugdstormleven!

VRIJWILLIG

Een woord van den stafleider van den Jeugdstorm tot hen, die nog buiten onze rijen staan:

O neen, wij smeeken je niet om bij ons te komen. Wij vragen je het zelfs niet eens. Nog minder willen wij je dwingen. Je moet zelf komen, omdat je voelt, dat je met ons mee moet werken, omdat je niet anders kàn.

Omdat je verlangt naar de hardheid van het leven, omdat je àlles op wilt offeren om mede te mogen werken aan den opbouw van onze, van je EIGEN jeugd.

Daarvoor heb je veel over, niet alleen het verlies van je schoolmakkers en arbeidskameraden, maar soms ook de huiselijke gezelligheid, omdat ze je ook thuis niet begrijpen.

Je hebt er voor over, dat men je bespot, verguist, haat, veracht. En toch doe je dat alles, omdat je vrijwillig bij den Jeugdstorm wilt, omdat je vrijwillig in den Jeugdstorm komt om de kameraadschap, die wij je geven, om den strijd, dien wij daar samen strijden. Kameraadschap geven wij je en de verzekering, dat je in den Jeugdstorm veel zult moeten offeren aan tijd en moeite.

Je komt vrijwillig en daardoor ben je gestempeld. Door de anderen als ,,schoft", door den Jeugdstorm echter als ,,kerel", want je weet wat je plicht is als Nederlandsche jongen.

Kameraad, Welkom!

C. QUISPEL,
Stafleider.

DE NATIONALE JEUGDSTORM

Stichter:

De Nationale Jeugdstorm is gesticht door den Leider der Nationaal Socialistische Beweging der Nederlanden, Ir. A. A. Mussert.

Zinspreuk:

De zinspreuk van den Jeugdstorm luidt: In Godsvertrouwen alles voor het Vaderland".

Grondslag:

Het Nederlandsche Volk is een organisch geheel.

Een in geest en bloed met voor- en nageslacht bestendigt het, in verbondenheid aan den Nederlandschen bodem het Vaderland.

Enkelingen of groepen hebben eigen belangen ondergeschikt te stellen aan het belang van het vaderland en dit te dienen naar de mate van de verkregen vermogens.

Eerbied voor den godsdienst, goede zeden, vaderlandsliefde, eer- en plichtsbesef, kameraadschap, tucht, orde, offervaardigheid en gemeenschapszin moeten in de volksgemeenschap worden aangekweekt, ontwikkeld en in stand gehouden.

Doel:

Aansluitend bij den staatkundigen en maatschappelijken opbouw van den Nieuwen Staat een eensgezinde, geestelijk en lichamelijk gezonde, krachtige Nederlandsche jeugd te vormen, die volgens eigen aard gelooft aan en handelt naar zinspreuk en grondslag van den ,,Nationale Jeugdstorm". Het bevorderen van saamhoorigheid bij alle leden van den Nederlandschen, Dietschen stam.

Het kweeken van liefde voor en kennis van de Nederlandsche beschaving in den ruimsten zin.

Leden:

Leden van den Jeugdstorm kunnen zijn:

a. Alle Nederlandsche en stamverwante jongens en meisjes van 10—18 jaar, wier gezindheid en gedrag voldoen aan de eischen, welke door zinspreuk en grondslag van den ,,Nationale Jeugdstorm" worden gesteld.

b. Nederlanders en stamverwanten boven 18 jaar, die instemmen met zinspreuk, grondslag en doel van den ,,Nationale Jeugdstorm" en door de leiding van de Beweging geschikt worden geacht daarin een functie te bekleeden.

;j, die tot den „Nationale Jeugdstorm" willen toetreden en aan . bovenvermelde voorwaarden voldoen, worden ingeschreven als „jongmaat" (voorloopig lid). Na gebleken geschiktheid worden zij aangenomen als lid.

De leden worden onderscheiden in:

a. Meeuwen: jongensleden van 10—14 jaar.
b. Stormers: jongensleden van 14—18 jaar.
c. Meeuwkes: meisjesleden van 10—14 jaar.
d. Stormsters: meisjesleiden van 14—18 jaar.
e. Kaderleden.

Gelofte:

Onverminderd de overige te stellen eischen, wordt het lidmaatschap door de stormers en stormsters en kaderleden slechts verkregen na het afleggen van de gelofte.

De gelofte luidt:

„Ik, storm(st)er, beloof, dat ik moedig, eerlijk en trouw in Godsvertrouwen alles zal geven voor het Vaderland!"

Indeeling:

De Jeugdstorm is uit de volgende eenheden opgebouwd:

a. jongenseenheden:

De trek (normaal 6, ten hoogste 8 stormers of meeuwen),
De wacht (2 trekken),
De schaar (2—4, normaal 3 wachten),
Het vendel (2—4, normaal 4 scharen),
De stam (2—6, normaal 4 vendels),
De ban (2—6, normaal 5 stammen),

b. meisjeseenheden:

De trek (normaal 6, ten hoogste 8 stormsters of meeuwkes),
De troep (2 trekken),
De schaar (2—4, normaal 3 troepen),
De groep (2—4, normaal 4 scharen),
De vlucht (2—6, normaal 4 groepen),
De zwerm (2—6, normaal 5 vluchten).

Geografische indeeling:

Nederland is verdeeld in gewesten. De gewesten zijn verdeeld in streken. Binnen elke streek vormen de meeuwkes, stormsters, meeuwen en stormers afzonderlijke eenheden.

JEUGDSTORMADRESSEN.

Hoofdstorm er: C. v. Geelkerken, Willem de Zwijgerhuis, Zeestraat 76 Den Haag.
Alg. Gem. v. d. Hoofdstormer: Opperbanheer J. W. Gerlings, Koningslaan 9, Utrecht.
Fin. Gem. v. d. Hoofdstormer: Opperbanheer W. Kruyshoop, Laan van Meerdervoort 1, Den Haag.
Financieel Adviseur v. d. Hoofdstormer: Hoofdstamheer D. C. J. F. van Ferneij, Leidschegracht 16ᴵᴵ, Amsterdam.
Leider van de Vierschaar: Hoofdstamheer G. H. G. Muller, Albertinestraat 10, den Haag.

STAFKWARTIER.

Koningslaan 9, Utrecht. Tel. 16486—16487.

Stafleider: Opperbanheer C. Quispel Szn.
Landelijk Meisjesleidster: Opperzwermleidster C. G. van Eck.

Hoofdafdeeling Organisatie: Opperstamheer H. A. Hasewinkel (te Velde).
Meisjesvertegenwoordigster: Oppervluchtleidster R. C. P. L. Teensma.
Afd. Organisatie: O.-Hopman G. Schouten.
Afd. Inspectie: O.-Hopman H. Gansenkolk.
Afd. Persoonszaken: Hopman J. A. v. Schaaik. *Meisjesvertegenwoordigster*: Kompane T. C. Kolb.

Hoofdafdeeling Vorming: Opperstamheer A. Joh. Reinders.
Meisjesvertegenwoordigster: Kompane H. A. Hannema.
Afd. Tooneel, Film, Dans: Opperkompaan G. H. Knol.
Afd. Handenarbeid: (Meisjes) Groepl. B. E. H. Broers.

HoofdafdeelingWeerbaarheid: wnd. O.-Stamheer Ph. F. Feenstra.
Afd. Lichamelijke Opvoeding: O.-Hopman C. G. van Aelst. Meisjesvertegenwoordigster: Groepl. S. Zandleven.
Afd. Tochten en Kampen:
Meisjesvertegenwoordigster: Groepl. B. E. H. Broers.
Afd. Marine Jeugdstorm: Opperhopman C. H. Bartels.

Hoofdafdeeling Voorlichting: wrnd. Hopman W. van Veen.
Meisjesvertegenwoordigster: Kompane R. J. Becker.
Afd. Pers: Hopman F. Barkhuis.
Afd. Propaganda: O.-Kompaan H. I. Baas.
Afd. Foto: Hopman J. H. Hasewinkel.
Afd. Omroep: Kompaan K. van Heusden.
Afd. Film: Opperkompaan H. Kleinstra.

Afd. Gezondheidszorg: Opperstamheer Dr. J. C. Siestrop.

Afd. Maatschappelijke aangelegenheden: Opperhopman Th. C. J. Knol. Meisjesvertegenwoordigster: Groepsleidster W. M. Dekker.

Afd. Boerenzaken: Opperkompaan J. Hoogeveen.
Meisjesvertegenwoordigster: Kompane A. Ekema.

Dienst **Tuchtaangelegenheden** : Hopman Mr. O. Gunning.

Oorsprongpark 8.

Hoofdafdeeling beheer: Opperstamheer H. G. v. d. Ben. Tel. 16488.
Afd. Boekhouding:
Afd. Controle: Hopman D. Smit, Laan van Meerdervoort 1, Den Haag
Afd. Contracten en Beheer Eigendommen: Stamheer L. A. Ennik.

Hoofdambt Jeugdherbergen en Gebouwen: Banheer G. A. van Dieren, Tulpstraat 4, Amsterdam. Tel. 16489.
Hoofdafd. Architectuur: Banheer Mart Jansen.
Afd. Toezicht Gebouwen: Hopman A. A. v. d. Craats.

Mons. v. d. Weteringstraat 118. Tel. 20898.

Afd. Muziek: O.-Kompaan S. S. A. Oerlemans.

GEWESTEN

'T STICHT

Gewestkwartier: Lucas Bolwerk 8, Utrecht. Tel. 21921.
Gewestleider: Opperhopman J. H. Vis.
Gew. Meisjesleidster: Kompane T. Carels.

Streken: Eemland, Grebbe, 't Sticht, Utrecht, Vechtstreek, .

GELRE

Gewestkwartier: Eusebius Buitensingel 3, Arnhem. Tel. 25282.
Gewestleider: Opperhopman J. H. Vis.
Gew. Meisjesleidster: Oppergroepleidster E. F. M. Knaap—Manicke.

Streken: Apeldoorn, Arnhem, Ede—Wageningen, N.-W. Veluwe, Nijmegen, Teisterbant, Hameland, Winterswijk, Zutphen, Oude IJssel.

ZUID-HOLLAND

Gewestkwartier: Eendrachtsweg 35, Rotterdam. Tel. 24187.
Gewestleider: Stamheer A. C. Kapsenberg.
Gew. Meisjesleidster: Kompane L. Kemperman.

Streken: Woerden, Alphen a/d Rijn, Dordrecht, Goeree, Gouda. Hellevoetsluis, Leiden, Lekkerkerk, Nieuwe Maas, Delft, Gorinchem

NOORD-HOLLAND

Gewestkwartier: Spaarne 94, Haarlem. Tel. 20543.
Gewestleider: Stamheer Ph. E. Feenstra.
Gew. Meisjesleidster: Vluchtleidster N. Bossers—v. d. Linden.

Streken: Alkmaar, Haarlem, Kennemerland, Meerlanden, Nieuwediep, Schagen, Texel, Waterland, West-Friesland, Zaanland, Gooi-Noord, Gooi-Zuid.

FRIESLAND

Gewestkwartier: Emmakade 48, Leeuwarden. Tel. 3495.
Gewestleider: Opperhopman A. Jeswiet.
Gew. Meisjesleidster: Kompane A. Smorenburg.

Streken: Dokkum, Drachten, Franeker, Harlingen, Heerenveen, Leeuwarden, Oosterwolde, Sneek, Steenwijk.

GRONINGEN

Gewestkwartier: Groote Markt 24, Groningen. Tel. 24465.
Gewestleider: Wnd. Hopman S. van Laar.
Gew. Meisjsleidster: Groepleidster N. T. Kuiper.

Streken: Fivelingo, Groningen, Westerwolde, Hoogezand-Sappemeer, Hunzingo, Noordelijk Westerkwartier, Zuidelijk Westerkwartier, Nieuwe Veenkoloniën, Oude Veenkoloniën, Oldambt.

DRENTE

Gewestkwartier: Rolderstraat 45, Assen. Tel. 2793.
Gewestleider: Opperhopman R. Steenbergen.
Gew. Meisjesleidster: Opperkompane J. Martens—Middelburg.

Streken: Assen, Meppel, Zuidenveld, Noordenveld, Kandia (Coevorden), Oostermoer, Midden Drente.

OVERIJSSEL

Gewestkwartier: C. F. Storkstraat 42, Hengelo (O.). Tel. 3648.
Gewestleider: Banheer F. Groneman.
Gew. Meisjesleidster: Opperkompane H. A. Lammerée—Kemp.

Streken: Almelo, Enschede, Dinkelland, Hengelo, Kampen, Ommen, N.O. Hoek Overijssel, Zwolle, Deventer.

BRABANT

Gewestkwartier: Keizersgracht 9, Eindhoven. Tel. 4298.
Gewestleider: Hopman L. Wilmot.
Gew. Meisjesleidster: Kompane E. v. d. Vecht.

Streken: Bergen op Zoom, Breda, Eindhoven, Helmond, Den Bosch, Tilburg, Oss, Heusden en Altena.

LIMBURG

Gewestkwartier: Vrijthof 25, Maastricht. Tel.
Gewestleider: Opperhopman W. Wijnaendts van Resandt.
Gew. Meisjesleidster: Kompane E. de Bock.

Streken: Maastricht, Roermond, Vaals, Valkenburg, Venlo, Weert, Heerlen, Hoensbroek, Kerkrade, Sittard.

ZEELAND

Gewestkwartier: Turfkade 17, Goes.
Gewestleider: wnd. Okp. J. Quist
Gew. Meisjesleidster: Oppergroepleidster E. Lenshoek van Wageningen.

Streken: Zuid-Beveland-Oost, Schouwen, Tholen, Zeeuwsch-Vlaanderen-Oost, Walcheren, Zeeuwsch-Vlaanderen-West, Zuid-Beveland-West.

AMSTERDAM

Streekkwartier: Keizersgracht 232, Amsterdam. Tel.
Streekleider: Opperhopman E. Zilver.
Streekmeisjesleidster: Vluchtleidster A. J. v. d. Bergh.

DEN HAAG

Streekkwartier: Soendastraat 25, den Haag. Tel. 557160.
Voor Meisjes: Nassauplein 6, den Haag.
Streekleider: Stamheer C. H. van Hamond.
Streekmeisjesleidster: Ondervluchtleidster J. v. Kesteren.

ROTTERDAM

Streekkwartier: 's-Gravendijkwal 165, Rotterdam.
Streekleider: Hopman A. Boxtel.
Streekmeisjesleidster: Kompane C. M. H. Molendijk.

NOORD- EN OOST-DUITSCHLAND

Gewestkwartier: Augsburgerstraat 50, Berlin W. 50.
Gewestleider: Hopman E. Esseling.
Gew. Meisjesleidster:

WEST-DUITSCHLAND

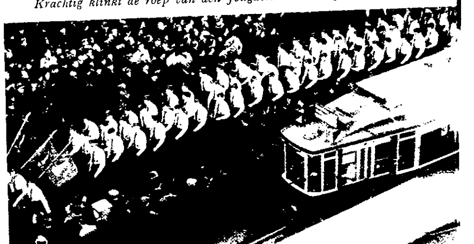
Gewestkwartier: Lindemannstrasse 32, Düsseldorf.
Gewestleider: Hopman J. Buytendorp.
Gew. Meisjesleidster: Opperkompane S. Vos.

WEST-DUITSCHLAND

Streekkwartier: Langgasse 70, Danzig.
Streekleider: Opperhopman J. S. de Rijke.
Streekmeisjesleidster: Groepsl. C. M. Bissheuvel.

De adressenlijst is afgesloten 15 September 1943.

Krachtig klinkt de roep van den Jeugdstorm in de groote steden

AGENDA

VAN HERINNERINGSDATA EN
DATA DIE DOOR DEN JEUGDSTORM HERDACHT WORDEN

☐ = data, die door den Jeugdstorm herdacht worden.

5 Louwmaand (Januari) 1919
Oprichting der „Deutschen Arbeiterpartei". (N.S.D.A.P.).

8 Louwmaand (Januari) 1587
Jan Pietersz. Coen te Hoorne geboren, Gouverneur-Generaal; stichtte Batavia, overleed 20 September 1629 aan cholera.

23 Louwmaand (Januari) 1579
Unie van Utrecht.

24 Louwmaand (Januari) 1932
Herbert Norkus gevallen. (H.J.)

28 Louwmaand (Januari) 1936
Opheffing van den eersten Jeugdstorm. Terreurbesluit van den Hoogen Raad.

30 Louwmaand (Januari) 1933
N.S.D.A.P. aan de macht.

30 Louwmaand (Januari) 1933
Adolf Hitler wordt Rijkskanselier.

1 Sprokkelmaand (Februari) 1936
Oprichting van den tweeden Jeugdstorm.

5 Sprokkelmaand (Februari) 1831
Heldendood van Van Speijk.

9 Sprokkelmaand (Februari) 1838
Piet Retief en 70 Voortrekkers verraderlijk vermoord door Dingaan.

13 Sprokkelmaand (Februari) 1941
Hendrik Koot gevallen.

15 Sprokkelmaand (Februari) 1815
De Noordelijke en Zuidelijke Nederl. gewesten samen met Wallonië en Luxemburg door het Weener Congres vereenigd.

18 Sprokkelmaand (Februari) 1913
Rijksjeugdleider Arthur Axmann geboren.

23 Sprokkelmaand (Februari) 1930
Horst Wessel gevallen.

24 Sprokkelmaand (Februari) 1940
Jeugdstorm op den plaats rust.

10 Lentemaand (Maart)
Heldengedenkdag

19 Lentemaand (Maart) 1901

| Verjaardag van den Hoofdstormer. |

22 Lentemaand (Maart) 1941
Hans Pelzer gevallen.

23 Lentemaand (Maart) 1919
Mussolini richt de „Fascia di Combattimento" op.

24 Lentemaand (Maart) 1607

| M. A. de Ruyter geboren. |

1 Grasmaand (April) 1572
Watergeuzen nemen Den Briel.

1 Grasmaand (April) 1815
Otto von Bismarck geboren.

7 Grasmaand (April) 1652
Jan van Riebeek landt aan de Kaap de Goede Hoop.

14 Grasmaand (April) 1574
Lodewijk en Hendrik van Nassau, broeders van den Zwijger, sneuvelen op de Mookerheide.

20 Grasmaand (April) 1889

| Adolf Hitler te Braunau geboren. |

24 Grasmaand (April) 1533
Willem van Oranje geboren op den Dillenburg.

29 Grasmaand (April) 1676
Michiel de Ruyter sneuvelt.

1 Bloeimaand (Mei) . . .

| Feestdag van den Nat. Arbeid. |

1 Bloeimaand (Mei) 1934
Leider en Hoofdstormer uit hun ambt ontzet.

10 Bloeimaand (Mei) 1940
Oorlog en interneering Kameraden.

11 Bloeimaand (Mei) 1894

Verjaardag van den Leider.

13 Bloeimaand (Mei) 1619
Stichting van Batavia door Jan Pietersz. Coen.

18 Bloeimaand (Mei) 1596 tot 29 Oct. 1597
Vierde tocht naar het Noorden onder Heemskerk en Barendsz. Overwintering op Nova Zembla.

20 Bloeimaand (Mei) 1940
Joris van Severen vermoord.

20 Bloeimaand (Mei) 1941
Jong Dinaso opgenomen in den Jeugdstorm.

Zomermaand (Juni) . . .

Hemelvaartsdag. Velddagen.

8 Zomermaand (Juni) 1940
Heroprichting van den „Nationale Jeugdstorm".

11—14 Zomermaand (Juni) 1666
Vierdaagsche Zeeslag.

12 Zomermaand (Juni) 1932
René de Clercq overleden.

20 Zomermaand (Juni) 1667
Tocht naar Chatham.

21 Zomermaand (Juni) . . .

Midzomerzonnewende.

28 Zomermaand (Juni) 1919
Dictaat van Versailles geteekend.

3 Hooimaand (Juli) 1926
Stichting der H.J.

10 Hooimaand (Juli) 1584
Prins Willem van Oranje vermoord te Delft.

11 Hooimaand (Juli) 1302
Guldensporenslag bij Kortrijk.

15 Hooimaand (Juli) 1606
Rembrandt Harmensz. van Rhijn te Leiden geboren.

16 Hooimaand (Juli) 1482
Barneveld: Heldendood van Jan van Schaffelaar.

22 Hooimaand (Juli) 1892
Dr. Arthur Seyss Inquart, Rijkscommissaris voor Nederland, geboren.

26 Hooimaand (Juli) 1581
Afzwering van Philips II.

29 Hooimaand (Juli) 1883
Benito Mussolini geboren.

1 Oogstmaand (Augustus) 1914
Begin van den eersten Wereldoorlog.

8 Oogstmaand (Augustus) 1940
Arthur Axmann wordt Reichsjugendführer der N.S.D.A.P.

16 Oogstmaand (Augustus) . . .
IJzerbedevaart Dixmuiden. Vlaanderen.

5 Herfstmaand (September) 1941
Weerman Jacob Janse aan de bekomen verwonding eenige weken te voren opgedaan bij een straatgevecht, bezweken.

7 Herfstmaand (September) 1940
Peter Ton bij een incident, dat gedurende een marsch van den „Nationale Jeugdstorm" plaats vond, zonder vorm van proces neergeschoten.

9 Herfstmaand (September) 1628
Piet Hein verovert in de baai van Matanzas de Spaansche vloot (Zilvervloot). Een buit ter waarde van ongeveer 15.000.000 gulden.

12 Herfstmaand (September) 1943
De Führer redt zijn vriend Mussolini uit de gevangenschap.

13 Herfstmaand (September) 19...
Oogstdag.

24 Herfstmaand (September) 1942
Oprichting van het Europeesch Jeugdverbond te Weenen.

27 Herfstmaand (September) . . .
Dag van den Ouden Jeugdstorm. (Opgericht 1934).

27 Herfstmaand (September) 1940
Driemogendhedenpact Duitschland, Italië en Japan gesloten.

1 Zaaimaand (October) 1924
Eerste vlucht naar Indië.

3 Zaaimaand (October) 1934
Installatie 1e Jeugdstorm, Arnhem.

10 Zaaimaand (October) 1825
Paul Krüger geboren te Rustenburg (Z.A.).

28 Zaaimaand (October) 1942
Marsch naar Rome. Mussolini krijgt de macht.

9 Slachtmaand (November) 1923
Marsch naar de „Feldherrnhalle".

9 Slachtmaand (November) 1940
Aansluiting Verdinaso bij de N.S.B.

17 Slachtmaand (November) 1587
Joost van den Vondel geboren te Keulen, (De prins onzer dichters).

5 Wintermaand (December) . . .

St. Nicolaasfeest.

14 Wintermaand (December) 1931

Stichting der N.S.B.

16 Wintermaand (December) 1838
Dingaansdag.

20 Wintermaand (December) 1914
Viel Commandant Joseph Johannes Fourie, Kapitein der bereden schutters, in de tronk te Pretoria onder de schoten van een peleton, nadat hij eigenhandig den blinddoek had voorgedaan en de woorden sprak: Hulle moet mij tog nie in mijn gesig skiet nie. Ek het 'n groot Afrikaner hart, daar is genoeg plek om op te skiet.

22 Wintermaand (December) . . .

Midwinterzonnewende.

24 December—4 Januari

Godsvrede.

Stormerslied

Op Nederlandsche jong'ren!
Weg met verdeeldheidswaan!
Treedt toe tot onze rijen
En volgt den Meeuwenvaan!
Een Vaderland, dat eendracht
Als hoogste volksdeugd eert,
Dat zullen wij herwinnen,
Want . . . Jong Nederland marcheert!

Laat onze Stormmeeuw brengen,
Tot ver aan 't Zuiderstrand,
De lang verklonken roepstem
Van 't oude Vaderland!
Een leuze, die de natie
Sinds jaren scheen verleerd,
Die zullen wij doen schallen,
Want . . . Jong Nederland marcheert!

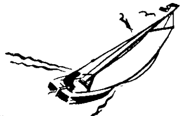

Sluit Uw geleed'ren Stormers!
Rukt vastberaden voort!
Draagt in nog koele harten
De geestdrift van Uw woord!
Een volk, dat in Godsvertrouwen
Zijn land weer dient en eert,
Dat zullen wij herwinnen,
Want . . . Jong Nederland marcheert!

IETS OVER DE BIJZONDERE JEUGDSTORMEENHEDEN

Marine-Jeugdstorm

Wij, Nederlanders, zijn van oudsher vertrouwd met het water. Wij waren eens de zeevaarders van Europa en wij willen het weer worden. Niemand kan ons op het gebied van de zeevaart iets leeren!

En daarom hebben wij thans naast den „gewonen" Jeugdstorm, den Marine-Jeugdstorm. Voorloopig dragen de Marine-stormers nog dezelfde uniform, maar ze hebben natuurlijk een geheel anderen dienst. Ze leeren roeien, zeilen, seinen, knoopen enz. Ze leeren alles wat hen op het water te pas kan komen. De Marine-Jeugdstorm staat nog in zijn kinderschoenen, maar reeds beschikt hij over een groot aantal prima booten en een eigen centrum bij Warmond. Er kunnen alleen jongens bij geplaatst worden, die prima stormers zijn en die een uitgesproken liefde voor het water hebben.

Luchtvaart Jeugdstorm

Met een zweefvliegtuig door de lucht te kunnen zweven, dat is de droom van iederen jongen. Wie wil zweefvliegen, wie later zelf in een echt vliegtuig den stuurknuppel wil hanteeren, moet bij het begin beginnen: hij moet eerst model-vliegtuigen bouwen.

Daar zijn de stormers van den Luchtvaart-Jeugdstorm dan ook hard mee bezig. In de plaatsen waar speciale luchtvaartscharen zijn in groepsverband, in andere plaatsen als „verspreid-bouwers", die

rechtstreeks hun lessen en instructies ontvangen van het stafkwartier. Iedere luchtvaartstormer heeft reeds verschillende modellen gebouwd. Ieder jaar komen de leden van den Luchtvaart-Jeugdstorm in een kamp bijeen, waarbij wedstrijden worden gehouden met de gebouwde modellen. Daarnaast worden het geheele jaar speciale leergangen gehouden in een eigen modelvliegschool.

De vliegsport is de sport der toekomst. Wij hebben in het verleden getoond, wat de Nederlandsche luchtvaart kan presteeren; wij zullen dat ook in de toekomst toonen! Daarom moet de jeugd leeren vliegen. Achter deze sport staat straks de heele, machtige organisatie van den Jeugdstorm. Dan zullen dingen mogelijk zijn, die een gewone particuliere vliegclub nooit heeft kunnen bereiken.

Motor- Jeugdstorm

Wie verlangt er niet naar zelf een motorfiets te bezitten en daarmede langs de wegen te snorren of door moeilijk begaanbaar terrein te hobbelen?

Motorrijden is een heerlijke sport, een echte jongenssport. Maar het is duur, wij kunnen ons dat niet permitteeren. Onze ouders zien ons aankomen! En toch zal het eens mogelijk zijn, dat jongens in den Jeugdstorm leeren motorrijden en er samen met de motorfiets op uit trekken. Bij het rijden behoort echter de kennis van den motor en daarmede behoeven wij gelukkig niet te wachten tot na den oorlog.

Voorloopig houdt de Motor-Jeugdstorm zich alleen bezig met de geheimen van den motor, slechts in heel enkele gevallen is het mogelijk voor de motorstormers zelf een motorfiets te bestijgen.

De jongens bestudeeren den bouw en de werkwijze van motoren, zoowel van motorfietsen als van auto's. Na den oorlog komen de motorfietsen zelf ook wel!

Jeugd en luchtvaart

Wat doen de meisjes eigenlijk in den Jeugdstorm?

In den „Nationale Jeugdstorm" marcheert de jeugd van het nieuwe Nederland. Zoowel jongens als meisjes vervullen in den Jeugdstorm een taak, die uitgaat boven de taak, die zoovele jeugdvereenigingen zich hadden gesteld in het achter ons liggende tijdperk.

Ideëel marcheeren de stormers en stormsters schouder aan schouder. In feite wordt echter slechts in heel bijzondere gevallen gezamenlijk opgemarcheerd; in de normale diensten werken jongens en meisjes geheel afzonderlijk van elkaar.

De natuurlijke omgang, die in een gezond Volk tusschen jongens en meisjes kan en moet bestaan wordt vanzelfsprekend niet verhinderd en juist de opvoeding in den Jeugdstorm is de waarborg dat ergerlijke toestanden in de verhouding tusschen jongens en meisjes van één jeugdbeweging — zooals die vroeger maar al te vaak met alle gevolgen van dien aan den dag traden — onmogelijk zijn.

De jonge mannen en vrouwen, die door den Jeugdstorm aan het Volk zullen worden afgeleverd, zullen gezonde Nederlanders zijn, bewust van hun en haar plaats in het Volk. Zij zullen niet behept zijn met verderfelijke, volksvreemde en volksondermijnende ideeën, die een verzwakking van het volksbestaan beteekenen.

In den Jeugdstorm wordt de jeugd opgevoed in den natuurlijken eerbied, die moet bestaan tusschen jonge mannen en jonge vrouwen.

Zooals gezegd: In de diensten werken de jongens en meisjes afzonderlijk van elkaar.

De meisjes hebben een eigen dienstvorm, eigen liederen, eigen spelen, kortom een eigen Jeugdstorm-s t ij l.

Ligt bij den jongensdienst de nadruk op de *weerbaarheid*, op de voorbereiding voor arbeidsdienst en weermacht, bij de meisjes heeft de weerbaarheid een geheel andere inhoud. Ook een meisje moet weerbaar zijn, maar deze weerbaarheid is totaal anders dan bij de jongens, alleen reeds omdat het doel van deze weerbaarheid volkomen anders is. Wij willen werkelijk niet van de meisjes „Flintenweiber" maken, waarvan de bolsjewistische armeeën ons zoo'n afschrikwekkend voorbeeld geven! Het Nederlandsche meisje moet weerbaar zijn, omdat dit weerbaar-zijn gezondheid, kracht en een fiere levenshouding inhoudt. En dit kan het Nederlandsche meisje allerminst ontberen wil zij beantwoorden aan haar roeping, moeder te zijn van ons nageslacht.

Op deze roeping, op de taak, die het meisje in haar Volk krijgt te vervullen is de stormstersdienst ingesteld.

In de nationaal-socialistische wereldbeschouwing vormt het gezin den sterksten pijler waarop een Volk rust. Dat de gezinsverzorging en het huishoudelijke werk dus een belangrijk punt van den stormstersdienst uitmaakt, spreekt vanzelf. We weten maar al te zeer, hoe anders dit was in vroeger jaren! Wanneer er één ding is dat de verderfelijkheid van het verleden heeft aangetoond, dan is het wel de invloed, die dit verleden heeft gehad op het gezinsleven en de gezinsverhoudingen. Het individualisme heeft het klaar gespeeld bij velen elke belangstelling voor het gezin te dooden en zelfs minachting hiervoor aan te kweeken. Het meisje werd niet meer doelbewust voorbereid op haar taak in het gezin en dus in haar Volk, neen, het individualistische meisje stelde „hoogere" eischen aan het leven!

Was zij niet de gelijkwaardige van den man? Het meisje wilde het evenbeeld, de gelijke zijn van den man. Het wilde werken, werken in fabriek of kantoor, werk, dat haar maar al te vaak wezensvreemd was. Jonge mannen, in de kracht van hun leven, liepen werkeloos op straat, terwijl fabrieken en kantoren overbevolkt waren met vrouwelijk personeel. Hoe vaak kwam het niet voor, dat, behalve de man, ook zijn vrouw buitenshuis werkte, ja, dat de vrouw allèèn werkte en voor haar man verdiende? Wat hierbij van het gezin en de gezinsvorming terecht moest komen laat zich denken. Om niet te spreken van de gevolgen voor den man, die machteloos moest toezien, hoe zijn vrouw voor de verdiensten zorgde . . .

Door den Jeugdstorm zal het meisje voorbereid worden op de taak, die zij als vrouw in de maatschappij behóórt in te nemen.

Belangrijk is in dit verband het verleden jaar ingestelde *diensthalfjaar* voor stormsters. Vrijwilligsters uit den Jeugdstorm worden een half jaar ingezet in een gezin, om daar de huishouding, kinderverzorging enz. te leeren. In deze gezinnen worden zij opgenomen als dochters, waarbij zij naast hun taak in het gezin voldoende vrijen tijd krijgen om haar Jeugdstormdienst te vervullen. Na afloop van het halfjaar wordt aan de vrijwilligsters een bijzonder kenteeken uitgereikt, dat op de mouw van het uniform gedragen mag worden.

Ook sport maakt een belangrijk deel uit van den stormstersdienst. Behalve de gewone sportbeoefening en gymnastiek wordt in verschillende plaatsen van ons land gehockyed en is in enkele plaatsen kortelings aangevangen met schermen voor stormsters. Waarom er in den Jeugdstorm sport beoefend wordt, behoeft wel geen naderen uitleg. „Een gezonde geest kan slechts huizen in een gezond lichaam". Gezonde meisjes en gezonde vrouwen zijn een eerste vereischte voor het voortbestaan van ons Volk.

Daarnaast wordt in den Jeugdstorm bij het jonge meisje belang-

..ling aangekweekt voor ware volkskunst, als spinnen, weven, hand-..rken e.d. Haar oog wordt geopend voor werkelijke cultuur. Uitgebannen wordt de „cultuur", die via het brein van joodsche filmproducenten en gedegenereerde jazzmaniakken, den geest van het jonge meisje bedierf en haar ondeugdelijk maakte voor haar natuurlijke taak. De „vorming", waarbij onze geschiedenis belicht wordt vanuit nationaal-socialistisch standpunt, zorgt voor de geestelijke gezondheid van de stormster. Ook volksdansen en handenarbeid, als onderdeel van de geestelijke vorming, wordt door de stormsters beoefend.

De inzet van duizenden Nederlandsche vrijwilligers, waaronder honderden Jeugdstormers, aan de oorlogsfronten vindt ook in den stormstersdienst zijn neerslag. Een vast onderdeel van den dienst is het gezamenlijk schrijven van brieven en het verzorgen van pakjes voor onze vrijwilligers. De stormsters zorgen, dat de band tusschen de vrijwilligers en het vaderland sterk en gaaf blijft, dat zij zich nooit alleen voelen en steeds speuren, hoè het vaderland met hun heldhaftigen inzet meeleeft.

Ook de nood, waarin ons Volk door de oorlogsomstandigheden verkeert, vindt de stormsters paraat. Winterhulp en Nederlandsche Volksdienst behoeven nooit tevergeefs een beroep te doen op de stormsters, die maar al te graag een werkzaam aandeel hebben in het zegebrengende werk van deze sociale instellingen.

Uit bovenstaande blijkt, dat het den Jeugdstorm volle ernst is de opvoeding van het Nederlandsche meisje zoo volmaakt mogelijk te doen zijn.

Een gezond Volk maakt de kracht van de natie uit. Stormsters zullen in vrijwilligen dienst in den Jeugdstorm de volksgemeenschap dienen. Met sport en spel, huishoudelijk werk in theorie en praktijk, door het aankweeken van eerbied voor ons verleden en van oprechte vaderlandsliefde, vormt de Jeugdstorm het Nederlandsche meisje tot een waarachtig dienares van de volksgemeenschap.

„In Godsvertrouwen alles voor 't Vaderland", ook het Nederlandsche meisje heeft begrepen welke plichten voor haar voortvloeien uit dezen zinspreuk!

IEDERE NEDERLANDSCHE JONGEN KAN EEN MAAND NAAR EEN WEERSPORT-KAMP

In speciale kampen verzamelen zich iedere maand jongens uit Noorwegen, Denemarken, Duitschland, Nederland, Vlaanderen en Walonië voor een grondige weersportopleiding onder de ervaren leiding van H.J.-kaderleden, die aan het front bewezen hebben tot de beste officieren en onderofficieren te behooren.
Gezondheid en kracht, ervaringen voor de diensten in den Jeugdstorm worden in deze kampen opgedaan. Maar daarnaast groeit in deze kampen de kameraadschap tusschen de Noord- en West-Europeesche jeugd, welke kameraadschap straks een der sterkste pijlers zal zijn van het nieuwe Europa.

Het zijn onvergetelijke weken, die de Nederlandsche jongens in deze kampen doorbrengen. Gestaald en gesterkt komen zij uit deze kampen terug in het vaderland.

Iedere Nederlandsche jongen van 16 tot 18 jaar kan aan deze kampen deelnemen, onverschillig of hij lid is van den Jeugdstorm of niet.
Aanmeldingen kunnen geschieden op de gewestkwartieren van den „Nationale Jeugdstorm", schriftelijk of mondeling. Ook voor nadere gegevens kan men zich wenden tot de gewestkwartieren.

HET JEUGDSTORM-SPORTDRAAGTEEKEN

Algemeen.

Met ingang van 1 Grasmaand 1943 is ingesteld het Jeugdstorm-sportdraagteeken voor Meeuwen, Meeuwkes, Stormers, Stormsters en Kader.

Afleggen en afnemen der sporteischen.

De eischen moeten elk jaar opnieuw worden afgelegd, terwijl deze voor elken jaargang verschillend zijn.

Het sportdraagteeken kan alleen behaald worden in den tijd van 1 Louwmaand—1 Slachtmaand van elk jaar. Men moet dan aan alle eischen voldaan hebben en is het dus niet mogelijk het behalen van de eischen over twee of meer jaar te verdeelen.

Voor het afteekenen der eischen worden speciale kaarten door het Stafkwartier uitgegeven. Het afnemen mag alleen geschieden door bevoegde beoordeelaars, die in het bezit zijn van een geldig beoordeelingsbewijs, afgegeven door het Hoofd van de Afd. III/1, Lich. Opvoeding of de Meisjesvert. in de Afdeeling.

Door den Streekleider resp. Streekmeisjesleidster wordt bepaald op welke data gelegenheid bestaat de eischen af te leggen. Buiten deze is het alleen mogelijk de eischen af te leggen op kaderscholen, sportcursussen en officieele Jeugdstormsportwedstrijden.

Indien men er niet in slaagt bij een bepaalde gelegenheid aan alle eischen te voldoen, mag men de niet gehaalde eischen bij een volgende gelegenheid over doen, mits dit valt in het tijdvak 1 Louwmaand—1 Slachtmaand.

In alle genoemde gevallen moeten minstens 2 bevoegde beoordeelaars de kaarten afteekenen.

Inzending der kaarten en uitreiking van het sportdraagteeken.

Als aan alle eischen is voldaan, moet de volledig afgeteekende kaart worden ingeleverd bij den Streekleider resp. de Streekmeisjesleidster, die deze onderteekent en inzendt aan de Afd. III/1, Lich. Opvoeding van het Stafkwartier.

Na ontvangst van de kaart wordt door deze Afdeeling het sportdraagteeken met een schriftelijk bewijs, dat het gedragen mag worden tot 1 Slachtmaand van het jaar volgend op dat, waarin de eischen werden afgelegd, aan den Streekleider resp. de Streekmeisjesleidster toegezonden, die voor uitreiking zorg draagt.

Het behalen van het sportdraagteeken moet op de paspoorten onder het hoofd „onderscheidingen", worden aangeteekend met vermelding van de datum van uitreiking en de paraaf van den Streekleider resp. de Streekmeisjesleidster.

Afleggen der eischen voor de tweede maal enz.

Het afnemen van de eischen geschiedt op dezelfde wijze als voren omschreven.

Door den Streekleider resp. de Streekmeisjesleidster wordt echter over de in te zenden kaart een rood kruis geplaatst om aan te duiden, dat het betr. lid reeds in het bezit van het sportdraagteeken is.

Door het Stafkwartier wordt dan alleen een nieuw bewijs verstrekt, dat weer het recht geeft het sportdraagteeken te dragen.

Worden voor de tweede of volgende maal niet alle eischen boven den voorgeschreven termijn gehaald, dan moet het sportdraagteeken per 1 Slachtmaand van dat jaar worden ingenomen door den Streekleider resp. Streekmeisjesleidster, die dit doorzendt aan het Stafkwartier onder vermelding van naam, adres, stamboeknummer en nummer van het schriftelijk bewijs.

Indeeling naar leeftijd.

Zooals reeds was opgemerkt, worden de eischen per jaargang zwaarder. Bij het mannelijk kader gelden speciale eischen en worden 3 groepen onderscheiden, t.w.: van 18—30 jaar; 30—40 jaar; 40 jaar en ouder.

Voor het vrouwelijk kader zijn de volgende leeftijdsgrenzen vastgesteld: 18—20 jaar; 20—25 jaar; 25—35 jaar; 35 jaar en ouder.

De leeftijd, die een lid heeft op 31 Zaaimaand van het jaar, waarin de eischen worden afgelegd, is bepalend voor de klasse, waarin men geplaatst wordt.

Volledig voorbeeld.

Ter verduidelijking volgt hieronder een practisch voorbeeld:

Meeuw X geboren 5-2-1931 legt in Hooimaand 1943 de eischen af voor de 12-jarigen. De volledig afgeteekende kaart wordt door den Streekleider opgezonden aan Afd. III/1, Lich. Opvoeding van het Stafkwartier. Van hieruit wordt den Streekleider het sportdraagteeken met een schriftelijke verklaring (genummerd), dat het gedragen mag worden tot 1 Slachtmaand 1944 toegezonden, die het uitreikt.

Tusschen 1 Louwmaand 1944 en 1 Slachtmaand 1944 legt hij opnieuw de eischen af en thans die voor de 13-jarigen. De Streekleider zendt de kaart in en plaatst er een rood kruis over om aan te duiden,

dat de betr. Meeuw reeds het sportdraagteeken bezit. Van de Afd. III/1 wordt thans een nieuw bewijs verstrekt, dat Meeuw X gerechtigd is het sportdraagteeken te dragen tot 1 Slachtmaand 1944.

In 1945 slaagt hij er niet in de eischen voor de 14-jarigen te halen en moet nu per 1 Slachtmaand 1945 zijn sportdraagteeken inleveren bij den Streekleider, die dit opzendt aan de Afd. III/1. onder vermelding van naam, adres, stamboeknummer en nummer van het schriftelijk bewijs.

Blijft de Meeuw in gebreke het sportdraagteeken in te leveren, dan wordt de Streekleider hierop attent gemaakt door de Afd. III/1.

De eischen.

De eischen voor de verschillende jaargangen zijn:

JONGENS

Leeftijd 10 jaar.

1. 60 m. loop	11.— sec.
2. vèrspringen	2.75 m.
3. hoogspringen	0.90 cm.
4. kastiebalwerpen	25.— m.
5. marsch 10 km.	2—2½ uur.

Leeftijd 11 jaar.

1. 60 m. loop	10.5 sec.
2. vèrspringen	3.— m.
3. hoogspringen	0.95 cm.
4. kastiebalwerpen	27½ m.
5. marsch 10 km.	2—2½ uur.

Leeftijd 12 jaar.

1 80 m. loop	13 sec.
2. vèrspringen	3.25 m.
3. hoogspringen	1.— m.
4. kastiebalwerpen	30 m.
5. klimmen (paal)	5.— m.
6. marsch 15 km.	2½—3½ u.
7. 1000 m.	4.45 min.

Leeftijd 13 jaar.

1. 80 m. loop	12.5 sec.
2. vèrspringen	3.50 m.
3. hoogspringen	1.05 m.
4. kastiebalwerpen	35.— m.
5. klimmen (paal)	5.— m.
6. marsch 15 km.	2½—3½ u.
7. 1000 m.	4.30 min.

Leeftijd 14 *jaar.*

1. 100 m. loop	15.5 sec.
2. 2000 m. loop	9.— min.
3. vèrspringen	3.75 m.
4. hoogspringen	1.10 m.
5. kogelstooten (5 kg)	6.— m.
6. knotswerpen 500 gr. 10 m. breede baan	25.— m.
7. klimmen (touw)	10.— m.
8. marsch 20 km.	3½—4½ u.

Leeftijd 15 *jaar.*

1. 100 m. loop	15.— sec.
2. 2000 m. loop	8.30 min
3. vèrspringen	4.— m.
4. hoogspringen	1.15 m.
5. kogelstooten (5 kg)	6.50 m.
6. knotswerpen	27½ m.
7. klimmen (touw)	10.— m.
8. marsch 20 km.	3½—4½ u.

Leeftijd 16 *jaar.*

1. 100 m. loop	14.5 sec.
2. 3000 m. loop	14.— min.
3. vèrspringen	4.25 m.
4. hoogspringen	1.20 m.
5. kogelstooten (5 kg)	7.— m.
6. knotswerpen	30.— m.
7 *a* speerw. 600 gr	17.5 m.
of discusw. 1 kg	17.50 m.
8. klimmen (touw)	10.— m.
9. marsch 25 km.	4½—5½ u.

Leeftijd 17 *jaar.*

1. 100 m. loop	14.— sec.
2. 3000 m. loop	13.30 min.
3. vèrspringen	4.50 m.
4. hoogspringen	1.25 m.
5. kogelstooten (5 kg)	7.50 m.
6. knotswerpen	35 m.
7. *a.* speerw. 600 gr.	20.— m.
of discusw. 1 kg	17.50 m.
8. klimmen (touw)	10.— m.
9. marsch 25 km.	4½—5½ u.

Leeftijd 18 *jaar tot* 30 *jaar.*

1. 100 m. loop	13.5 sec.
2. 3000 m. loop	13.— min.
3. vèrspringen	4.75 m.
4. hoogspringen	1.30 m.
5. kogelstooten (5 kg)	8.— m.
6. knotswerpen	40.— m.
7. *a.* speerw. 800 gr.	22.50 m.
of *b.* discusw. 1½ k.	17.50 m.
8. klimmen (touw)	15 m.
9. marsch 30 km	5½—6½ u.
10. zwemmen: sprong van 3 m. plank, 15 min. duurzwemmen.	

Leeftijd 30—40 *jaar.*

1. 100 m. loop	14 5 sec.
2. 3000 m. loop	14.— min.
3. vèrspringen	4.25 m.
4. hoogspringen	1.20 m.
5. kogelstooten (5 kg)	7.— m.
6. knotswerpen	35.— m.
7. *a.* speerw. 600 gr.	20.— m.
b. discusw. 1½ kg	17.50 m.
8. klimmen (touw)	10.— m.
9. marsch 30 km.	5½—6½ u.
10. zwemmen: sprong van 3 m. plank, 10 min. duurzwemmen	

Leeftijd boven 40 *jaar.*

1. 100 m. loop	15.5 sec.
2. 1000 m. loop	5.— min.
3. vèrspringen	4.— m.
4. hoogspringen	1.10 m.

5. knotswerpen.	25.— m.
6. kogelstooten	6.50 m.
7. *a.* speerw. 600 gr.	17.50 m.
of discuswerpen 1 kg	15.— m.
8. klimmen (touw)	5.— m.
9. marsch 30 km.	$5\frac{1}{2}$—$6\frac{1}{2}$ u.
10. zwemmen: sprong van 3 m. plank, 10 min. duurzwemmen.	

Marschen van 25 en 30 km. worden door de tijdsomstandigheden voorloopig verlaagd tot 20 km.

MEISJES

Leeftijd 10 *jaar.*

1. 60 m. loop	12.3 sec.
2. vèrspringen	2.30 m.
3. hoogspringen	0.75 cm.
4. kastiebalwerpen	12.— m.
5. groote balwerpen	6.— m.
6. marsch 8 km. binnen 2 uur.	

Leeftijd 11 *jaar.*

1. 60 m. loop	12.2 sec.
2. vèrspringen	2.45 m.
3. hoogspringen	0.80 m.
4. kastiebalwerpen	13.— m.
5. groote balwerpen	$7\frac{1}{2}$ m.
6. marsch 8 km. binnen 2 uur.	

Leeftijd 12 *jaar.*

1. 60 m. loop	12.1 sec.
2. vèrspringen	2.60 m.
3. hoogspringen	0.85 cm.
4. kastiebalwerpen	14.— m.
5. groote balwerpen	8.— m.
6. marsch 10 km. binnen $2\frac{1}{2}$ uur.	

Leeftijd 13 *jaar.*

1. 60 m. loop	12.— sec.
2. vèrspringen	2.75 m.
3. hoogspringen	0.90 cm.
4. kastiebalwerpen	15.—m.
5. groote balwerpen	9.—m.
6. marsch 10 km. binnen $2\frac{1}{2}$ uur.	

Leeftijd 14 *jaar.*

1. 80 m. loop 13.4 sec.
2. vèrspringen 2.85 m.
3. hoogspringen 0.95 m.
4. kastiebalwerpen 16.— m.
5. groote balwerpen 10.— m.
6. marsch 15 km. binnen 4 uur.

Leeftijd 15 *jaar.*

1. 80 m. loop 13.3 sec.
2. vèrspringen 2.95 m.
3. hoogspringen 1.— m.
4. kastiebalwerpen 20.— m.
5. groote balwerpen 12.— m.
6. marsch 15 km. binnen 4 uur.

Leeftijd 16 *jaar.*

1. 80 m. loop 13.2 sec.
2. vèrspringen 3.— m.
3. hoogspringen 1.— m.
4. kastiebalwerpen 20.— m.
5. speerwerpen 10.— m.
6. marsch 20 km. binnen 5 uur.

Leeftijd 17 *jaar.*

1. 80 m. loop 13.1 sec.
2. vèrspringen 3.15 m.
3. hoogspringen 1.05 m.
4. kastiebalwerpen 25.— m.
5. speerwerpen 12.50 m.
6. marsch 20 km. binnen 5 uur.

Leeftijd 18—20 *jaar.*

1. 80 m. loop 13.— sec.
2. vèrspringen 3.25 m.
3. hoogspringen 1.10 m.
4. kastiebalwerpen 30.— m.
5. speerwerpen 15.— m.
6. marsch 25 km. binnen 6 uur

Leeftijd 21—25 *jaar.*

1. 80 m. loop 13.5 sec.
2. vèrspringen 3.15 m.
3. hoogspringen 1.05 m.
4. kastiebalwerpen 25.— m.
5. speerwerpen 15.— m.
6. marsch 25 km. binnen 6 uur.

Leeftijd 26—35 *jaar.*

1. 80 m. loop 14.— sec.
2. vèrspringen 3.— m.
3. hoogspringen 1.— m.
4. kastiebalwerpen 18.— m.
5. speerwerpen 12.50 m.
6. marsch 20 km. binnen 5 uur.

Leeftijd 36 *jaar en ouder.*

1. 80 m. loop 15.— sec.
2. vèrspringen 2.50 m.
3. hoogspringen 0.90 cm.
4. kastiebalwerpen 15.— m.
5. speerwerpen 12.50 m.
6. marsch 15 km. binnen 4 uur.

DE JEUGDAFDEELING VAN HET NEDERLANDSCHE ARBEIDSFRONT

Bij de oprichting van het Nederlandsche Arbeidsfront, op den 1sten Mei 1942, werd ingesteld de Afdeeling Jeugd, als erkenning van het feit, dat de belangen der jeugd slechts dan goed worden behartigd, wanneer de stelregel: „Jeugd moet door Jeugd geleid worden", streng wordt doorgevoerd.

De Afdeeling Jeugd kreeg tot taak gesteld:

1. De geestelijke opvoeding en verzorging der werkende jeugd.
2. De algeheele sociale zorg voor de werkende jeugd.

Onder haar zorg valt de mannelijke jeugd tot 18 jaar en de vrouwelijke jeugd tot 21 jaar.

Uit de doelstelling, waarmede de Afdeeling Jeugd in het leven werd geroepen, blijkt, dat geen nauwe begrenzing aan haar taak werd gegeven. Dit was ook onmogelijk, daar de bemoeienis der Afdeeling Jeugd zich noodzakelijk op alle gebieden van de Arbeidsfrout-activiteit moet uitstrekken.

Het is dan ook zoo, dat alle ontworpen maatregelen van andere Afdeelingen, wanneer zij jeugdaangelegenheden betreffen, aan de Afdeeling Jeugd moeten worden voorgelegd of in samenwerking met haar worden uitgewerkt.

Op deze wijze staat het vast, dat alle maatregelen en besluiten, welke uitgaan van het Nederlandsche Arbeidsfront voldoen aan de eischen welke door de Nationaal-socialistische Jeugdorganisatie kunnen worden gesteld.

In de beide voornaamste Onderafdeelingen: „Sociaal Jeugdwerk" en „Jeugdberoepszorg" wordt dan het eigenlijke jeugdwerk verricht.

„Sociaal Jeugdwerk".

In deze Onderafdeeling valt vooral de nadruk op het „Jeugdbedrijfswerk". Dit is namelijk het kernpunt, waaromheen heel ons werken voor de Afdeeling Jeugd wordt opgebouwd. Het omvat het brengen tot de gemeenschapsgedachte van onze jongens en meisjes in de bedrijven door middel van Jeugdbedrijfsvergaderingen en -bijeenkomsten en door het wekelijksche Jeugdbedrijfsappèl. In deze Jeugdbedrijfsgemeenschap voeden wij onze jeugd op tot karaktervolle jonge menschen. Daarnaast omvat de Onderafdeeling de Bedrijfssport en Vacantie- en Ontspanningszorg.

„Jeugdberoepszorg"

In het kader der algeheele vernieuwing der leerlingopleiding, is aan de Afdeeling Jeugd een zeer groot deel van deze taak opgedragen.

Een nieuwe opvatting van het Beroep als Dienst aan het Volk, moet in onze werkende jeugd worden aangekweekt. Zij zal worden opgevoed tot plichtsvervulling, ook bij den dagelijkschen Arbeid.

De Volksgemeenschap, van haar kant, dient dan echter ook alle talenten op te kweeken, waardoor dus elke jongere recht heeft op die beroepsopleiding, waarvoor hij het meeste aanleg bezit. Het kernpunt van de opleiding zal in het Bedrijf komen te liggen.

Bij deze bedrijfsopleiding staat echter niet productiviteit van den leerling op den voorgrond. Daarom sluit de leerling dan ook geen arbeidsovereenkomst, doch een leerovereenkomst, en verdient dus geen arbeidsloon, maar een opvoedingstoelage, welke natuurlijk niet lager ligt dan het eventueel verdiende weekloon.

Als voorbereiding voor de eigenlijke opleiding staan nog de Beroepsaanvulling en Beroepsvoorlichting; na afloop der leeropleiding komt dan het vakexamen.

Territoriale opbouw.

In alle Provinciale Bureaux van het Nederlandsche Arbeidsfront is ingesteld een Dienst Jeugd. De leiding berust bij den Dienstleider, welke voor de speciale meisjesbelangen wordt bijgestaan door een Meisjesreferente.

In de Plaatselijke Kantoren beschikt de Afdeeling Jeugd over Plaatselijke Jeugdmedewerkers en -Meisjesreferenten.

In de bedrijven met meer dan vijf jeugdigen, welke dus tezamen een Jeugdbedrijfsgemeenschap vormen, staat aan het hoofd van deze gemeenschap een Jeugdbedrijfsmedewerker of -medewerkster. De jongens en meisjes, die werken in bedrijven met minder dan 5 jeugdige bedrijfsleden, vallen dus buiten deze bedrijfs-jeugdgemeenschappen, doch worden plaatselijk gebundeld, direct onder den Pl. Jeugdmedewerker of -Meisjesreferente.

ADRESSEN

Landelijke Leiding: P. C. Hooftstraat 180, Amsterdam-Z., tel. 97941. Afdeelingsleider: Th. C. J. Knol. Landelijk Meisjesreferente: W. M. Dekker.

Provinciale Bureaux:

Groningen: Westerkade 10, Groningen; Dienstleider: J. D. Poelstra, Meisjesreferente: A. C. M. Waterman.

Friesland: J. W. Frisostraat 3—5, Leeuwarden; Dienstleider: D. Kroes, Meisjesreferente: H. Spannenburg.

Drente: Javastraat 2, Assen; Dienstleider: L. de Bouter, Meisjesreferente: T. Lamberts.

Overijssel: Nieuwe Haven 12, Zwolle; Dienstleider: J. Kamst, Meisjesreferente: A. J. Kemp.

Gelderland: Jansbuitensingel 17, Arnhem; Dienstleider: J. F. G. Krijgsman, Meisjesreferente: R. J. Schekman.

Utrecht: Maliebaan 14, Utrecht; Dienstleider: A. W. Bosschaert, Meisjesreferente: J. G. Kroes.

N.-Holland en Amsterdam: P. Hendrikkade 49—51, Amsterdam: *Dienstleider*: A, Dahmen von Bucholz, Meisjesreferente: J. M. Prikker.

Zuid-Holland: Dr. Kuyperstraat 10, Den Haag; Dienstleider: G. H. Knol, Meisjesreferente: M. Blom.

Rotterdam: Heemraadssingel 163, Rotterdam; Dienstleider: B. A. de Graaf, Meisjesreferente: J. P. Dorsman.

Zeeland: Dam 13, Middelburg, Dienstleider: H. C. Vos, Meisjesreferente: ....

Noord-Brabant: Nieuwstraat 31, den Bosch; Dienstleider: E. G. A. G. Quadvlieg, Meisjesreferente: C. G. Luycke.

Limburg: Stationsstraat 58, Heerlen; Dienstleider: G. Kaspers, Meisjesreferente: ....

JEUGDHERBERGEN IN NEDERLAND
Harlingen
Sneek
Assen
Appelsga
Oosterland
Emmen
Petten
Schoorl
Meppel
Heemse
Castricum
Heemskerk
Zwolle
Haarlem
Oldebroek
Amsterdam
Emst
Nijverdal
Blaricum
Delden
Kortenhoef
Apeldoorn
Gorssel
Vinkeveen
Amersfoort
Barchem
Scheveningen
Bunnik
Lunteren
Reeuwijk
Rhenen
Arnhem
Beek
Arkel
Nijmegen
Vught
Arcen
Hilvarenbeek
Helenaveen
Vaals
NJHC

DE GESCHIEDENIS DER JEUGDHERBERGEN

In de Duitsche landen, waar de eeuwenoude traditie van het wandelen vooral onder de scholieren hoe langer hoe meer in eere hersteld wordt deed zich in de tweede helft van de vorige eeuw steeds sterker de behoefte gevoelen aan vaste tehuizen, waar de groepen jongeren, die op voettocht waren, hun eten konden bereiden en konden overnachten. Want het overnachten in logementen en boerenschuren kon op den duur niet bevredigen.

In 1884 richtte de fabrikant Guido Rotter in Bohemen de eerste „scholieren- en studentenherbergen" op en deze jeugdherbergbeweging greep zoowel in Sudetenland als in het eigenlijke Duitschland snel om zich heen. In Westfalen stichtte de leeraar Richard Schirrmann de eerste jeugdherbergen, terwijl hij eenige jaren later het „Reichsverband für deutsche Jugendherbergen" tot stand bracht. Dit Reichsverband werd op 10 April 1933 door de Hitler Jugend overgenomen en bij haar werk ingeschakeld. In Groot-Duitschland zijn thans ruim 2000 jeugdherbergen, terwijl er in de jaren voor den oorlog bijna 10.000.000 overnachtingen per jaar in deze tehuizen geboekt werden.

Na den wereldoorlog bestond er een levendig contact tusschen de Nederlandsche en de Duitsche jeugdbonden en het is dan ook niet verwonderlijk, dat ook in ons land steeds meer belangstelling ontstond voor het jeugdherbergwezen. In 1929 werd de Nederlandsche Jeugdherberg Centrale gesticht, als een federatie van de verschillende plaatselijke, zelfstandige jeugdherbergstichtingen. In 12 jeugdherbergen werden in dat jaar reeds 8.575 overnachtingen geboekt; tien jaar later konden er in 65 jeugdherbergen ruim 198.000 overnachtingen geteld worden. Het aantal ingeschreven trekkers steeg in diezelfde jaren van 1200 tot 39.000.

Op 21 Maart 1941 werd banheer G. A. van Dieren tot gemachtigde voor het jeugdherbergwezen benoemd; daar banheer van Dieren tevens leider is van het hoofdambt jeugdgebouwen in den Jeugdstorm, is de nauwe samenwerking tusschen Jeugdstorm en N.J.H.C. verzekerd. Steeds meer zullen de blauwhemden hun plaatsen in de jeugdherbergen gaan innemen!

Waar liggen de jeugdherbergen?

Het kaartje geeft aan, waar de thans in gebruik zijnde jeugdherbergen gelegen zijn. Nauwkeurige bijzonderheden vindt men in de Gids, die

men thuisgestuurd krijgt, indien men 30 cent stort op giro-rekening 146.200 van de N.J.H.C. te Amsterdam.

Wie hebben toegang tot de jeugdherbergen?

Alle stormers en stormsters hebben toegang tot de jeugdherbergen, als ze in het bezit zijn van een trekkerskaart met geldig jaarzegel, òf indien ze deel uitmaken van een groep, waarvan de leiders in het bezit zijn van geldige leiderskaarten.

Daar iedere flinke jongen en ieder sportief meisje er graag in de vacantie met een paar vrienden of vriendinnen op uit trekt, is het voor alle leden van den Jeugdstorm, die den leeftijd daarvoor bereikt hebben, van belang, zich als lid van de N.J.H.C. te laten inschrijven. En het spreekt wel vanzelf, dat alle kaderleden met hun onderdeelen in de jeugdherbergen willen gaan weekeinden of een trektocht langs deze tehuizen willen gaan maken; zij dienen dus in het bezit te komen van een leiderskaart.

De volgende kaarten worden onderscheiden:

1. *Jit-kaarten* worden verstrekt aan hen, die den leeftijd van 14 jaar hebben bereikt of in het loopende kalenderjaar zullen bereiken en den leeftijd van 22 jaar nog niet bereikt hebben of zullen bereiken. Contributie bedraagt *f* 1.50 per jaar (met inbegrip van het orgaan der N.J.H.C.).
2. *Individueele trekkerskaarten* worden verstrekt aan hen, die in het jaar van hun lidmaatschap den 22-jarigen leeftijd bereikt hebben, of zullen bereiken. Een maximum-leeftijdsgrens is niet bepaald. De contributie voor individueele trekkers bedraagt *f* 3.— per kalenderjaar (eveneens met inbegrip van het ledenorgaan).
3. *Leiderskaarten* worden verstrekt aan kaderleden, die één gulden storten op de girorekening 146.200 van de N.J.H.C. en die het hiervoor bestemde formulier inzenden aan de Jeugdherbergcentrale, welk formulier geteekend moet zijn door den betreffenden streekleider.

Opgelet! Alle aanmeldingen voor het lidmaatschap dienen te geschieden op de daarvoor bestemde formulieren, die gratis bij de N.J.H.C. verkrijgbaar zijn.

Allen, die zich als lid aanmelden, of hun nieuwe contributie betalen in de periode 1 October— 1 Februari, genieten een korting van 50 cent. De contributie voor individueele trekkers en jeugdige individueele trekkers bedraagt in dit geval dus resp. *f* 2.50 en *f* 1.—. Deze korting geldt dus niet voor de leiderskaarten.

De prijzen in de jeugdherbergen.

In alle jeugdherbergen geldt hetzelfde tarief; als „groepen" worden slechts beschouwd geuniformeerde eenheden van den Jeugdstorm, waarvan de leiders(sters) in het bezit zijn van het voorgeschreven aantal leiderskaarten. Vijf stormers, die gezamenlijk een trektocht maken en ieder in het bezit zijn van een „Jit"-kaart, vormen dus géén „groep" in den hier bedoelden zin!

Overnachting „Jitten"	*f* 0.35
Overnachting „Itten"	- 0.55
Overnachting groepen	- 0.20
Warme maaltijd	- 0.60
Brood maaltijd	- 0.30
Kop thee of koffie	- 0.05
Huur slaapzak 1 t.m. 6 nachten	- 0.15
Zelfde voor groepen	- 0.10

En de bonnen?

Hiervoor gelden vrijwel dezelfde bepalingen als in de restaurants. Indien men voor een week op trektocht gaat, wissele men een boterbon in tegen wisselbonnetjes. Als regel wordt per maaltijd 10 g boter verlangd. Brood wordt verstrekt naar het aantal bonnen, dat hiervoor ingeleverd is. Kaderleden, die een weekeinde voor hun groep organiseeren, verstaan zich tijdig van te voren met de herbergouders om tot een schikking inzake de maaltijden te komen. Gewoonlijk zal het gemakkelijker zijn, de noodige boter in natura te doen inleveren. Wil men kosten besparen, dan kan men beter zelf de broodmaaltijden verzorgen. Indien de bonnen van te voren opgestuurd worden (aangeteekend!), is de herbergvader wel bereid, het noodige brood ter plaatse te bestellen. Bij langdurig verblijf in dezelfde jeugdherberg kunnen ook voor andere artikelen bonnen gevorderd worden (suiker, meelspijzen enz.); dit alles echter na overleg.

Kosten voor een weekeinde.

Een groot deel van de kosten voor het weekeinde maken gewoonlijk de reiskosten uit; ligt de jeugdherberg echter binnen een straal van 25 km vanaf de woonplaats, dan ziet een flinke stormer(ster) niet tegen een wandeling op! Ook bij trein- of tramreizen doet men verstandig, de eerste (of laatste) 20 km te voet af te leggen. Zaterdagmiddag wordt thuis warm gegeten, voor den avond en voor den Zondagmorgen wordt brood meegenomen, wil men het weekeinde rekken (in den zomer!) dan dient ook voor den Zondagavond brood meegenomen te worden. De kosten laten zich dan als volgt becijferen:

A. voor de groep:		B. zelfstandig:	
overnachting	f 0.20	overnachting	f 0.35
huur slaapzak	- 0.10	huur slaapzak	- 0.15
3 × koffie	- 0.15	3 × koffie	- 0.15
warme maaltijd	- 0.60	warme maaltijd	- 0.60
Totaal	f 1.05	Totaal	f 1.25

Er om denken, dat allen, die zelf voor hun broodmaaltijd zorgen, ook hun eigen borden en messen moeten meebrengen. Zoolang de oorlog duurt kan de jeugdherberg die niet ter beschikking stellen!

Voorbeelden voor trektochten.

a. een ontdekkingsreis naar den Achterhoek vanuit Utrecht (per fiets en als zelfstandig trekker):

1. Utrecht—Arnhem (60 km)
2. Arnhem—Beek (25 km)
3. Beek
4. Beek—Barchem (35 km)
5. Barchem
6. Barchem—Gorssel (20 km)
7. Gorssel
8. Gorssel—Lunteren (50 km)
9. Lunteren—Utrecht (40 km)

Kosten:

8 × overnachten	f 2.80
8 × warm eten	- 4.80
16 koppen koffie	- 0.80
3 brooden	- 0.60
250 gram boter	- 0.65
consumpties	- 2.35
Totaal	f 12.—

b. een 9-daagsche fietstocht vanuit Arnhem in groepsverband: (ook te voet mogelijk!)

1. Arnhem—Beek (25 km)
2. Beek
3. Beek—Barchem (35 km)
4. Barchem—Delden (30 km)
5. Delden—Nijverdal (25 km)
6. Nijverdal—Gorssel (25 km)
7. Gorssel—Apeldoorn (25 km)
8. Apeld.—Lunteren (30 km)
9. Lunteren—Arnhem (25 km)

Kosten:

8 × overnachten	f 1.60
9 × warm eten	- 5.40
18 koppen koffie	- 0.90
3 brooden	- 0.60
250 gram boter	- 0.60
tomaten, fruit	- 2.90
Totaal	f 12.—

c. een 9-daagsche fietstocht naar Brabant vanuit den Haag:

1. Den Haag—Gouda (30 km)
2. Gouda—Gorkum (35 km)
3. Gorkum—Vught (50 km)
4. Vught
5. Vught—Hilvarenb. (30 km)
6. Hilvarenb.—Vught (30 km)
7. Vught—Bunnik (55 km)
8. Bunnik—Gouda (40 km)
9. Gouda—Den Haag (30 km)

d. een wandeltocht van Amsterdam naar Barchem:

	Kosten:	
1. Amsterdam—Zwolle	8 × overnachten	*f* 2.80
(met de boot)		
2. Zwolle—Oldebroek (18 km)	8 × warm eten	- 4.80
3. Oldebroek-Emst-Epe (14 km)	9 × thee	- 0.45
4. Emst-Epe-Deventer (26 km)	3½ brood..........................	- 0.61
5. Deventer-Barchem (13 km)	250 gram boter	- 0.65
6. Barchem	tomaten enz.	- 1.34
7. Barchem—Zutphen	boot naar Zwolle	- 1.—
(met de trein)		
Zutphen—Apeld. (20 km)	trein Lochem—Zutphen . .	- 0.45
8. Apeldoorn-Lunteren (28 km)	trein Amersf.—Amsterd . .	- 1.20
9. Lunteren—Amersf. (24 km)	koffiedrinken in Amersf.	- 0.70
Amersfoort—Amsterdam		
(met den trein)	Totaal	*f* 14.—

①

②

③

LAGER KADER

④

⑤

⑥

MIDDEN KADER

⑦

⑧

⑨

HOOGER KADER

⑩

⑪

⑫

OPPER KADER

⑬

⑭

ONDERSCHEIDINGSTEEKENEN IN DEN N. A. D.

1. **arbeidsman**
2. **voorman**
3. **werkmeester**
4. **onderopzichter (o.o.z.)**
5. **opzichter (o.z.)**
6. **hoofdopzichter**
7. **adspiranthopman**
8. **onderhopman**
9. **hopman**
10. **arbeidsleider**
11. **hoofdarbeidsleider**
12. **opperarbeidsleider**
13. **generaal-arbeidsleider**
14. **Commandant**

De nos. 1 t/m 5 hebben op de wijnroode kraagspiegel bronzen korenaren; terwijl n°. 2 en n°. 3 één resp. twee vermiljoenroode biesjes daarvóór hebben staan, zijn die biesjes bij n°. 4 en n°. 5 in goud uitgevoerd.

Bij de nos 6 t/m 14 zijn de korenaren met gouddraad geborduurd op de wijnroode kraagspiegels. Het hooger kader heeft een gladde gouden omlijsting op de randen dezer spiegels, het opperkader heeft die daarentegen geschulpt.

De sterren en de knoop (n°. 6) zijn in zilver uitgevoerd, slechts de bovenste en de onderste ster van n°. 13 zijn goudkleurig.

DE NEDERLANDSCHE ARBEIDSDIENST

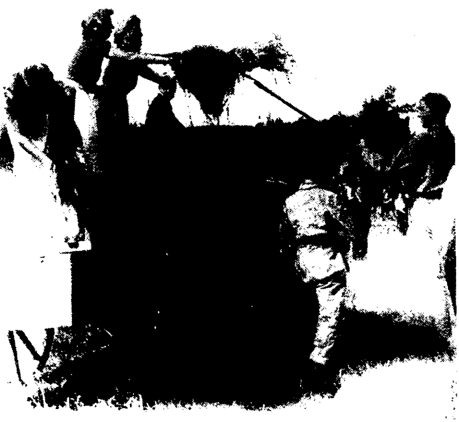
De Nederlandsche Arbeidsdienst
Verstevigt onze jeugd,
Leidt op voor den Gemeenschapsdienst } Bis
En schept door arbeid vreugd!

Groen laken siert den Arbeidsman
Met Zongebruinde huid,
Hij zingt, zooals slechts hij dat kan } Bis
Met daav'rend stemqeluid!

De N.A.D. is steeds paraat
En laat zich immer zien,
Zooals dat aangegeven staat } Bis
In zijn devies: „Ick dien!"

TIJDENS DEN MARSCH KAN DE LAATSTE MAAT WORDEN VERANDERD
IN EEN NOOT VAN 1 TEL PLUS 2 TELLEN RUST

N.A.D. meisjes en jongens laden den oogst op

DE NEDERLANDSCHE ARBEIDSDIENST

Onder het devies „Ick dien"

„Arbeidsdienst zonder Nationaal-Socialisme is onbestaanbaar!"
Aldus luiden de woorden van den huidigen Commandant van den Nederlandschen Arbeidsdienst en terecht, want de waarden van dit nieuwe instituut voor de Nederlandsche jeugd zijn stuk voor stuk nationaal-socialistische idealen. Eerbied voor den arbeid, gemeenschapszin, liefde voor den eigen bodem zoowel als trouw, doorzettingsvermogen en openhartigheid. En deze waarden worden arbeidsmannen en -meisjes niet bijgebracht door schoone woorden of geschriften, doch bijna uitsluitend door daden. De kaderleden moeten de aan hen toevertrouwde jeugd het Nationaal-Socialisme doen beleven en daarom schreef de Reichsarbeitsführer Konstantin Hierl in 1939 als voorwoord in het zakboekje van den Reichsarbeitsdienst:
„De nationaal-socialistische geest moet in alle kaderleden van den Arbeidsdienst levend zijn. Deze geest wordt echter niet gemanifesteerd door het toonen van een lidmaatschapsbewijs of door het dragen van een insigne. Daar zit het hem niet in. Wij kijken niet naar het jasje, maar wel door het jasje naar het hart."

N.A.D.-geschiedenis.

Toen in Maart 1941 de Nederlandsche Arbeidsdienst in actie trad en daarmede een begin werd gemaakt met het vormen van de Nederlandsche jeugd ten behoeve van de geheele volksgemeenschap, bleek de goede wil om deze nieuwe organisatie tot een krachtig geheel uit te bouwen ruimschoots aanwezig te zijn, evenals voldoende enthou-

siasme. Talrijke Nederlanders, voornamelijk oud-militairen, gaven zich spontaan op voor de opleiding tot kaderlid in den N.A.D. en, na een scherp doorgevoerde selectie tijdens den cursus, kon met vertrouwen de toekomst worden tegemoet gegaan. En dat dit vertrouwen niet is beschaamd geworden blijkt wel zeer duidelijk uit den buitengewoon snellen groei, welke de Nederlandsche Arbeidsdienst gedurende zijn bestaan heeft ondergaan.

Terwijl het aantal kampen, waarin de arbeidsmannen hun diensttijd van vijf en een halve maand doorbrengen, aan het begin van 1942 reeds dertig bedroeg, werd het met ingang van 7 Juli '42 uitgebreid tot vijftig! En ook sindsdien staat de toename nog niet stil, want bij den aanvang van den thans loopenden arbeidsdiensttijd werden er wederom tien nieuwe kampen geopend.

Wellicht zou men uit dezen snellen groei meenen te mogen opmaken, dat het pad voor den Nederlandschen Arbeidsdienst reeds volkomen was geëffend en dat er geen hindernissen en andere moeilijkheden moesten worden overwonnen, alvorens men verder kon gaan. Toch is dat niet het geval. Integendeel, de bezwaren, welke van diverse zijden tegen den uitbouw en zelfs tegen het bestaan van den N.A.D. werden aangevoerd, maakten het werk voor de leiding dezer organisatie dubbel zwaar en soms schenen de moeilijkheden practisch onoverkomelijk. De huidige bevelvoering onder commandant L. A. C. de Bock, heeft echter reeds zoo vele bewijzen van kracht en doorzettingsvermogen gegeven, dat ook de toekomstige obstakels met een gerust hart kunnen worden tegemoet getreden.

Arbeidsdienstplicht.

Op 26 Mei 1941 werd door den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied een Verordening uitgevaardigd, volgens welke in beginsel werd vastgelegd, dat alle mannelijke en vrouwelijke Nederlanders, die den leeftijd van 18 jaar, echter nog niet dien van 25 jaar hebben bereikt en voor zoover zij in het Europeesche gebied van den Nederlandschen staat wonen, arbeidsdienstplichtig zijn. Tevens wordt in deze Verordening terdege rekening gehouden met de voorloopig nog beperkte legeringsruimte zoolang het voor een geheele jaarlichting vereischte aantal kampen nog niet aanwezig is, want een volgend artikel verleent aan den secretaris-generaal van het Departement van Algemeene Zaken de bevoegdheid om te bepalen tot welk aantal de arbeidsdienstplichtigen zullen worden opgeroepen. En dat de vrijwilligers een streepje vóór hebben, blijkt uit de bepaling, dat zij reeds op hun zeventiende jaar tot den Nederlandschen Arbeidsdienst mogen toetreden.

De invoering van den algemeenen arbeidsdienstplicht in Nederland maakte een diepen indruk op allen. En, zooals dat bij vele nieuwe maatregelen het geval is, een deel der bevolking was met enthousiasme vervuld, terwijl een andere groep Nederlanders de schrik om het hart sloeg. De groote massa onthield zich evenwel van goed- of afkeuring en wachtte, zij het ook met gelatenheid, af hoe de pas opgerichte Arbeidsdienst zich zou ontwikkelen. Wat voor werk zou die N.A.D. toch wel gaan verrichten onder zijn schoone devies „Ick dien"?

Desondanks was de aanmelding van vrijwilligers groot genoeg om voorloopig nog niet te behoeven overgaan tot het oproepen van arbeidsdienstplichtigen. En dat kwam goed van pas, want de voorbereidingen daarvoor waren enorm. Het voorgenomen werk kwam echter tijdig tot stand en in Juni 1942 meldden zich, naast de vrijwilligers, ook de aanstaande studenten in de kampen van den Nederlandschen Arbeidsdienst om daar gedurende een vollen diensttijd eens te leeren wat handenarbeid en daadwerkelijke kameraadschap beteekenen. Een maand later kwam tevens een gedeelte van het overheidspersoneel „onder de schop". Bij het begin van den thans loopenden diensttijd — 4 Januari 1943 — kwamen bijna 11.000 jongemannen op en met hen is een aanvang gemaakt met het oproepen volgens geboortedatum (vanaf 1 October 1924).

Kampen en Werkobjecten.

Naderen we een kamp van den Nederlandschen Arbeidsdienst, dan valt het ons reeds dadelijk op in welk een mooie natuurstreek wij ons bevinden. En dat is niet toevallig! Opzettelijk zijn de N.A.D.-kampen daar neergezet, waar met redelijkheid mocht worden verwacht, dat de natuur een meer dan slechts oppervlakkigen indruk op de arbeidsmannen zou maken. Echter moest ook met iets anders worden rekening gehouden, doch daarover straks.

Bij de oprichting van den Nederlandschen Arbeidsdienst heeft de Reichsarbeitsdienst zijn doeltreffenden steun verleend en dit geschiedde o.a. door het beschikbaar stellen van voldoende uitneembare R.A.D.-barakken en complete kamp-inventarisaties, geschikt voor vijftig kampen. Het behoeft geen betoog, dat deze hulp dankbaar werd aanvaard en, uitgezonderd de enkele reeds bestaande Nederlandsche barakkenkampen, kregen de nieuwe legeringsplaatsen ongeveer hetzelfde aanzien als de kampen van den Reichsarbeitsdienst in Duitschland. Voorts kan met groote waardeering worden vermeld de Dienststelle van Generalarbeitsführer Bethman, waarin de raadgevers den jongen N.A.D met hun ruime ervaring terzijde staan.

Elk kamp herbergt een N.A.D.-Afdeeling, welke uit vier groepen is samengesteld en daarnaast nog het noodige administratieve perso-

neel bezit. Een groep bestaat uit drie ploegen, die ieder maximaal zestien arbeidsmannen bevatten. Kortom, een Afdeeling heeft op z'n hoogst 192 arbeidsmannen, daarnaast het instructieve en administratieve kader en een aantal vrijwillig-nadienenden, die werkzaamheden als specialist vervullen. Deze kampen nu zijn gegroepeerd in twaalf Korpsen, welke binnen afzienbaren tijd op hun beurt worden vereenigd tot Districten, die rechtstreeks onder den Staf staan. Op deze organisatie berust de nummering der kampen, want No. 412 — Overloon-Zuid beteekent, dat Overloon-Zuid het tweede kamp is van het 1e Korps in District 4.

Zoojuist werd terloops de aandacht gevestigd op een tweeden factor, waarmede men moest rekening houden bij het plaatsen van de kampen. Het werkobject! Het is begrijpelijk, dat de kampen slechts daar kunnen worden gebouwd, waar in de nabijheid nuttig werk door arbeidsmannen kan worden verricht. Eenvoudige, doch gezonde arbeid, waarvan de uitvoering voor een ieder — ongeacht zijn geestelijke ontwikkeling — gemakkelijk is aan te leeren, terwijl het bovendien in gemeenschap moet kunnen worden verricht. Want slechts dàn heeft het werk een opvoedende waarde voor de mannen indien zij elkaars waarde als eenvoudig practijkmensch en als arbeidskameraad goed leeren kennen.

Het graven, d.w.z. het verzetten van grond, maakt in zeer vele gevallen een belangrijk deel uit van den arbeid, welke moet worden verricht om het gestelde doel te bereiken, maar ook dan moet het steeds als onderdeel daarvan worden beschouwd. Bovendien zijn de arbeidsdoelen, welke de Nederlandsche Arbeidsdienst aan zijn mannen stelt, dus de werkobjecten, zeer verschillend. Het ontginnen en herontginnen van woeste gronden en velden is bijvoorbeeld de beginphase van het scheppen van nieuw akkerland, terwijl voor het uitvoeren van ruilverkavelingen de aanleg van nieuwe wegen meermalen onontbeerlijk is, evenals de egalisatie en afwatering van de desbetreffende gebieden. Boschverbetering in den ruimsten zin van het woord omvat eveneens vele verschillende bezigheden en over de bij het Friesche plaatsje Workum uitgevoerde inpoldering, dus het winnen van nieuw land, behoeft niet eens nader te worden uitgeweid, want de werkzaamheden dáárvoor begrijpt een ieder.

Directe hulp aan het eigen volk.

De bekendheid met de bovengenoemde werkobjecten van den Nederlandschen Arbeidsdienst bleef echter beperkt tot de omgeving van het desbetreffend kamp en de groote massa van het volk begreep onvoldoende van welk een groot belang deze arbeid voor Nederland is. De inzet van den N.A.D. ten behoeve van het veilig stellen van

de Nederlandsche voedselvoorziening baarde echter groot opzien en de dagbladen publiceerden kolommen-lange artikels en reportages over de hulp van arbeidsmannen aan de boeren bij het binnenhalen van hun aardappeloogst. Met groote waardeering vernamen de Nederlanders, dat de werktijden hiervoor zelfs in zeer belangrijke mate werden verlengd en het is dan ook geen toevalligheid, dat de aanmelding van vrijwilligers vooral in die dagen overhands toenam.

Arbeidsdienst voor Meisjes

Sinds 1941 bestaat in Nederland ook een Arbeidsdienst voor meisjes, kortheidshalve A.D.M. genoemd. Deze ressorteert weliswaar onder het oppercommando van den N.A.D., maar desondanks is den A.D.M. veel eigen initiatief gelaten.

In tegenstelling tot de N.A.D.-Afdeelingen, zijn de A.D.M.-eenheden in steenen gebouwen gelegerd. Villa's, waarin zij een op zichzelf aangewezen gemeenschap vormen en van waaruit de meisjes naar hun „buitendienst" gaan om te werken. Deze buitendiensten worden gevormd door boerderijen, waar hulp voor eenvoudigen arbeid noodig is en door kinderrijke gezinnen, waar de huisvrouw het werk niet zonder hulp af kan.

Alvorens een arbeidsmeisje naar zoo'n buitendienst wordt uitgestuurd, moet zij echter hebben bewezen, dat zij het vereischte werk goed kan verrichten en daartoe krijgt zij volop de gelegenheid in het (steenen) kamp.

Ofschoon, zooals reeds gezegd, ook de meisjes in beginsel arbeidsdienstplichtig zijn verklaard, worden zij voorloopig niet opgeroepen en het bezetten van de meisjeskampen is derhalve uitsluitend aangewezen op de vrijwillige aanmeldingen. En dat dit niet het minste bezwaar oplevert, blijkt wel uit de gestadige uitbreiding van het aantal A.D.M.-kampen.

Vastberaden voorwaarts!

1943 is het jaar der groote verrassingen geworden. Wat men den eenen dag schreef over het wereldgebeuren kon den volgenden dag reeds door de feiten achterhaald zijn. Op het oogenblik dat dit overzicht geschreven wordt is het moeilijker dan ooit voorspellingen te doen over het verdere verloop van den oorlog. Maar wellicht is de toestand op het oogenblik dat het Jeugdstormzakboekje in handen komt van de lezers en lezeressen duidelijker en overzichtelijker. Wij willen dan ook geen blik in de toekomst slaan, maar een kort oogenblik stil staan bij het vele dat het veelbewogen jaar 1943 ons, Jeugdstormers, heeft gebracht.

Welke verrassingen, welke onverwachte wendingen dit jaar ons ook heeft voorgezet, hoe vaak onze tegenstanders ook meenden te moeten juichen, onschokbaar zijn wij blijven staan op onze posten. Niets heeft ons aan het twijfelen kunnen brengen in ons geloof aan de toekomst.

Wij hebben gekozen, gekozen voor dat wat naar onze diepste overtuiging eerlijk is en goed. Deze keus heeft den weg, die wij te volgen hebben recht en duidelijk afgeteekend. Doelbewust marcheeren wij voorwaarts, zonder een oogenblik te aarzelen. Onze strijd om de Nederlandsche jeugd is geen moment gestokt. Integendeel: de moeilijkheden hebben ons gestaald, ons vertrouwen gesterkt. Wij hebben ook zoo ontzettend veel vóór op de rest van de Nederlandsche jeugd, waarvan velen hun dagen slijten met het najagen van oppervlakkige genoegens. Wij hebben ons groote ideaal, ons geloof — een geloof dat bergen verzet — in de groote mannen van dezen tijd. Geloof in den Germaanschen Führer, die onverbiddelijk weet toe te slaan, wanneer dit noodzakelijk is, die echter ook weet af te wachten tot *zijn* oogenblik gekomen is. Geloof in den Leider, dien wij hebben leeren kennen als de grootste Nederlander, die ons land sinds eeuwen heeft gehad. Geloof in den Hoofdstormer, die als oudste en naaste medewerker van den Leider hem bijstaat in zijn moeilijken strijd,

die als leider van de nieuwe Nederlandsche jeugd ons voorgaat en ons steeds weer nieuwe kracht en nieuwe bezieling weet te geven.

Wij staan op de bres voor de Nederlandsche jeugd. Alles wat goed is in deze jeugd willen wij bewaren en in dienst stellen van de germaansche toekomst van ons Vaderland. Alles wat slecht is zullen wij echter uitrotten met alle kracht, die in ons is. Duidelijker dan ooit hebben zich in 1943 de fronten afgeteekend, ook in de Nederlandsche jeugd. Wij hebben ze leeren kennen: de Komsomols en de Sorry-slungels. Maar ook die duizenden jongens en meisjes, wie het lot van ons Vaderland eerlijk ter harte gaat, die iets willen doen, maar hun juiste koers nog niet gevonden hebben. Die duizenden jongens en meisjes ook, die niets liever willen dan met ons mede te stormen, maar die weerhouden worden door verblinde ouders en verpolitiekte zieleherders en onderwijzers.

De Komsomols, die langs de wegen vagabondeeren en in kampeerboerderijen en vrije jeugdherbergen hun liederlijkheden uitleven, de sorry-slungels, die hun kostbaren tijd verdoen in kroegen en bij negermuziek: wij hebben de oogen van ons Volk voor deze zielige en ziellooze jeugd geopend en kunnen bereiken, dat aan hun doen en laten paal en perk werd gesteld.

Onbevangen en onbevooroordeeld staat de jeugd in dezen tijd. In haar stroomt een frissche, jonge kracht. De volwassenen, begrijpen deze kracht niet. Zij kunnen zich niet losmaken van het verleden, zij zitten opgesloten in hun heilige huisjes. Zij zien alleen wat zij in dezen tijd moeten missen en dat hen zoo geweldig belangrijk voorkomt. Zij willen niet zien, dat er meer is dan hun eigen, persoonlijke leventje, dat mijlenver daarboven verheven staat het leven van hun Volk. Het leven van ons Volk, dat in gevaar, in groot gevaar verkeert. Zij zijn blind voor het feit, dat ons Volk een Europeesch Volk is, dat de krachten, die Europa bedreigen, uit het oosten en uit het westen, ook ons Volk bedreigen. Zij zien niet, dat wij alle krachten moeten inspannen, dat wij ons moeten losmaken van ons eigen-ikje om het leven van ons Volk te redden.

De jeugd — op enkele uitzonderingen na, die echter geen rol spelen en onder den voet geloopen zullen worden — ziet dat wél. De jeugd weet, wat er op het spel staat. In haar klopt, onstuimig en wild, het zuivere, germaansche bloed dat eens ons volk den toon deed aangeven in de wereld, een Volk, waarvoor in en na dezen oorlog weer een groote rol is weggelegd.

De ouderdom heeft zich bekend tot een Wilhelmina, die ons Volk in het moeilijkste oogenblik in den steek liet, tot een Gerbrandy, die ons Volk de slaaf wil doen worden van onzen erfvijand Engeland.

De jeugd echter heeft zich bekend tot een Willem de Zwijger, aan

wien wij ons bestaan als Volk te danken hebben, tot een Michiel de Ruyter, de grootste zeeheld aller tijden.

De ouderdom strijdt met het wapen der sluipmoord, waaraan de beste vaderlanders ten offer vallen, zonder zich in een eerlijken strijd te kunnen verdedigen.

De jeugd strijdt aan de fronten, heeft vrijwillig haar leven ingezet, dáár waar over de toekomst van ons Volk beslist wordt.

De ouderdom kent slechts de haat, de haat tegen alles, wat heeft gebroken met het verleden, waarin de domme massa met het systeem van de helft plus één den toon aangaf.

De jeugd wordt gedreven door een brandende liefde, liefde voor het Volk en het Vaderland. Geen zoetelijke, romantische liefde, maar een strijdbare liefde, een liefde, die meer telt dan het eigen leven. Wanneer wij strijden tegen bekrompen en verblinde volwassenen, tegen jongeren, die de Nederlandsche jeugd te schande maken, dan worden wij niet gedreven door stompzinnigen haat, maar dan is het om ons Volk, de jeugd te redden van den dreigenden ondergang, dien wij met ontstellende duidelijkheid hebben herkend.

Ons Volk staat boven alles. Wij erkennen het gezin als de kern van de volksgemeenschap. Maar wanneer ouders hun kinderen, hun eigen bloed, willen verhinderen zich in dienst te stellen van hun Volk, dan zeggen wij: Liever duizend gezinnen kapot, dan ons Volk kapot! En wij weten, dat de geschiedenis recht over ons zal spreken. Wij vreezen dit oordeel niet, omdat in ons leven geen plaats is voor dubbelzinnigheid en tweeslachtigheid.

Het groote doel, dat wij nastreven, overvleugelt alle kleinere gebreken, die onze jeugdorganisatie nog aankleven. Wij weten het: ons practische jeugdwerk is vaak nog niet zoo als wij dat wenschen. Wij eischen veel van de jongens en meisjes, die zich in onze rijen scharen en geven hun daar weinig voor terug. Maar onze geestdrift en bezieling bindt ons samen, onze liefde voor Volk en Vaderland en aanhankelijkheid aan Leider en Hoofdstormer smeedt ons tot een hechte strijdgemeenschap, ook al is de wekelijksche troepdienst wel eens vervelend. Wij weten met welke moeilijkheden de streken — en vooral de kleinere — te kampen hebben: geen fietsbanden, geen schoeisel, enz., enz. Maar dit valt alles in het niet bij de kracht, die van onze rijen uitstraalt.

En op welke wijzen hebben wij in 1943 niet getuigd van deze kracht! Getuigd ook van de — ondanks alles — te constateeren vooruitgang in ons eigenlijke jeugdwerk. Daar is in de eerste plaats de beroepskaderleergang, welke, einde 1942 begonnen, in het voorjaar van 1943 werd afgesloten. Een groot aantal jongens en meisjes werd hier opgeleid op een wijze, als voordien nog geen enkele andere jeugdbeweging zijn kader had opgeleid. En welk een demonstratie van onze kracht

vormden niet de landelijke Jeugdstormkampioenschappen in Eindhoven, waar de Leider persoonlijk de prijzen uitreikte?

Ook op sociaal gebied zette de Jeugdstorm zich in. In dit verband denken wij niet alleen aan de hulp, die de stormsters voortdurend geven aan het prachtige werk van Winterhulp en Volksdienst, maar ook aan de speciale boekeninzamelingsactie voor de Nederlandsche arbeiders in Duitschland. Zij ook hebben recht op ons medeleven.

In het voorjaar van 1943 vertrokken de eerste contingenten Nederlandsche jongens naar de weersportkampen in Duitschland, waar Germaansche jongeren uit Noorwegen, Denemarken, Duitschland, Nederland en Vlaanderen tezamen komen. Iedere maand vertrokken sindsdien nieuwe groepen. Onder de jeugd buiten den Jeugdstorm bestond voor deze kampen groote belangstelling en honderden Nederlandsche jongens zijn in een weersportkamp voor het eerst iets meer gaan begrijpen van nationaal-socialisme en germaansche saamhoorigheid.

Onder den druk van de oorlogsomstandigheden bleven de groote Europeesche jeugdbijeenkomsten uit. Maar toch hebben verschillende Jeugdstormgroepen een bezoek aan het Derde Rijk gebracht. Een groote groep stormsters bracht een onvergetelijke maand door in een ski-kamp in Tirol, terwijl verscheidene leiders- en leidstersgroepen een bezoek brachten aan de kaderscholen van de H.J. in Potsdam en Babelsberg.

Tot de onvergetelijke gebeurtenissen behoorde ongetwijfeld ook het bezoek dat onze Ridderkruisdrager Gerard Mooyman aan den Jeugdstorm bracht. Wij zijn trots dat de eerste Germaansche vrijwilliger, die het ridderkruis ontving, tot ons, tot de Nederlandsche jeugd, behoort!

Belangrijk was verder de instelling van het sportdraagteeken. Vele stormers en stormsters, meeuwen en meeuwkes dragen dit draagteeken als blijk, dat zij op sportgebied tot goede prestaties in staat zijn.

Ook de bijzondere Jeugdstormeenheden toonden een grooten vooruitgang. De Marine-Jeugdstorm heeft met haar opleidingsschip J. C. van Speyk op het IJselmeer gezwalkt en bij zijn leden den grondslag gelegd, dat zij straks, wanneer alle belemmeringen zijn weggevallen, onze groote traditie als zeevaarders kunnen voortzetten. De Luchtvaart-Jeugdstorm hield niet alleen dit jaar voor het eerst zijn modelvliegkampioenschappen, maar boekte een groot succes, doordat een van haar leden kampioen werd op de landelijke wedstrijden van de Nederlandsche Vereeniging van Luchtvaart.

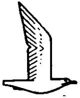
Wij kunnen dit overzicht niet beëindigen zonder een oogenblik stil te staan bij de honderden leden van den Jeugdstorm, die het stormershemd hebben verwisseld met den wapenrok en met hun leven veil

staan voor de toekomst van hun vaderland. In stillen eerbied herdenken wij hen, die in het leger van den Führer gevallen zijn voor Leider, Volk en Vaderland. Zij zijn niet vergeefs gevallen. Wij zetten hun strijd voort. Zij zijn ons een voortdurende maning geen oogenblik te verslappen in onzen strijd.

Wij denken óók aan die vijfhonderd stormers en stormsters, die in het gebied Danzig-West Pruisen hun plicht vervullen in den Germaanschen Landdienst en medewerken aan de voedselvoorziening van Europa.

Wanneer wij terugzien op het jaar 1943, dan kunnen wij zeggen, dat de Jeugdstorm ook dit jaar geen oogenblik van aarzeling gekend heeft, maar vastberaden den weg heeft gevolgd, die ons door Leider en Hoofdstormer is gewezen.

Vast omklemt onze hand de vlag der Nederlanden. Ook voor 1944 zijn wij bereid deze vlag te volgen, wetend en beseffend, dat een stralende toekomst ons wacht aan het einde van den strijd, die thans in kommer en nood gestreden moet worden!

„NAER OOSTLAND WILLEN WY RYDEN!"

Iets voor de volwassenen over den Jeugdstorm en zijn inzet in den Germaanschen Landdienst

„In 't heden ligt 't verleden,
In het nu, wat komen gaat."

Is er passender woord te vinden om den tijd, waarin wij thans leven te kenschetsen?

Wij beleven op het oogenblik de geboorte van een *nieuwen* tijd, in al zijn onstuimige kracht, met al zijn pijn en smarten. Een *nieuwe* tijd, die breekt met alles wat in het nabije verleden bewezen heeft niet te kunnen beantwoorden aan de eenvoudigste levensrechten van den mensch.

Maar Albrecht Rodenbach zong het reeds in zijn vurige strijdzangen, die Vlaanderens jeugd wakker riepen:

„Het verleden leeft in ons!
Het heden hoopt op ons!
De toekomst straalt voor ons!"

Het verleden leeft in ons! Kan men beter onder woorden brengen wat de jeugd van heden bezielt, de jeugd, die zich met al haar vurigen hartstocht heeft gesteld achter de doorbraak van het „nieuwe", dat in zijn wezen zoo oud blijkt te zijn?

Ziet de jongens en de meisjes van den Jeugdstorm, ziet hoe hun oogen stralen, wanneer zij zingen over Neerlands verleden, waarop Neerlands toekomst nieuw gebouwd zal worden!

De Nederlandsche jeugd is goed af. Want weten wij nog wel, hoe onze harten trilden wanneer de geschiedenisleeraar op school vertelde over den „vader des vaderlands", over de avontuurlijke tochten van de Ruyter en Tromp, over de Geuzen, die den Briel veroverden, over den strijd van tachtig jaren, die ons Volk voerde tegen het Spaansche juk?

Ja, wij herinneren het ons maar al te goed. Hoe smulden wij van de boeken over onze vaderlandsche geschiedenis! Wie kent Paddeltje niet, de scheepsjongen van Michiel de Ruyter?

Maar weten wij nog wel, hoe onze jeugdige geestdrift getemperd werd door de „wijze" raadgevingen van onze opvoeders, die vertelden, dat al die avonturen wel heel mooi en spannend waren, maar dat ze

toch eigenlijk veel te ruw en te bloedig waren. Zij vertelden, dat wij nu veel „beschaafder" waren en dat wij een „volkenbond" hadden, die onze rechten zou beschermen, zoodat ons leger eigenlijk overbodig was.

Zoo werd onze geestdrift kapot gemaakt. Wij legden ons gevoel het zwijgen op en gingen met ons „verstand" praten. Ons hart zei ons, dat de daad van Van Speyk prachtig was, maar ons „verstand" vertelde, dat het een waanzinnige geweest moest zijn die zonder blikken en blozen zijn schip in de lucht deed vliegen.

Neen, uit het verleden kon de jeugd geen kracht meer putten. En dus leende zij gehoor aan die o, zoo zoetklinkende influisteringen van „wereldbroederschap" en „volkenbond". De gevolgen? Moeten deze nog onder woorden gebracht worden?

Laten wij eens heel eerlijk zijn! Naar wie gaat ons hart dan uit? Naar die rondlummelende jongens en meisjes, die zweren bij jazz-muziek en bioscoop, die iederen Zaterdag en Zondag opnieuw in de straten der groote steden de fierheid van de Nederlandsche jeugd te schande maken òf naar die fiere kerels, die gezonde meisjes in hun blauwe blouses, die keer op keer ons hart verfrisschen met hun vroolijk en levensblij gezang?

En stelt U nu voor: Deze jongens en meisjes hooren op hun bijeenkomsten vertellen over de grooten uit Neerlands historie. Met glinsterende oogen luisteren zij naar deze verhalen van heldenmoed en vaderlandsliefde. Nù wordt hen er niet bijverteld, dat deze heldenmoed en vaderlandsliefde „eigenlijk" uit den booze is. Neen! In hun trillende harten wordt de groote opdracht gelegd te leven als al die mannen uit onze geschiedenis, die Nederland groot hebben gemaakt. Hen wordt verteld, dat óók *deze* tijd om *mannen* vraagt, mannen, die weten te offeren en te strijden voor een heilige zaak: het vaderland! Hen wordt verteld, dat ònze tijd in niets onder doet voor den tijd van een Willem de Zwijger.

Moet het niet een heerlijke, stuwende kracht zijn, die de jeugd hieruit kan putten? Is het wonder, dat dèze jeugd haar hoofd fier en trots rechtop draagt, wetend en beseffend, dat zij een opgave van nauwelijks te overziene geschiedkundigen omvang op haar schouders gelegd heeft gekregen?

Maar leidt dit niet tot een leven in „hooger sferen", tot een onnatuurlijke — en wellicht: gevaarlijke — opschroeving van de zoo licht ontvlambare jeugdige hartstocht, die zoo vaak geen maat weet te houden? Het is een voor de hand liggende vraag. Gelukkig heeft de praktijk bewezen, dat de stormers en stormsters met hun idealen met beide voeten op den grond staan en dat de Jeugdstormleiding de opwellende krachten in positieve banen leidt. Deze praktijk heeft ook bewezen, dat de stormers en stormsters ten volle bereid zijn de consequenties uit hun idealen te trekken.

Vrijwilligers voor den Germaanschen Landdienst in het Oosten.

•

De Hoofdstormer geeft zijn beste wenschen mee bij het vertrek uit het moederland.

Hoe valt het anders te verklaren, dat, toen Hoofdstormer Van Geelkerken een oproep richtte tot zijn stormers en stormsters om deel te nemen aan den Germaanschen Landdienst in het Oosten, zich eenige honderden jongens en meisjes meldden, die bereid waren het ouderlijk huis te ruilen voor een onzekere toekomst, die — en dat wisten zij vooruit — zeker meer moeilijkheden dan vreugden zou brengen?

Bij voorbaat werd dezen jongens en meisjes gewezen op de hardheid van de opleiding en het werk, dat hen te wachten stond. Zij zouden pionniers zijn in den waren zin des woords. Pionniers, wier persoonlijke arbeidslust en doorzettingswil beslissend zou zijn voor het welslagen en vervullen van hun opgaven. Zij zouden allerminst in een opgemaakt bed terecht komen.

Zij wisten dus wat hen te wachten stond. En tòch gingen zij! *Hun komt daarmee de eerbied van het geheele Nederlandsche Volk toe.* Want wat deze jongens en meisjes daar in het oosten presteeren zal mede beslissen over onze toekomst.

Was het misschien louter zucht naar avontuur dat hen dreef? Neen, want dan zouden zich zeker niet zooveel jongens en meisjes

van boerenafkomst gemeld hebben! Onze boeren laten zich niet zoo gemakkelijk verblinden door de vluchtige bekoring van avonturen, zonder meer. Juist het feit, dat het meerendeel van de landdienst-vrijwilligers uit zonen en dochteren van onze boerenbevolking bestaat, is het bewijs, dat deze jongens en meisjes zich degelijk bewust zijn in het oosten voor een groote taak te staan. Trouwens, de paar avonturiers onder de vrijwilligers hadden al gauw hun buik vol en zijn veilig bij moeders pappot teruggekeerd!

Ook in 1943 zijn weer eenige honderden nieuwe vrijwilligers en vrijwilligsters naar den Landdienst vertrokken. Meer dan vijfhonderd stormers en stormsters staan thans reeds in den Landdienst. Zij vormen een deel van den bloedmuur, opgeworpen tegen het Aziatisch gevaar.

Het is geen *nieuwe* periode in onze geschiedenis, dat Nederlanders uittrekken naar het Oosten om daar de door het Germanendom heroverde gebieden in cultuur te gaan brengen. Duizenden zijn hen voorgegaan in de eeuwen, die achter ons liggen. Door de geheele geschiedenis zijn Germaansche boeren naar het oosten getrokken om daar een roeping te vervullen. Uit de twaalfde eeuw stamt het lied, dat thans hernieuwd gezongen wordt door de besten uit ons Volk:

„Naer Oostland willen wij rijden,
Naer Oostland willen wij mee.
Al over die groene heiden!
Daer isser een betere stee."

Ook toèn trokken duizenden van onzen stam een onbekende toekomst in het oosten tegemoet. Vele steden en dorpen dragen nog het stempel van de vlijt en arbeidslust van de bewoners der lage landen.

De jeugd van heden treedt in de voetsporen van haar voorvaderen.

„Het verleden leeft in ons!"
„In het heden ligt het verleden."

Met trots en eerbied denken wij aan de Nederlandsche jongens en meisjes, die met hun jonge kameraden uit Duitschland, Noorwegen, Denemarken en Vlaanderen, in den Germaanschen landdienst voor hun Vaderland op de bres staan!

De Hitler-Jugend marcheert.

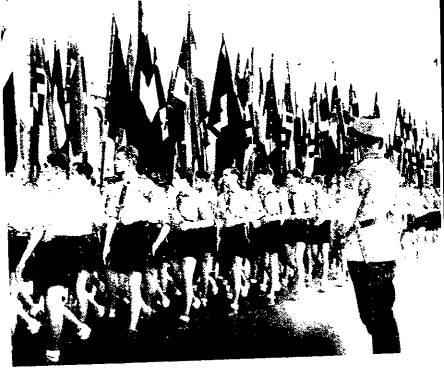
DE OORLOGSINZET VAN DE HITLER-JUGEND

,,Over de puinhoopen van een oude en vergane wereld marcheeren wij als broeders, schouder aan schouder, naar een lichtende toekomst", deze woorden sprak de leider van de Hitler-Jugend, Arthur Axmann bij zijn bezoek aan Nederland in Mei 1941, bij welk bezoek wij hem ons kunnen toonden met de uitvoering van de ,,De Ruyter-cantate".

Deze woorden onderstreepten de oprechte kameraadschap, die bestaat tusschen den Jeugdstorm en de Hitler-Jugend, welke kameraadschap is gegrondvest op een wederzijdsche achting en vertrouwen. Veel hebben wij te danken aan de kameraadschap, die ons verbindt met de Duitsche jeugd. De zware strijd om de jeugd van Duitschland, de geweldige arbeid, dien de H.J. gepresteerd heeft na de machtsovername in 1933 zijn voor ons bovenmate leerrijk voor onzen eigen strijd. Vele malen werden stormers en stormsters uitgenoodigd een bezoek te brengen aan de Duitsche jeugd en met groote ervaringen zijn zij teruggekeerd van deze onvergetelijke reizen.

Ja, zeker: wij kunnen veel, heel veel leeren van onze jonge Duitsche kameraden. Denken wij alleen en in de eerste plaats aan den moed en opofferingsgezindheid, waarmee de jongens en meisjes van de H.J., zich in Noord- en West-Duitschland hebben ingezet bij de bescherming van de burgerbevolking tegen de laffe luchtaanvallen van de Britten, die hun bommen bij voorkeur richten op dichtbevolkte woonwijken. Het feit, dat vele Hitler-jongens onderscheiden zijn met het ijzeren kruis of het oorlogsverdienstekruis wijst op den moed, die de Duitsche jeugd toont in den harden strijd, dien haar Volk te voeren heeft. In al haar doen en laten voelt de H.J. den grooten plicht, dien zij heeft tegenover de vaders en broeders, die aan de fronten staan en die ook van het Vaderland verwachten dat het stand houdt en onverschrokken de moeilijkheden van den oorlog het hoofd biedt.

De oorlogsinzet van de Hitler-Jugend is dan ook voor iederen jongen en ieder meisje in Duitschland een eerezaak. Zij zijn het verplicht aan

den naam, die hun jeugdbeweging draagt, den naam van hun geliefden Führer.

„Stand houden" was het parool, dat Reichsjugendführer Baldur von Schirach, die 1 September 1940 afgelost werd door Arthur Axmann, aan het begin van 1940 aan de Hitler-Jugend gaf. „Jullie moet duizendvoudig stand houden, schreef hij, „in 1940 zullen jullie vele nieuwe opgaven ontvangen. Houdt stand in de vervulling van deze opgaven. Jullie nemen daardoor deel aan den oorlog op jullie eigen manier..."

Op grootsche wijze is aan dit parool gehoor gegeven. Op honderden manieren is het in daden omgezet. En dit ondanks het feit, dat duizenden leiders van de H.J. opgeroepen werden voor de vervulling van hun soldatenplicht, waardoor de leiding voor groote moeilijkheden werd gesteld. Deze moeilijkheden zijn allen echter over-

wonnen, doordat voortdurend uit de rijen der H.J. zelf jeugdleiders naar voren komen.

Onderstaand willen wij een greep doen uit de vele wijzen, waarop de H.J. zich aan het thuisfront heeft ingezet, welke opsomming wij ontleenen aan een artikel „Hitler-Jugend 1933—1943" in het tijdschrift „Das Junge Deutschland":

1. Inzet in de partij: Koerier en wachtdiensten bij de verschillende afdeelingen der N.S.D.A.P.; verspreiding van propagandamateriaal, inzet tegen de fluistercampagne.

2. Inzet in den staat: Koerierdienst bij de luchtbescherming en de brandweer; hulp bij den bouw van schuilkelders; luchtbescherming en technische noodhulp; dienst bij de posterijen, bij het telefoonverkeer of de postverdeeling, dienst bij de politie (waarnemingsposten, veiligheidsdienst), dienst bij de autoriteiten, bijv.: verdeeling van distributiebescheiden, dienst als gids tijdens de verduistering, stationsdienst).

3. Inzet bij de weermacht: Bode- en koerierdienst; hulp bij het uitdeelen van levensmiddelen aan weermachtstransporten, telefoondienst.

4. Inzet in bedrijven: inzet bij de goederenverdeeling, bij het uiten inladen van goederen, hulp bij den verkoop in levensmiddelenbedrijven, arbeidskommando's bij openbare werken, verzorging van het vee in geëvacueerde gebieden.

5. Inzet in den winterhulp: collecten, het vervaardigen van voorwerpen, die verloot of verkocht worden.

6. Inzameling van oude materialen.

7. Inzameling van dood hout enz.

8. Inzameling van boeken.

9. Inzameling van geneeskundige planten, vruchten, enz.: eikels, beukennootjes, kastanjes enz.

10. Land- en oogsthulp:

11. Inzet in de N.S.V.: o.a. in huishoudingen.

12. Inzet in den gezondheidsdienst.

Deze totale inzet van de Hitler-Jugend wijst ons den weg, hoe ook wij ons nog meer dan reeds het geval is, kunnen inzetten in ons vaderland, opdat de moeilijkheden van den oorlog zooveel mogelijk bezworen kunnen worden. Oorlogsinzet is hoogste dienst aan het Volk en plicht tegenover onze vrijwilligers. Wij willen hierbij niet achter staan bij de Hitlerjeugd.

Voor 1942 was het parool voor de Hitlerjeugd: Oostinzet en landdienst. „Wij hebben jongens en meisjes noodig, die met vol begrip staan tegenover de zending, die wij in het oosten te vervullen hebben, jongens en meisjes, die bereid zijn koen en onverschrokken de zorgen van elken dag te overwinnen", sprak Reichsjugendführer Axmann.

Wij zijn trots, dat ook de Nederlandsche jeugd zijn aandeel in den landdienst heeft en wij denken hierbij met eerbied aan die honderden stormers en stormsters in de landdienstkampen in het gebied Danzig—West Pruisen.

Op den eersten dag van het jaar 1943 wees Reichsjugendführer Axmann nogmaals op den oorlogsinzet van de Hitler-Jugend, die het parool was van dat jaar. „Iedere arbeid moet op de noodzakelijkheid van den oorlog gericht zijn", sprak hij in zijn nieuwjaarsrede, „iedere taak, die wij vervullen, moet de overwinning dienen. Deze oorlog omvat het geheele leven van het Duitsche Volk. Hij wordt niet alleen door de soldaten aan het front, maar even hard door de innerlijke kracht van het vaderland gevoerd. Ook de jeugd kan medehelpen aan de overwinning. Natuurlijk niet op de wijze der bolsjewisten, die de kinderen in het vuur der granaten werpen. Dat maken de kracht en de organisatie van ons vaderland onmogelijk. Maar de jeugd kan in het vaderland taken op zich nemen, die beantwoorden aan het wezen en de ontwikkeling der jeugd!"

De Duitsche jeugd heeft deze woorden begrepen en weet ernaar te handelen. De jeugd helpt overwinnen!

Stram en vastberaden.
Zij weten waar het om gaat.

HET EUROPEESCH JEUGDVERBOND

Meer dan eens hebben wij met kleine teleurstellingen in onzen strijd te kampen. Maar laten wij daarbij nooit uit het oog verliezen, hoe *onbelangrijk* deze teleurstellingen, meestal van persoonlijken aard, zijn. Ons ideaal is in werkelijkheid zoo mooi en grootsch, als nog nooit te voren een ideaal geweest is. Nationaal-socialisme, in dit woord ligt geheel ons streven geborgen. Nationalistisch en socialistisch willen wij zijn.

Nationaal, omdat onze vaderlandsliefde, die wij niet kunnen beredeneeren, maar die vast verankerd ligt in ons hart, ons tot daden aanspoort tot heil van ons Vaderland. Sociaal, omdat wij niet alleen aan ons eigen-ikje denken, maar aan ons geheele Volk, dat van den armsten volksgenoot af, recht heeft op een gelukkig bestaan. Wij voelen hoe fout het is, dat enkelen in weelde baden, terwijl anderen nauwelijks genoeg hebben om in leven te blijven. En in het democratische tijdperk, dat thans achter ons ligt, was het zoo, dat de rijken steeds rijker werden en de armen steeds armer. Tegen dezen menschonteerenden toestand zijn wij, jonge socialisten, ten strijde getrokken.

Nationaal en sociaal zijn wij, wetend, dat het eene onbestaanbaar is zonder het andere. Want alleen een gelukkig Volk, vrij van nood en zorgen, is in staat en bereid ware, onbezoedelde liefde te voelen voor het Vaderland, waarin het zich dan geborgen weet. Eerst dan zal dit Volk ook bereid zijn voor zijn Vaderland te strijden en te offeren.

De marxisten streden voor sociale gerechtigheid, maar hun strijd was bij voorbaat verloren, omdat zij geloofden, dat dit alleen te verwezenlijken was, wanneer alle menschen zich als gelijken beschouwden, wanneer zij hun vaderland vergaten en er een „internationale" voor in de plaats stelden.

De menschen zijn niet gelijk. De natuur heeft verschillende menschen voortgebracht en naar de ijzeren wet der natuur hebben wij ons te richten.

Het marxisme predikte gelijkheid, waar geen gelijkheid kon zijn en predikte tegenstellingen, waar geen tegenstellingen waren! Het erkende geen Volken, stelde de leden van ieder Volk ter wereld op een lijn. Maar daarnaast hitste het *in* de volken de „proletariers" op tegen de „bezittenden". Waar juist een eenheid moest zijn — in het Volk — schiep het marxisme tegenstellingen en verdeeldheid!

Van deze marxistische misleiding der arbeiders profiteerden een handjevol lieden: kapitalisten en joden, die er gebruik van maakten,

dat de arbeiders in hun klassenhaat verblind werden voor de ware verhoudingen. Na den wereldoorlog van 1914—1918 kwam de reactie op het marxisme met zijn proletarische internationale. In het eene land eerder dan in het andere, maar toch weldra in *ieder* land van Europa, ontstonden nationale vernieuwingsbewegingen, die naast de nationale herleving ook sociale rechtvaardigheid in hun programma hadden geschreven. In Italië kreeg deze vernieuwingsbeweging het eerst de macht in den staat in handen, gevolgd door Duitschland en Spanje.

Het was in al deze landen vooral de jeugd, die zich achter deze vernieuwingsbewegingen stelde.

Een jeugd zonder idealen is niet denkbaar. Maar wil de jeugd warm loopen voor idealen, dan moeten het *eerlijke* idealen zijn. Het fijne gevoel van de jeugd voor wat goed en wat slecht is wijst haar steeds den juisten weg. En deze weg voerde haar naar het nationaal-socialistische, fascistische ideaal.

De gelijkgerichte strijd in de verschillende landen van Europa deed de jeugd van deze landen elkaar begrijpen en waardeeren ondanks de grenzen, die tusschen haar bestonden. Toen dan ook in dezen wereldoorlog de beperkingen wegvielen, die de jeugd der Europeesche landen van elkander vervreemd hielden, ontstond al gauw een hechte kameraadschap en samenwerking tusschen de nationale jeugdbewegingen, die in deze landen ontstaan waren. Uit den aard der zaak was de jeugdbeweging van Duitschland het stuwende element bij het ontstaan van deze kameraadschap en samenwerking. In dit land toch had de jeugd haar ideaal reeds verwezenlijkt!

Uit deze gesteldheid van de jeugd van Europa ontstond een lotsverbondenheid op leven en dood, een geloof aan een nieuw Europa, dat, in een onverbrekelijke eenheid, de leiding in de wereld toekomt.

Zoo groeide langs natuurlijken weg het nationale ideaal van iedere jeugdbeweging in Europa uit tot het grootsche Europeesche ideaal, aan den vooravond van welks verwezenlijking wij op het oogenblik

Jeugdleiders van Europa bijeen te Weenen!

staan. Deze komende Europeesche eenheid is niet te vergelijken met de onpersoonlijke, vervlakkende eenheid der marxistische internationale, omdat deze eenheid gedragen wordt door het respect voor ieders nationale ideaal, door het erkennen en aanvaarden van de natuurlijke verschillen tusschen de Europeesche volken.

Terwijl de volwassenen vaak nog met aarzeling tegenover deze Europeesche eenheid staan, rijpt zij in de jeugd tot volle grootschheid en wordt zij intens beleefd in de regelmatige bijeenkomsten van de jeugd van Europa.

En wat in de Europeesche jeugd rijpt en groeit wordt aan de fronten, waar mannen uit geheel Europa schouder aan schouder staan, in bloed en tranen bezegeld.

In de jeugd heeft de komende eenheid der Europeesche volken reeds vasten vorm aangenomen. Deze jeugd kwam in September van 1942 in Weenen tezamen, waar zij het „Europeesch jeugdverbond" stichtte. Alle landen van Europa, met uitzondering van Zweden en Zwitserland, zijn in dit verbond vertegenwoordigd. Het was een historische gebeurtenis, waarbij de jeugd voor het oog van de geheele wereld het tempo der ontwikkeling in handen genomen heeft, voortbouwend op de offers, die aan de fronten zijn gebracht.

„Wat kan een volk gebeuren, welks jeugd van alles afziet om haar groote idealen te dienen," heeft Adolf Hitler eens gezegd. De jeugd van Europa heeft een groot ideaal, waarvoor zij bereid is te strijden en offers te brengen. Daarmee is de toekomst van Europa bezegeld, rustig kunnen wij dan ook den afloop van den oorlog afwachten, wetend, dat hij slechts de overwinning van ons ideaal kan brengen.

Daarom ook laten wij ons niet uit het evenwicht slaan, wanneer de strijd aan de fronten op eenige plaatsen met tegenspoed te kampen heeft en onze tegenstanders reeds meenen een overwinningsbachanaal te kunnen aanrichten.

Wij werken rustig verder aan de groote taak, die op onze schouders is gelegd, in de wetenschap, dat veertig millioen Europeesche jongeren een van gedachten, een van idealen met ons zijn.

De jeugd van Europa kent het doel, kent den weg, die naar dit doel leidt.

Geen macht ter wereld, die haar kan doen afwijken van dezen weg!

Een stukje allernieuwste Geschiedenis

De oorzaken van de tweede wereldoorlog.

Wanneer wij als ondertitel zetten: de oorzaken van de *tweede* wereldoorlog, dan is dat niet geheel juist, want de huidige gigantische worsteling, die ten doel heeft om van Europa één geheel te maken en te breken met de kapitalistische machthebbers en Jodeninvloed, is een voortzetting van den oorlog 1914—1918.

Dat het juist Duitschland is, dat onder leiding van den Führer de groote opdracht heeft, om het leven voor alle menschen weer dragelijk te maken, behoeft ons in het geheel niet te verwonderen. De behandeling van het Duitsche Rijk na den vrede van Versailles in 1919 tart alle beschrijvingen, en een volk, dat zich zelf respecteert moest vroeg of laat het juk van zich afschudden.

Nadat Duitschland in de jaren van na den wereldoorlog innerlijk verscheurd werd door politieke twisten, kwam na vele moeilijkheden Adolf Hitler in 1933 aan de macht (30 Januari).

De communisten en de joden, die het Duitsche volk zooveel nadeel berokkend hadden, werden krachtdadig aangepakt en Hitler begon met den opbouw van het Derde Rijk. Wie kent niet de schitterende autobanen, die bij onze overburen den naam dragen van „Die Strassen Adolf Hitlers"?

Duitschland bouwde weer aan een weermacht. Hermann Göring schiep een luchtvloot, die in de wereld haars gelijke niet vindt.

Het vervallen Rijk van 1919 had opgehouden te bestaan. De Duitschers konden weer werken. Ook de kunst en de wetenschap werden niet vergeten.

Zoo vond allerwege een opbloei plaats, tot heil van het Duitsche Volk, waarachter de wil van één man, Adolf Hitler, stond.

Engeland zag met afgunst, dat Duitschland zich verhief, dat de regeering in Berlijn een andere was en zich van Engelsche zijde niet alles liet welgevallen.

De roep om rechtvaardigheid, om aansluiting van die gebieden, die oorspronkelijk Duitsch waren, werd sterker en sterker.

De vaandels neigen: herdenking der gevallenen van 10—15 Mei 1940, op den Grebbeberg.

Maar Engeland wilde geen sterk Duitschland in Europa, want dan zou de heerschersrol van Albion op het vaste land spoedig uitgespeeld zijn. De Secret Service, de Engelsche geheime dienst, begon in alle landen om Duitschland te stoken.

In Polen, in Tschecho-Slowakije, in België, Frankrijk en Nederland werd het Nieuwe Duitschland bespot en beschimpt.

De regeeringen sloten geheime verdragen, maar vertelden, dat zij strikt neutraal waren.

Duitsche onderdanen werden in Polen vermoord en mishandeld. De wereld reageerde niet en altijd werd het verhaaltje zoo verteld, dat Duitschland de schuld had.

Hitler probeerde herhaaldelijk den vrede in Europa te bewaren en de wenschen van het volk zonder bloedvergieten vervuld te krijgen.

Op 13 Maart 1938 keerde de Ostmark in het Rijk terug. Wel werd er in de pers heftig geprotesteerd, maar de mogendheden legden zich

bij het feit neer. De Duitsche Weermacht had voor een oogenblik haar tanden getoond en Hitler had op een zeer duidelijke manier te kennen gegeven, dat hij geen inmenging in Duitsche aangelegenheden van andere landen duldde.

Engeland had een nederlaag geleden en wist niets anders te doen, dan de door zijn Secret Service en betaalde joden gevoerde antiduitsche propaganda te versterken.

Ondertusschen werd de toestand voor de Volksduitschers in Tschecho-Slowakije en Polen er niet beter op.

Diplomatieke besprekingen liepen op niets uit. De regeeringen dorsten op te treden, want Engeland had hen immers zijn steun beloofd? !

Later bleek, hoe zeer zij zich vergist hadden.

Eindelijk, op 15 Maart 1939 sloeg de weermacht toe en bezette Bohemen en Moravië.

Nog brak de oorlog niet uit.

Maar er was ondertusschen nog veel meer gebeurd.

Reeds in 1936 was de burgeroorlog in Spanje ontbrand.

Generaal Franco had het aangedurfd om met een handje vol menschen zijn vaderland te bevrijden van het communisme, dat daar welig tierde. Kerken waren verbrand, geestelijken gedood.

Het Legioen Condor betrok haar post, waarmee ook gedeelten van het Duitsche leger deel namen aan dezen eersten oorlog op het vasteland van Europa tegen het alles vernietigende Communisme.

Op 1 October 1938 waren de Sudetenduitsche gebieden naar het Rijk teruggekeerd.

Zoo zagen we in deze jaren het land van Adolf Hitler groeien, in weerwil van den haat en de afgunst van andere naties.

1939 werd het beslissende jaar.

Op 23 Maart keerde ook het Memelgebied in het Rijksverband terug.

1 April zag Spanje de Hamer en Sikkelvlag neer storten. Franco's troepen hadden de overwinning behaald.

Mussolini besloot op 6 April Albanië uit de invloedssfeer van Engeland te halen.

Het rommelde in Europa.

Een uitbarsting kon niet lang meer uitblijven.

Dagelijks brachten de kranten berichten over grensschendingen van Poolsche zijde; tientallen Duitschers vielen, laaghartig vermoord door de Polen, die dachten met behulp van Londen Berlijn tot hun hoofdstad te kunnen maken. Op 1 September gaf Hitler het sein voor den opmarsch tegen den Poolschen staat.

Wat iedereen verwachtte gebeurde. Engeland achtte zich zelf sterk genoeg om het jonge Duitschland met de wapenen den weg te versperren, direct gevolgd door den vazalstaat Frankrijk.

Op 3 September verklaarden beide landen den oorlog aan Duitschland. Het Poolsche vraagstuk werd in zeer korten tijd opgelost. De Weermacht en het luchtwapen toonden hun kunnen.

Poolsche lanciers trachtten de aanstormende tanks, die zooals Engeland verklaard had, van bordpapier waren, te vernietigen, wat hen duur te staan kwam.

Op dezen eersten veldtocht volgde een rustige winter, maar iedereen begreep, dat het voorjaar wel verrassingen zou brengen.

In 1940 liet Hitler de wereld een staaltje van zijn kunnen zien.

Denemarken werd onder Duitsche bescherming geplaatst en het avontuur in Noorwegen begon. Een avontuur was het ... voor Engeland. De Tommie bewees hier, dat hij tegen een Duitsch soldaat niet op kan.

Jeugd eert strijders

De groote slag viel in het voorjaar.

Ook hier was Hitler de bedoeling van de geallieerden voor. Bliksemsnel sloeg het Duitsche leger in het westen toe en Nederland en België werden in den oorlog meegesleurd.

Wanneer wij toen een nationaal socialistische regeering gehad hadden, zou dat het Nederlandsche volk veel bloed en narigheden bespaard hebben, maar het lot wilde nu eenmaal anders.

De opmarsch, die op 10 Mei begonnen was, werd reeds op 22 Juni beëindigd. Frankrijk legde de wapens neer. Geen enkele Engelschman was meer op het vaste land te vinden.

Maar met den val van Frankrijk was de verradersrol van Albion niet uitgespeeld. In 1941 gingen Joego-Slavië en Griekenland denzelfden weg op. Ook deze landen liet Engeland gemeen in den steek.

22 Juni 1941 werd een groote dag in de Europeesche geschiedenis: de uiteindelijke afrekening met het bolsjewisme was begonnen. Sedert dien bewusten dag heeft zich zeer veel afgespeeld. Groote gebieden zijn door de Duitsche, en de met hen verbonden troepen, bezet. Uit alle landen van Europa meldden zich vrijwilligers voor den strijd tegen het barbarendom.

Nog steeds is de worsteling niet afgeloopen, groote moeilijkheden zullen nog overwonnen moeten worden, veel strijd zal nog geleverd moeten worden. De vijanden van Europa zullen alles in het werk stellen de onafwendbare nederlaag te ontgaan en daarbij geen enkel middel schuwen. Maar de V van Victorie staat als een lichtend voorbeeld voor ons en er is geen nationaal socialist, die aan den goeden afloop van dezen strijd twijfelt.

Eerst wanneer het communisme met wortel en tak uitgeroeid is, zal geheel Europa ruimer adem kunnen halen.

Dit moment komt, alle anti-propaganda en wenschen van Engeland en Amerika ten spijt.

Door de geschiedenis van de laatste twintig jaar loopt de verradersrol van Engeland als een roode draad.

Reeds veel vroeger hebben wij Albion leeren kennen. Denk maar eens aan den Boerenoorlog!

Ook wij, Nederlanders, hebben heel veel van onze bezittingen aan dit Heerscherseiland af moeten staan, zooals zooveel kleine landen, die maar hadden te doen, wat de heeren in Londen voorschreven.

Maar de dag is niet ver meer, dat de Europeesche naties als één groot geheel zullen zeggen, hoe zij Europa willen hebben, ditmaal zonder Engelschen invloed.

Deze „tweede wereldoorlog", door Hitler, noch door de andere landen gewild, zal ons tot het doel voeren, wat wij ons gesteld hebben: Nationaal-Socialisme en Fascisme in geheel Europa tot heil van de volkeren.

ZEVEN MAN IN 'T PARADIJS.

ϟϟ-PK. De wachtpost in de vooruitgeschoven dwarsloopgraaf loopt op en neer. Het is vijf uur in den morgen. Nog een uurtje! Terwijl hij met de voeten schuifelt en stampt om in beweging te blijven, tuurt hij vastberaden naar het Oosten. Veel kan hij niet onderscheiden, het is nog donker. Men bespeurt reeds het aanbreken van den dag, maar de dichte sneeuwjacht verduistert de lucht nog te zeer. Het witte, meterhooge sneeuwdek laat nauwelijks de omtrekken der dingen onderscheiden en omhult alles als een nevel. De wachtpost loopt op en neer, zijn blik is voortdurend gericht op den kleinen heuvelrug vóór hem. Verder kan hij absoluut niet zien. Honderd meter vóór hem loopt de uiteengescheurde, door groeven en granaattrechters doorploegde grond langzaam op, maar in de sneeuwjacht en het grauwe licht van den morgenstond kan men slechts heel vaag iets daarvan onderscheiden. Ginds zijn de eerste gangen van de loopgraven der sowjets. Hun stellingen zijn ingebouwd op de hellingen van hoogte 66,6. En daarachter, ginds in de verte, den kant uit waarheen de wachtpost nog nooit heeft kunnen kijken, ligt op een afstand van slechts enkele kilometers Leningrad—Petersburg, op heldere dagen schijnbaar vlakbij.

Ook nu, op dezen wintermorgen, is het leven in deze stad, in het vreugdelooze Leningrad, dat in de plaats van het voorheen schitterende Petersburg getreden is niet volkomen tot stilstand gekomen. Op de straten, tusschen de bouwvallen van heele huizenblokken, heerscht een onafgebroken haastig en gejaagd loopen; op alle fabrieken, voorzoover ze althans nog niet met den grond gelijk gemaakt zijn, wordt koortsachtig gewerkt, de bevolking wordt voortgezweept, bij dag en bij nacht. Op het Zuiderstation en het abbattoir, waar de sowjets hun groote 21 cm kanonnen hebben staan, stapelen zich reusachtige hoopen granaten op. Er wordt een of ander plan gesmeed. Om vijf uur bericht de volkscommissaris der sowjets zijn: „klaar". De telefoondraad brengt het bericht naar voren, naar een bunker op die hoogte 66,6, waarvoor de Duitsche wachtpost reeds uren lang op en neer loopt.

Even na vijf uur ontdekt de wachtpost beweging vóór de draadversperring van de 3de compagnie, die rechts grenst aan de stelling van zijn beide stukken pakgeschut. Hij neemt zijn veldkijker, tuurt en bespeurt een vijandelijken verkenners- of stoottroep van ongeveer 30 manschappen. Zij werken zich langzaam vooruit en komen steeds dichter bij. Ze zijn gekleed in witte sneeuwhemden en men kan ze

nauwelijks herkennen. Direct maakt de wachtpost rechtsomkeert, springt achterwaarts naar den pelotonscommandant en rapporteert hem zijn bevinding. Daar verheft zich ook reeds hoog boven de loopgraven van de 3de compagnie een lichtkogel. De pelotonscommandant, groepscommandant L., jaagt er ook een de lucht in. In een ommezien is het leven ontwaakt in de betrokken afdeeling, de eerste schoten knallen, het eerste machinegeweer begint te ratelen, in de loopgraven ziet men gedaanten heen en weer loopen. De sowjets zijn nu opgestaan uit hun kruipende houding, in weerwil van den schemer kan men ze nu duidelijk waarnemen, ze zijn bezig te morrelen aan de draadversperring.

Terwijl de heele afdeeling nog tuurt en vuurt op dezen vijandelijken stoottroep, gebeurt er onverwachts iets verschrikkelijks: over de geheele breedte van de afdeeling kruipen uit de vijandelijke loopgraven vijfhonderd bolsjewieken, die als op kommando verrijzen, een donkere, dreigende massa, die als uit den grond gestampt daar staat en vliegensvlug op de Duitsche stelling afkomt. Vijfhonderd!

Nog voor deze wit-grijsachtige massa de draadversperring bereikt heeft, barst uit het gezamenlijke geschut der bolsjewistische stellingen een moorddadig vuur los. Het is in de eerste oogenblikken scherp en precies op de draadversperring gericht en verscheurt deze, maar tegelijkertijd ook den vijandelijken stoottroep, die zich te ver naar voren gewaagd heeft, dan verplaatst het vuur zich naar voren, op de Duitsche loopgraven. Alles dreunt, de grond siddert, ze schieten met granaatwerpers, met artillerie, met pak- en floddermijnen — in dit helsche spektakel kan men nauwelijks de eene explosie van de andere onderscheiden. Slechts een hoort men boven al de andere uit: de zware 21 cm kanonnen, welker schoten uit de verte, uit Leningrad, dof komen aandreunen.

Ruim een uur geeft de bolsjewistische kommandant trommelvuur. Hij heeft blijkbaar het volgende plan: een stoottroep probeert zich een weg door de Duitsche draadversperring te banen en lokt de Duitschers uit hun tent. Op dit oogenblik begint het vijandelijke vuur en ruimt de draadversperring op. Vervolgens wordt de vijandelijke linie onder vuur genomen, zoodat geen sterveling den dans ontspringt. Dan zwenkt het vuur naar links en rechts en grenddelt de zijkanten af. In de opengekomen wig dringt de massa van de vijfhonderd, bezet links de belangrijke kleine hoogte, ter wille waarvan de heele onderneming feitelijk op touw gezet is, vernietigt rechts de twee stukken pak-geschut, vooral het stuk geschut 1 bij den kop van de vooruitgeschoven dwarsloopgraaf en baant zich dan een weg naar de achterwaarts gelegen artilleriestellingen der Duitschers. De sowjet-kommandant heeft de kaart voor zich liggen en wijst met den vinger de plaatsen aan. Hier in het midden is de plaats van de doorbraak. Hier ligt

de 3de compagnie der Duitschers; het zijn Nederlandsche legioensoldaten, dat weet ieder. Hier links is de omstreden kleine hoogte en rechts, hier ongeveer, moet de Duitscher pak 2 en nog verder rechts pak 1 hebben. Daar ligt ook de kop van de vooruitgeschoven dwarsloopgraaf. De kommandant grinnikt: de Duitschers noemen deze gevaarlijke plaats het „paradijs". Honderdmaal al heeft hij het tevergeefs onder vuur genomen, maar ditmaal zullen ze er van opkijken! — Telefoons ratelen, rapporten komen binnen, de marconist seint, alles verloopt naar wensch. Daar ginds beweegt zich niets meer. Nu is het zoover. Het vuur verdeelt zich en zwenkt naar rechts en links.

In het leven gaat alles voorbij, denkt de Duitsche grenadier bij zichzelf, wanneer na een anderhalf uur het trommelvuur ten langen leste ophoudt. Iederen dag gebeuren er nog wonderen. Overal ziet men menschenhoofden uit de sneeuw tusschen modder- en aardkluiten zich verheffen, zij leven, ze zijn de anderhalf uur te boven gekomen. Aanstonds zijn ze weer fit. Maar het is al te laat! Want wat zien ze? De vijand is al door de draadversperring heen en stroomt in massa de loopgraven binnen. Langzaam trekt de compagnie zich terug. In dit gat loopt nu de vijand vastberaden binnen, telkens in groepjes van twintig man, steevast achter elkaar, een eindelooze reeks. Het stuk pak-geschut 2, dat het dichtst bij de bres is gelegen, heeft zijn bezetting verloren en valt in 's vijands handen. Eenige groepen vallen tegelijkertijd aan de frontzijde het stuk geschut 1 aan, dat in het „paradijs" staat. Hiervan leeft de bezetting nog en staat nog bij het geschut: een groepscommandant en zes manschappen. Deze zeven manschappen in het „paradijs" volvoeren nu in het eerste halfuur een onderneming van buitengewonen durf. De groepscommandant is dezelfde, wiens wachtpost den vijandelijken stoottroep zoo vroegtijdig ontdekte. Hij staat nu met alle zes man in de vooruitgeschoven dwarsloopgraaf en ziet evenals de anderen met schrik den inval der sowjets aan. Van zijn linkerverbinding is hij afgegrendeld door het vijandelijke artillerievuur, rechts is de vijand al de baas. Het „paradijs" zal binnen enkele minuten in den rug afgesneden zijn. Het is gedaan!

En toch, het is nog lang niet gedaan! De groepscommandant geeft een belangrijk bevel; zijn geschut zwijgt, er mag niet mee geschoten worden, de vijand mag er niet door aangetrokken worden. Zoolang hij maar met enkele groepen komt aangerend, is alles goed, en zoolang hij nog niet werkelijk in den rug aanvalt, gelooven we het nog niet.

In het „paradijs" staan ze met z'n zevenen tegen de borstwering geleund, elk heeft een karabijn in de hand, de schoten vallen als het langzame tiktakken van een metronoom. De eene vijandelijke groep na de andere verdwijnt en zinkt weg in de sneeuw, — twintig man, dat gaat erg vlug, in enkele seconden. Dan komen er twintig nieuwe, er wordt weer goed gemikt, tak tak tak tak. Dan komen er weer

nieuwe. Maar eenmaal komt er toch een eind aan. De sowjets deinzen af van het ,,paradijs", hun groepen beginnen verder rechts aan te houden. De open bres bij de 3de compagnie schijnt een onweerstaanbare aantrekkingskracht op hun primitieve mentaliteit uit te oefenen.

De groepscommandant kijkt naar achteren. Het is nu zoover, ze zouden thans in den rug kunnen opduiken. Maar alles blijft nog rustig. Daar valt zijn oog op het stuk pak-geschut 2. De sowjets hebben zich daar genesteld. Ze hebben den bunker doorzocht, alles wat eet- en drinkbaar is er uit gehaald en het aanstonds door het keelgat gejaagd. Op het oogenblik zijn er vijf man bij het geschut; ze zijn bezig, de pak om te keeren, de donkere mond van het kanon is plotseling dreigend op het ,,paradijs" gericht. Dan sleepen ze er nog een zware MG bij. In een wip is de groepscommandant uit de loopgraaf, als een bezetene rent hij op den vijand af; voordat deze er erg in heeft, is hij voor hun oogen al weer verdwenen. Dertig meter vóór hen heeft hij zich laten vallen in de munitieloopgraaf, waarin het trektouw eindigt dat in verbinding staat met de T-mijn onder het stuk geschut. Hij pakt het snoer en trekt af. Op dat oogenblik steekt hij gedurende een fractie van een seconde het hoofd uit de loopgraaf en ziet de groep bolsjewieken nog één keer daar staan — radeloos en redeloos naar hem kijkend . . . een oogenblik later zijn ze naar de andere wereld.

Nog voordat de opgeworpen wolk van ijzer, aarde en sneeuw weer naar omlaag komt, is de groepscommandant al weer teruggeloopen. Het grootste gevaar is nu voorbij. Al weer vijf minuten langer geleefd. Maar hoe zal het nu verder gaan? Er is niemand die doet wat op dit oogenblik gedaan zou moeten worden. De vijandelijke wig moet afgesneden, de sowjet moet afgescheiden worden; hier, langs de Duitsche loopgraven, moet de wig doorgesneden worden tot aan den uitersten rechtervleugel, die nog standhoudt evenals het ,,paradijs". Men kan bij het al helderder wordende daglicht duidelijk waarnemen, hoe de sowjets versterkingen krijgen, hoe hun ordonnansen heen en terug loopen. Er is niemand, niemand, hemel, wat een beroerde boel toch.

De groepscommandant kijkt eens naar zijn zes kameraden. Drie ervan hebben zich verschanst achter de borstwering van de vooruitgeschoven dwarsloopgraaf en weren nog altijd bolsjewieken af. De andere drie beladen hun koppelriemen en laarzen met handgranaten en magazijnen. Deze jonge Hollanders hebben van wat zou moeten gebeuren geen flauwe notie, maar ze zullen hun leven zoo duur mogelijk verkoopen.

Het is middag. De sowjet-kommandant hokt in zijn bunker op de hoogte en kruist de nieuwe posities op de kaart aan. Het eene rapport na het andere komt binnen. De verliezen zijn hoog, maar men vordert, de punt van de wig steekt al diep in de Duitsche stellingen. Des mid-

Ook de Nederlandsche jeugd staat in den Germaanschen Weermacht aangetreden.

dags komt het bericht, dat de Duitscher zich gereedmaakt om van het veldspoor af een tegenaanval te ondernemen met eenheden van het Noorsche legioen, dat daar in rust lag. Nu zal het tot een beslissing moeten komen. Hij geeft nieuwe orders. Maar eensklaps is de verbinding verbroken, er komt geen enkel bericht meer van voren. Er moet iets gebeurd zijn. Hij wacht, de onzekerheid is afmattend. Het eene kwartier na het andere verstrijkt.

In deze kwart uren volvoert de groepscommandant met drie van zijn Hollandsche vrijwilligers een ongeloofelijk drieste daad. Later zal hij misschien bij het daaraan terugdenken gelooven, dat hij het gedaan heeft uit plichtsgevoel, omdat de nood het eischte, dat hij zoo handelde, omdat er geen andere uitweg bestond, en dat alle andere woorden daarover veel te mooi zijn. In werkelijkheid echter is het een van die zeldzame oogenblikken, waarin een mensch zijn eigen leven als zoo ver en vreemd en reeds tot het verleden behoorend aanvoelt, dat hem in koelen bloede de lust bekruipt het over boord te werpen ten dienste van een groote beslissing.

De groepscommandant begint met zijn drie Nederlanders de loop-

graaf op te rollen. De loopgraaf loopt met windingen en zigzagsgewijze dwars door de vijandelijke wig tot aan den rechter flank. Het wordt een strijd op leven en dood. De vier mannen houden huis als de razende Roland. Bij iedere bocht van de loopgraaf vliegen de handgranaten vooruit, dan maaien de machinepistolen de bolsjewieken bij hoopen neer, bunkers vliegen door samengebalde ladingen in de lucht, handgranaten, die men naar hen toe slingert, worden door hen met razende woede teruggeslingerd nog voordat ze geëxplodeerd zijn en verscheuren alzoo de eigen legerscharen der sowjets. Zoo eten zij zich de eerste honderd meters in de loopgraaf door hun bolsjewistischen rijstebrijberg heen. In het tumult van het gevecht en het brullen van het artillerievuur lossen alle knallen van geweerschoten zich op in een kakophonie. Reeds achter de eerste kromming in de loopgraaf zijn de sowjets de kluts kwijt. Het is, alsof alles spookachtig stil toegaat. De weinige handen zijn niet toereikend; de vuurkoorden van de handgranaten worden met de tanden beetgepakt en afgetrokken, splinters vliegen in 't rond, om dekking te zoeken voor een vuuraanval springen de vier mannen in een kuil — in de latrine, in den beerput. Niemand van hen denkt er ook slechts een seconde aan. Het gaat verder. Vierhonderd meter zijn afgewerkt. Bij den eerstvolgenden hoek krijgen ze de volle laag, de MG's tiktakken als Duitsche. Maar kan dat waar zijn? Vierhonderd meter? Hemel! De groepscommandant schreeuwt zoo hard als hij kan het wachtwoord. Van den anderen kant wordt geantwoord, het vuren wordt gestaakt, alle vier springen te voorschijn, — het werk is aan kant, is aan kant!

Ze zijn doodop en zoo moe als een hond. De groepscommandant is door splinters gewond, zijn hart klopt hem van de inspanning in de keel, hij kan nauwelijks een samenvattend relaas uitbrengen. De tijd dringt intusschen. De compagniescommandant geeft hem een stuk of wat van zijn manschappen. Voor de tweede maal maken zij zich op, om hun weg te gaan door de lange loopgraaf. Die is al lang weer met bolsjewieken gevuld; nog eenmaal begint het gevecht. Bij elk belangrijk punt laat men een MG achter en maait alles neer wat er voor komt. Men wordt den Duitschen tegenaanval nu terdege gewaar, de bolsjewieken stroomen uit de wig terug, maar de wig is finaal afgesneden. Met de laatste handgranaten bereikt de groepscommandant in gezelschap van zijn drie manschappen zijn „paradijs". Als de avond daalt is de strijd afgeloopen. Honderdvijftig dooden liggen in de loopgraaf, tweehonderd liggen er tusschen de loopgraaf en de Noren. De Hollanders betrekken opnieuw hun stellingen. In het „paradijs" schrijdt de wachtpost weer op en neer.

Vierentwintig uur later komt voor den groepscommandant het Kerstgeschenk binnen: het EK I en thuisverlof.

ϟϟ -Kriegsberichter Joachim Fernau.

GERARD MOOYMAN

Gerardus Leonardus Mooyman is een naam, die sedert Januari 1943 onverbrekelijk aan de geschiedenis van het Nederlandsche Volk verbonden is!

Welke Nederlandsche jongen of welke Nederlandsch meisje kent niet het heldhaftig optreden van Mooyman?

13 afgeschoten pantsers op één dag!

Gerardus Mooyman bewees, dat hij uit hetzelfde hout gesneden is, waar ook onze vroegere helden uit gesneden waren.

Hij bracht Neêrlands naam met eere op de lippen van gansch Europa en ook de Volksgenooten, die niet met ons zijn, hebben toch inwendig de gewaarwording gehad: Nederlanders kunnen het óók!

Onverschrokken heeft hij de Bolsjewisten afgeslagen: Tien pantserkolossen kwamen aanrollen; hij schoot er vier in vlammen en daarna nog drie. De overblijvenden rolden terug. Kort daarop een tweede Russische aanval, nu met twintig pantsers!

Koelbloedig joeg Mooyman schot na schot in de flanken der vijandelijke staalkolossen. De vijand moèt terugtrekken: naast de reeds zeven wrakken lagen er nòg zes. Totaal 13 afgeschoten pantsers in één dag!

Wij kunnen ons slechts een héél flauwe voorstelling maken van den moed en de doodsverachting die noodig was, om onder de omstandigheden, die daar ten zuiden van het Ladogameer heerschten, zùlk een resultaat te bereiken.

Een bewijs te meer, dat de Nederlander geen slecht soldaat is!

Verwend was Mooyman zeker niet. Als één van de acht kinderen, die betrekkelijk vroeg hun Moeder door den dood moesten missen, moest hij al spoedig zijn Vader in de melkslijterij helpen.

Gerardus was reeds op zeer jeugdigen leeftijd een fel nationaal-socialist, die evenals zijn vader, die verleden jaar overleed en dus het succes van zijn zoon niet meer heeft mogen beleven, een open oog had voor de geweldige revolutie, die over de wereld ging en gaat.

Hij stelde ten slotte de daad: deelnemen in de Waffen ᛋᛋ.

Bij de eerste keuring kwam er een kink in de kabel: hij was precies

één centimeter te kort. Vrienden vertelden hem, dat hij langer kon worden, door iederen dag aan een rekstok te gaan hangen en Mooyman was er de jongen niet naar, om dezen raad niet op te volgen.

Bij gebrek aan een rekstok heeft hij toen maar een richel genomen in de keuken van zijn vaders woning te Voorburg.

Bij de tweede keuring was hij nog maar 2 mm te kort, maar deze werden hem geschonken!

Zoo kwam deze doorzetter naar het front en het gevolg is ons allen bekend.

Wij, jonge kerels in het Vaderland kunnen slechts achting en eerbied voor dezen jongen Nederlander hebben.

Hij zij ons te allen tijde een voorbeeld.

Jeugd van Nederland, zij die U voorgaan verwachten de daad. Wij mogen die verwachting niet onvervuld laten!

Treedt aan!

Kameraad Mooyman, wij belooven je, je kunt op jong-Nederland rekenen!

HELDEN DER 20e EEUW.

Wanneer er iets verteld moet worden over *helden van de 20e eeuw*, dan kan het niet anders of onze gedachten gaan in de eerste plaats uit naar die talloozen, die aan de verschillende oorlogsfronten staan en daar met inzet van hun leven strijden voor het bestaan van hun vaderland en de redding van Europa. Het is een heilige strijd, die op het oogenblik gevoerd wordt tegen de belagers van onze eeuwenoude cultuur. Het gaat om het zijn of het niet zijn van Europa. Hoe grootscher een ideaal, hoe meer helden het voortbrengt. Het nationaalsocialisme heeft vele helden voortgebracht, helden, die zich met een onbeschrijfelijke offerbereidheid inzetten voor hun ideaal, helden, die als eeuwige symbolen de geschiedenis ingegaan zijn, mannen — en ook vrouwen! — die den krampachtigen levensdrang van ieder mensch hebben overwonnen en slechts een ding kennen, waarbij al het bijkomstige in het niet verzinkt: de overwinning van het ideaal.

Helden! En wij denken aan het Alcazar van Toledo, dat, bezet door een handjevol nationalisten, in den Spaanschen burgeroorlog maandenlang stand hield tegen een honderdvoudige overmacht. Wij denken aan den commandant van het Alcazar, generaal Moscardo, die voor de keus werd gesteld: overgave of executie van zijn zoon en wiens zoon geen oogenblik aarzelde en tot zijn vader zei: ,,Heb voor mij geen angst, vader, ik zal weten te sterven als een goed Spanjaard!"

Helden! En wij denken aan dien gesneuvelden twee en twintigjarigen jongen, drager van de hoogste Duitsche onderscheiding, Hauptmann Marseille, die in twee jaar tijds boven Afrika meer dan 150 Engelsche vliegtuigen neerschoot, waarbij een keer zelfs zeven op één dag!

Helden . . . Kapitän-Leutnant Prien, die met zijn onderzeeboot de Engelsche vlootbasis Scapa Flow binnenvoer en daar het slagschip Royal Oak tot zinken bracht . . . de verdedigers van Stalingrad, die — soldaat naast generaal — hebben stand gehouden tot de laatste man, . . . de veroveraars van de Noordelijkste haven van Noorwegen, Narvik, die wekenlang vòl hielden, afgesloten en zonder ravitailleering . . . de valschermjagers, die afsprongen boven Kreta en dit eiland in een stormenden aanval veroverden . . . de 16 en 17-jarige

Hitler-jongens, die de Flakbatterijen in West Duitschland bedienen en trots hun ijzeren kruis dragen . . . onze Nederlandsche soldaten, die vrijwillig de hel bij Leningrad trotseeren, omdat de plicht dit gebiedt . . . de eerste Germaansche vrijwilliger met het Ridderkruis, de Nederlander Gerard Mooyman . . . helden!

Hoe machtig is het ideaal — dat ook wij in ons hart dragen! — dat zulke helden voortbrengt!

Wanneer wij uit de onafzienbare rij van 20e eeuwsche helden aan drie van deze helden bijzondere aandacht wijden, dan is het niet, omdat zij meer gepresteerd hebben, dan al die anderen, dan is het slechts gedeeltelijk, omdat zij hun heldenleven bekroonden met den dood, lang voordat de huidige strijd ontbrandde, maar dan is het vooral, omdat zij helden waren in een tijd, waarin lafheid hoogtij vierde, dan is het omdat zij als enkelingen de voorboden waren van het machtige massa-heldendom, dat wij in *dezen* tijd beleven. Albert Leo Schlageter, Horst Wessel, Herbert Norkus, door hun heldenleven en hun heldendood, hebben zij duizenden en nog eens duizenden bezield, bezield met een geestdrift en een strijdwil, zonder welke de overwinning van het nationaal socialisme in Duitschland nooit was behaald. Zij werden het symbool voor millioenen, die kracht hebben geput en nog putten uit hun voorbeeld. Hun leven en strijd was gericht op het bestaan van Duitschland. Hun heldendom stijgt echter uit boven hun Duitscher-zijn, zij zijn óók symbolen voor ons, Nederlandsche jeugd, die onze kracht putten uit dezelfde bron als zij: onze vaderlandsliefde.

Albert Leo Schlageter

Na den wereldoorlog steeg de ellende in Duitschland ten top. Het gepeupel had de macht in handen en kon overal in het Duitsche Rijk haar lage instincten bot vieren. De ,,vrede" van Versailles was allerminst een vrede, het was ,,een voortzetting van den strijd met andere middelen." Aan alle grenzen van Duitschland kookte en gistte het. Aan de oostgrenzen trachtten de Polen zooveel mogelijk Duitsch

gebied in te palmen. In de Baltische landen, Letland, Estland en Litauen bevond het bolsjewisme zich in opmarsch. Het Rijnland was bezet door negers en marokkanen, in naam van de democratische „rechtvaardigheid". Alles wat de Duitsche industrieën en mijnen voortbrachten werd naar Frankrijk gesleept. Het Duitsche Volk werd uitgezogen en uitgeperst op een wijze, die eenig is in de geschiedenis van het „beschaafde" Europa.

Vier jaren lang hebben de Duitsche troepen stand gehouden aan alle fronten. Onoverwonnen moeten zij de wapens strekken. Voor de besten onder deze Duitsche soldaten beteekent dit echter geen einde van den strijd. Na het sluiten van den „vrede" strijden zij verder op die plaatsen, waar het vredesverdrag geschonden wordt.

Onder deze honderden naamloozen bevindt zich Albert Leo Schlageter, die in 1914 als 20 jarig vrijwilliger in de Duitsche weermacht werd opgenomen en opklom tot luitenant en commandant van een infanteriebatterij. In den oorlog verwierf hij het ijzeren kruis tweede en eerste klasse. Schlageter staat met een handjevol getrouwen aan alle fronten van den „Nachkrieg", den oorlog na den oorlog. Hij kent geen rust, zoolang zijn vaderland nog in gevaar verkeert. In de Baltische landen verovert zijn batterij de Dünabrug bij Riga. In Opper-Silezië strijdt hij tegen de Poolsche benden. Dan vertrekt hij naar het Rijnland, om het vervoer van Duitsche industrieproducten naar Frankrijk te verhinderen; om zich te wreken op den smaad, dat Duitschers moeten gehoorzamen aan negers, die zich als heer en meester in het Duitsche Rijnland hebben genesteld. Hij slaagt erin bij Calcum, tusschen Duisburg en Düsseldorf, een spoorbrug, waarover iedere nacht de kolentransporten naar Frankrijk rijden, in de lucht te laten vliegen. Dan wordt hij gearresteerd en door een Fransche krijgsraad ter dood veroordeeld. Onbewogen hoort hij het vonnis aan. Geen van zijn kameraden heeft hij verraden. In zijn laatste brief aan zijn ouders schrijft hij: „Vanaf 1914 tot heden heb ik uit liefde en trouw al mijn kracht gegeven aan mijn dierbaar vaderland. Waar het in nood verkeerde stond ik om het te helpen. Gisteren ben ik ter dood veroordeeld. Rustig heb ik het vonnis aangehoord, rustig zal mij ook den kogel treffen, want alles wat ik heb gedaan heb ik met de beste bedoelingen gedaan." Geen oogenblik denkt hij aan zichzelf, zijn laatste woorden in den brief aan zijn ouders, zijn een smeekbede aan God, dat Hij zijn ouders kracht zal geven in deze moeilijke oogenblikken.

Vrienden, die een bevrijdingspoging hebben georganiseerd, worden door de *Duitsche* politie gearresteerd . . . Zoo leefden de toenmalige Duitsche machthebbers mee met het lot van de beste zonen van het Vaderland. Voor het peleton weigert Schlageter te knielen . . . een Fransch

sergeant drukt hem op den grond ... Hij wordt vastgebonden aan een paal. De trommels dreunen ... Vuur! ! In een laatste krachtsinspanning richt Schlageter zich op. Dan zinkt zijn lichaam ter aarde.. Een held is niet meer ... vermoord ... hij bracht Duitschland eer en Frankrijk schande ...

Horst Wessel

Berlijn is in de jaren omstreeks 1930 een bolwerk van communisme en sociaal democratie. Het stadsbestuur ligt in handen van joden. Een handjevol nationaal-socialisten strijdt in deze stad voor de idee van den Führer, onder de bezielende leiding van hun Gouwleider, Dr. Goebbels. Onder hen Horst Wessel, zoon van welgestelde ouders. Zijn vader is in den wereldoorlog gesneuveld en Horst heeft zich

achter de vanen van Adolf Hitler gesteld, gegrepen als hij is door den ontzettende nood, waarin Duitschland verkeert. Wanneer hij door Dr. Goebbels geroepen wordt om het commando van een storm-(vendel) der SA op zich te nemen, kiest hij den kleinsten en onaanzienlijksten Storm van de Berlijnsche SA, die zijn standplaats heeft in het communistische bolwerk, Moabit. Voor de volle honderd procent geeft hij zich aan het nationaal socialistische ideaal, dat arbeider naast intellectueel in één front stelt. Als student begeeft hij zich onder de arbeiders en wordt een van hen. Hij geeft zijn studie op, verdient zijn brood als taxi-chauffeur en bouwarbeider. Zijn jongensachtige geestdrift, zijn zeldzaam sprekerstalent, zijn zuivere kameraadschap maakt hem tot het lichtende voorbeeld van zijn SA-mannen, die voor hun jongen Stormleider door het vuur gaan en hem elken wensch van de oogen aflezen. Elk uur van den dag is hij in touw om tegenstanders voor het nationaal-socialisme te winnen. De besten uit het vijandelijke kamp wint hij voor de SA, zij worden zijn dapperste en trouwste soldaten. Hij wordt het grootste gevaar voor de communistische heerschappij in het roode Moabit. In het geheim wordt door de communistische partijleiders een groote prijs op zijn hoofd gezet.

Horst Wessel verlaat het ouderlijk huis en huurt een kamer in Moabit, om zich nòg meer aan zijn roeping te kunnen wijden. In een roes componeert en dicht hij het ,,Horst Wessellied", hét strijdlied van de nationaal-socialistische beweging, dat thans in het Derde Rijk een deel van het volkslied is geworden.

Een zware slag treft hem, wanneer zijn broeder Werner bij een skitocht met SA-kameraden in de bergen verongelukt. Dan reeds spreekt hij het uit tegen eenige kameraden, dat hij zijn broeder weldra zal volgen...

Tientallen malen wordt hij gewaarschuwd tegen het gevaar waarin hij verkeert, wordt hem aangeraden zijn kamer te verlaten en weer bij zijn moeder te gaan wonen. Hij weigert hardnekkig. Zijn plaats is bij de arbeiders, die de zegeningen van het nationaal socialisme het meest dringend noodig hebben, die daarom ook koste wat het kost gered moeten worden uit de klauwen van het communisme. Groote angst vervult zijn kameraden voor het lot van hun Horst, die dagelijks door den dood bedreigd wordt. Horst Wessel lacht om hun angst. Hij is niet bang voor den dood, ja, soms heeft hij zelfs het vreemde gevoel, dat hij zich moet offeren, om een voorbeeld en maning te zijn voor alle nationaal socialistische strijders in het Duitsche Rijk...

14 Januari 1930, terwijl hij zich op zijn kamers bevindt, treft het lot hem. Een communistisch sluipmoordenaar klopt aan zijn deur en wanneer hij open doet, treft een schot hem in den mond ... zwaar gewond valt hij neer ...

Dan breken bange dagen aan voor de nationaal socialistische beweging in Berlijn. In een eenzame ziekenkamer vecht Horst Wessel een harden strijd met den dood. Alle gedachten van zijn kameraden gaan naar Horst uit. Zal hij het halen? . . . Verscheidene keeren treedt een lichte verbetering in . . . De communisten zijn nog niet gerust. Zoolang Horst Wessel nog leeft, is hun heerschappij in gevaar. Zij trachten door te dringen in het ziekenhuis. Op het laatste oogenblik worden zij ontdekt. Nu posten voortdurend kameraden voor en achter het ziekenhuis.

Wekenlang duurt de doodsstrijd van Horst Wessel, hoop en angst beheerscht de partij.

23 Februari 1930 blaast Horst Wessel den laatsten adem uit . . .

De Beweging bereidt hem een grootsche begrafenis. Op het laatste oogenblik wordt elke begeleiding van den lijkwagen verboden. Zelfs de hakenkruis vlag mag zijn kist niet bedekken. Maar duizenden en duizenden scharen zich langs den weg om den gesneuvelden stormleider de laatste eer te bewijzen. Het communistische gespuis is nòg niet tevreden gesteld. In hun grenzenloozen haat tegen den jongen idealist die een einde heeft gemaakt aan hun macht, bekogelen zij bij het kerkhof den lijkwagen met steenen.

Ook in het graf heeft Horst Wessel nog geen rust. Verscheidene malen probeeren communisten zijn graf te schenden. Dag en nacht moet er op het kerkhof gewaakt worden . . . Iedereen meldt zich voor deze eerewacht . . .

Horst Wessel is het lichtende symbool van de nationaal-socialistische beweging. Hij heeft meer dan wie ook getoond waartoe een nationaal socialist bereid moet zijn. Horst Wessel is niet alleen een symbool voor de Duitsche nationaal socialisten, maar voor ieder nationaal socialist, van welke nationaliteit hij ook is!

Herbert Norkus

Is Horst Wessel het symbool van de dooden der nationaal socialistische beweging, Herbert Norkus is het symbool van de dooden der Hitler-Jugend.

De vroolijke en levenslustige Herbert Norkus is een geziene kameraad in de Berlijnsche Hitlerjeugd. Steeds staat hij in het eerste gelid

wanneer er gevaarlijke karweitjes moeten worden opgeknapt. Zoo ook wanneer zijn wacht de opdracht krijgt strooibiljetten voor een vergadering rond te deelen in een der roodste wijken van Berlijn. Zondag 24 Januari 1932 trokken zij er al vroeg op uit en terwijl vier man de huizen betreden, blijven twee buiten op wacht staan, om zeker te zijn, dat zij niet onverwachts aangevallen zullen worden. De communisten hebben echter lont geroken en plotseling worden de twee wachten overvallen door meer dan dertig communisten, zonder dat zij tijd hebben hun kameraden te waarschuwen. Ternauwernood kunnen zij zich redden. Ook de kameraden in het huis weten aan de overmacht te ontkomen en verspreiden zich om daardoor de achtervolging te bemoeilijken. Herbert Norkus wordt achtervolgd door een groot aantal communisten, die hun prooi niet zoo maar willen laten gaan. Plotseling stuit hij tegen een tweede groep communisten. Ontkomen kan hij niet meer. Vertwijfeld stelt hij zich te weer, dan treffen dolksteken hem in rug en borst . . . hij valt neer en sterft met het woord „Duitschland" op de lippen . . .

Herbert Norkus is gebleven in den zwaren strijd, die de Hitlerjeugd te voeren heeft gehad om de Duitsche jeugd voor het nationaal socialisme te winnen. Ieder jaar wordt op zijn sterfdag een groote bijeenkomst van de HJ gehouden, waarop alle gevallenen van de HJ — 21 in getal — herdacht worden.

Albert Leo Schlageter, Horst Wessel, Herbert Norkus . . .
. . .Hun heldendom stijgt uit boven hun Duitscher-zijn, zij zijn ook symbolen voor ons, Nederlandsche jeugd, die onze kracht putten uit dezelfde bron als zij: onze vaderlandsliefde . . .

3 GROOTE NEDERLANDERS

Willem van Oranje.
Michiel Adr. de Ruyter.
Rembrandt van Rijn.

Wij hebben deze drie groote mannen uit onze geschiedenis gekozen, omdat zij voor ons, stormers, voorbeelden zijn, zooals er maar weinigen zijn.

WILLEM VAN ORANJE

de Vader des Vaderlands, eeren wij als een man, die niet alleen een groot gedeelte van zijn leven heeft gegeven aan den strijd voor ons volk, maar bovenal als de man, wiens daden spraken van liefde tot God en de medemenschen.

Vele geschiedschrijvers hebben hem afgeteekend als een man, die het om eer en gewin te doen was. Niets was minder waar. Slechts zelden gaf hij zich bloot, maar uit een brief aan zijn broer, Graaf Lodewijk, lezen wij het volgende: „So laet ons dan te samen met eendrachtigen herte ende wille de bescherming van dit goede volck aangrijpen", wat iedere verdenking van eerzucht toch wel terzijde schuift.

En bovenstaande regels werden geschreven in 1568, na Alva's bloedraad, waardoor duizenden Nederlanders van hun goederen beroofd en gevlucht of op een vreeselijke manier den marteldood ingegaan waren.

Willem van Oranje, de Vader des Vaderlands

Wij moeten eerbied hebben voor den geweldigen moed, die Prins Willem toch door deed zetten, in weerwil van het feit, dat zijn legerscharen werden verslagen en velen hem in den tegenspoed afvielen.

Prins Willem zag het algemeen belang, de Staten van Holland hun enge groepsbelangetjes en de laatsten konden in hun kortzichtigheid den aanvoerder niet begrijpen. De groote idee van Oranje, de vereeniging van de 17 provinciën van Noord en Zuid was reeds van den beginne af tot mislukking gedoemd. De Nederlanders hebben nooit afstand kunnen doen van den schotjesgeest, ook toen niet. De godsdienstvrede van Gent was voor den Prins een korte vreugde. Zijn volgelingen begrepen hem niet. De Unie van Utrecht en die van Atrecht maakten aan zijn denkbeelden een einde, omdat Noord en Zuid nu definitief gesplitst waren.

Dat Prins Willem altijd aan anderen dacht leeren de voorvallen uit zijn leven. Wanneer Prins Willem moe en overspannen in Rotterdam te bed ligt en men hem lijdende waant aan de pest die in Delft heerscht en welke plaats hij bezocht had, om de burgers moed in te spreken, zendt hij zijn bedienden weg om hen niet aan besmetting bloot te stellen.

Zijn leven is één strijd geweest van het begin tot het einde, een strijd voor de Nederlandsche zaak, het Nederlandsche volk en de eenheid van dit volk.

In zijn stervensuur, wanneer hij valt door den kogel van een verrader, Balthazar Gerards, vraagt hij God zich over hem en „over dit arme volck" te ontfermen.

Met recht staat in het Wilhelmus:

„Den Vaderland getrouwe
Blijf ik tot in den Doet."

In Prins Willem zien wij een man, die voor ons een Voorbeeld is en dit ook altijd zal blijven.

MICHIEL ADRIAANSZOON DE RUYTER

Een man van een geheel ander formaat dan Prins Willem van Oranje, soldaat in hart en ziel, verdediger van het Nederlandsche rijk tegen het alles-willen-overheerschende Albion.

De geschiedenis van Michiel is iedereen uit de geschiedenisboekjes bekend: hoe hij in de touwslagerij niet voldeed (in een blauw geruite kiel, draaide hij aan het groote wiel!), op den toren van de groote kerk te Vlissingen klom, naar zee ging en tenslotte Neerland's grootste Admiraal werd. Door zijn vele tochten van Groenland tot aan de zuidpunt van Brazilië leerde De Ruyter de zee terdege kennen.

In de laatste jaren van den Spaanschen oorlog nam de Ruyter als kapitein van een schip naast de Portugeezen deel aan een zeeslag tegen de Spanjaarden. Wanneer wij hier schrijven; naast de Portugeezen, dan bestond die samenwerking wel op papier, maar van een daadwerkelijken steun was niet veel te bekennen.

Na den vrede van Munster in 1648 maakte Michiel Adriaanszoon groote tochten naar de Barbarijsche Staten om de zeeroovers het noodige ontzag voor de Hollandsche driekleur in te boezemen.

Reeds in de jaren van De Ruyter leerden we de heerschzucht van de Engelsche Natie kennen. In 1652 begon de eerste zeeoorlog. Michiel, nog geen bevelhebber, kwam uit verschillende zeeslagen als overwinnaar te voorschijn, maar in den verschrikkelijken slag bij Terheyde sneuvelde admiraal Tromp.

In 1654 treedt De Ruyter in dienst van Holland en West-Friesland als vice-admiraal.

Wie herinnert zich niet den vierdaagschen zeeslag?Maar kort daarop, in den tweedaagschen zeeslag moet de Ruyter het onderspit delven.

De Engelschen zijn meester op de Noordzee, vallen Vlieland en Terschelling binnen, vernielen 150 koopvaarders en plunderen de eilandbewoners uit.

Maar dan komt de groote verrassing voor Albion. In Juni 1667 zeilde De Ruyter met een behoorlijke vloot naar de Engelsche kust, voer de Medway op, veroverde fort na fort, bezette het eiland Sheerness, maar plunderde niet (wat een lesje voor de gentlemen): de tocht naar Chattam was een feit. Engeland had een zware nederlaag geleden; de Engelsche oorlogsvloot en magazijnen vernield, de „Royal Charles" en de „Unity" in triomf meegevoerd naar Holland.

Hierna volgt een rustige tijd voor den admiraal.

Maar opnieuw is het Engeland, thans in samenwerking met Frankrijk, dat tracht Holland er onder te krijgen. Door de verwaarloozing van het landleger en de vestingen verloopt de oorlog ter land niet zoo gunstig, maar op zee weert De Ruyter zich als een leeuw. Denk maar eens aan de zeeslagen van Solebay en Kijkduin.

In zijn laatste jaren, hij is reeds 68 jaar, neemt De Ruyter nog het opperbevel op zich van de vereenigde Hollandsche en Spaansche vloot om den tegenstander, ditmaal de Franschman in de Middellandsche zee aan te vallen. Bij Sicilië worden zijn beide beenen door een

Michiel Adriaanszoon de Ruyter

kanonskogel verbrijzeld, maar . . . de admiraalsvlag blijft wapperen. ondanks het toenemen van de koorts en de pijnen. Het was de laatste tocht van onzen bestevaer . . .

„Bestevaer" stierf, terwijl hij bad voor 's lands vloot, officieren, matrozen en soldaten.

Als een koning werd hij begraven, door vriend en vijand geëerd. Michiel de Ruyter zal altijd voor de Nederlanders het voorbeeld blijven van den dappere, die het gevaar niet vreest en voor wien de eer van de vlag belangrijker is dan het leven.

REMBRANDT HARMENSZOON VAN RIJN

Op het gebied van de Staatkunde en de Krijgskunde mocht Nederland er zijn, maar er was nog een tak, die de aandacht verdient: de Kunst en wel speciaal de schilderkunst.

Wanneer wij de schilderkunst in deze tijden beschrijven, dan noemen wij in de allereerste plaats den naam van Rembrandt Harmenszoon van Rijn. In Leiden geboren, levend en werkend in de lage landen waar hij geëerd en verguisd is, was hij de man uit één stuk, die den moed had, tegen den stroom in te gaan, als het er om ging zijn kunst hoog te houden.

Hij was met recht een Nederlander. Hij diende zijn volk op zijn manier en gaf het beste, wat hij te geven had: zijn Kunstenaarsgave.

Het pleit niet voor de mentaliteit van onze voorouders, dat Rembrandt op 4 October 1669 in uiterste armoede moest sterven. Het leven van den grooten schilder is niet over rozen gegaan. In 1606 werd Rembrandt te Leiden geboren. Reeds toen was zijn geboorteplaats een belangrijke stad, vanouds bekend om den lakenhandel en een centrum van de wetenschap, sinds Prins Willem na haar ontzet in 1575 de stad een Universiteit had geschonken.

Zijn moeder heeft op zijn leven een grooten invloed gehad. Wie het werk van Rembrandt kent, zal vele malen haar beeltenis in ets en schilderij terugvinden.

Hoewel zijn broers allen een ambacht leerden, vinden wij in 1620 Rembrandus Hermanni Leydenis ingeschreven als student in de Letteren aan de Leidsche Universiteit.

Echter reeds spoedig daarna voelde Rembrandt zich onweerstaanbaar aangetrokken tot de schilderkunst en hij trad in de leer bij den schilder Jacob van Swanenburgh, die langen tijd in Italië gewoond en gewerkt had.

Drie jaar daarna ging hij naar Amsterdam, om onder Pieter Lastman verder te werken.

Met zijn vriend, den schilder Jan Lievens, werpt hij zich volkomen op de schilderkunst, iedere raad om te gaan reizen, negeerend. Reeds spoedig blijkt, dat Rembrandt een meester is in het uitbeelden van licht en donker.

Belangrijk uit dezen tijd zijn de volgende werken: De Apostel Paulus aan zijn schrijftafel; Christus in Emmaeus; Judas, die de zilverlingen terug brengt.

Spoedig doet de levensgroote „Kop" intrede in zijn werk. Zijn ouders en zijn eigen gelaat zijn het onderwerp van menig schilderstuk.

Rembrandt Harmenszoon van Rijn

Reeds in 1628 werkt een leerling onder zijn leiding: Gerard Dou. Zijn roem is gevestigd. Om zijn vleugels verder uit te slaan gaat hij weer naar Amsterdam, waar hij zijn intrek neemt bij Mr. Heyndrick Uylenburch, een schilder en kunsthandelaar, die hij uit zijn Leidschen tijd kende

In 1632 verraste hij Nederland met de „Anatomische les van Prof. Tulp". Ten huize van Uylenburch heeft hij een nichtje van den gastheer leeren kennen: Saskia van Uylenburch, waar hij den 22sten Juni 1634 mee in het huwelijk treedt.

De tijd, die nu

volgt, is er een van onbezorgde levensvreugde en weelde. Opdrachten heeft hij genoeg, waaronder er een van Frederik Hendrik, een serie Passie-stukken, waarover hij zes jaar werkt.

Zijn grootste werk, de Nachtwacht, werd tevens een afsluiting van zijn onbekommerd leven. In dezelfde maand, waarin hij de laatste hand aan het meesterstuk legde, stierf zijn vrouw op den jeugdigen leeftijd van 30 jaar, kort na de geboorte van hun zoontje Titus.

Na den dood van zijn vrouw keert Rembrandt zich af van de overdadige Barokstijl om zich innerlijk meer te verdiepen. De tijd van de gevierde portretschilder is voorgoed voorbij. Zijn huishoudster, Geertje Dirx, maakt in 1645 plaats voor een jong meisje, Hendrikje Stoffels, dat verder voor Titus zorgt.

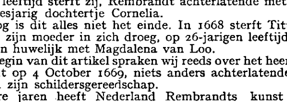
Thans is de vrede en de rust weer in het huis aan de Breestraat teruggekeerd.

Door financiëele moeilijkheden achtervolgd, moet hij tenslotte zijn huis aan de Breestraat ontruimen en betrekt hij een kleinere woning aan de Rozengracht. Al zijn kunstschatten worden verkocht; nieuwe opdrachten worden hem vrijwel niet meer verstrekt, want het Amterdam van dien tijd begreep zijn oerechte kunst niet. De vele vrienden, die hij in den goeden tijd om zich heen verzameld had, verlaten hem. Hij blijft alleen achter met zijn zoon Titus en Hendrikcje Stoffels. Maar ook de laatste moet hij nog verliezen, op 36-jarigen leeftijd sterft zij, Rembrandt achterlatende met zijn zoon en haar zesjarig dochtertje Cornelia.

Maar nog is dit alles niet het einde. In 1668 sterft Titus, die de kwaal van zijn moeder in zich droeg, op 26-jarigen leeftijd, een half jaar na zijn huwelijk met Magdalena van Loo.

In het begin van dit artikel spraken wij reeds over het heengaan van Rembrandt op 4 October 1669, niets anders achterlatende dan zijn kleeren en zijn schildersgereedschap.

In latere jaren heeft Nederland Rembrandts kunst hoogelijk gewaardeerd. Wij vinden in hem terug den man, die zijn eigen weg dorst te gaan, één van onze voorouders, die ons volk en ons land den roem geschonken heeft, die onvergankelijk is tot het einde der dagen.

JEUGDSTORM

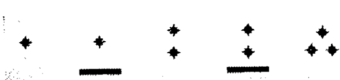

Armband van den Hoofdstormer

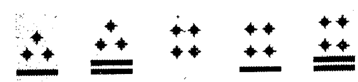
STORMERS

1 Voortrekker 2 Wachter 3 Opperwachter

4 Vaandrig 5 Oppervaandrig 6 Kompaan 7 Opperkompaan 8 Hopman

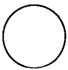

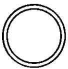
9 Opperhopman 10 Hoofdhopman 11 Stamheer 12 Opperstamheer 13 Hoofdstamheer

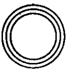

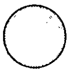
14 Banheer 15 Opperbanheer 16 Kornel

STORMSTERS

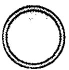

1 Voortrekster

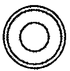

2 Troepleidster

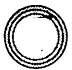

3 Opper-troepleidster

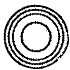

4 Schaarleidster

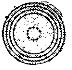

5 Opper-schaarleidster

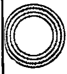

6 Kompane

7 Opperkompane

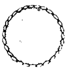

8 Groepleidster

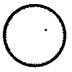

9 Opper-groepleidster

10 Ondervlucht-leidster

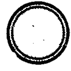

11 Vluchtleidster

12 Opper-vluchtleidster

13 Onder-zwermleidster

14 Zwermleidster

15 Opper-zwermleidster

16 Kornelle

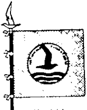

Draagteeken

Karpoets

Stormersmes

JEUGDSTORM

Vendelvlag

Eeredraagteeken

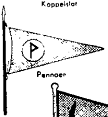
Dit teeken wordt gedragen door alle leden van den Jeugdstorm die vóór 10 Mei 1940 lid waren Stamboeknummers 1 – 1200. Het kan tevens door den Hoofdstormer verleend worden bij bijzondere verdienste

Artsenteeken (Aesculaap)

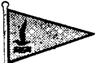
Koppelslot

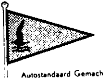
Pennoen

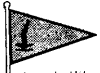
Fietsvlag

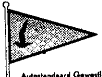
Autostandaard Hoofdstormer

Autostandaard Gemachtigde van den Hoofdstormer

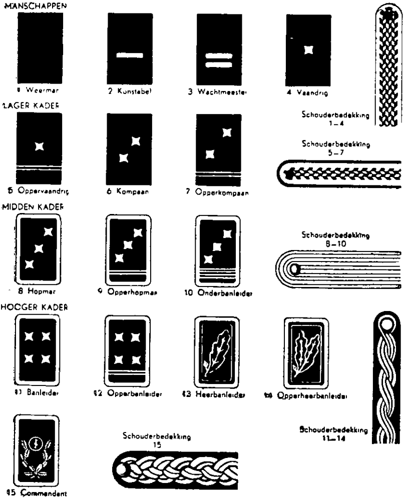

Autostandaard Lid van den staf

Autostandaard Gewestleider

W. A.

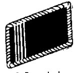

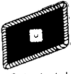
MANSCHAPPEN
1 Weerman
2 Konstabel
3 Wachtmeester
4 Vaandrig
Schouderbedekking 1—4
LAGER KADER
5 Oppervaandrig
6 Kompaan
7 Opperkompaan
Schouderbedekking 5—7
MIDDEN KADER
8 Hopman
9 Opperhopman
10 Onderbanleider
Schouderbedekking 8—10
HOOGER KADER
11 Banleider
12 Opperbanleider
13 Heerbanleider
14 Opperheerbanleider
Schouderbedekking 11—14
15 Commandant
Schouderbedekking 15

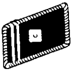
GERMAANSCHE SS IN NEDERLAND

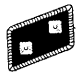

1 SS-Maat

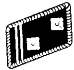

2 Stormman

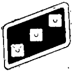

3 Rottenleider

4 Onderschaarleider

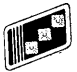

5 Schaarleider

6 Opperschaarleider

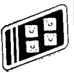

7 Hoofdschaarleider

8 Onderstormleider

9 Opperstormleider

10 Hoofdstormleider

11 Stormbanleider

12 Opperstorm-
banleider

13 Standaardleider

14 Opperleider

15 Brigadeleider

16 Groepsleider

17 Oppergroepsleider

19 Standaardnummer
(rechter spiegel)

AGENDA

VOOR DIENSTGEBRUIK

Naam

Adres

Gemeente

Telefoon

Rang VAANDRIG.

Functie SCHAARLEIDER

Gewest GRONINGEN.

Streek ZUID. WESTERKWARTIER.

Stamboeknummer

Diversen

JEUGDSTORMGEGEVENS:

Gewestkwartier GROOTE MARKT 24 GRON.

Gemeente GRONINGEN.

Telefoon 24465.

Gewestleider Opp. A JESWIET.

Gew. meisjesleidster

Streekkwartier

Telefoon

Streekleid

Adres /

Streekmei

Adres Z

Streekbehe

Adres

Andere ad

Dienstavon

JAARKALENDER 1944

JANUARI					
Zo.	2	9	16	23	30
Ma.	3	10	17	24	31
Di.	4	11	18	25	
Wo.	5	12	19	26	
Do.	6	13	20	27	
Vr.	7	14	21	28	
Za. 1	8	15	22	29	

FEBRUARI					
Zo.		6	13	20	27
Ma.		7	14	21	28
Di.	1	8	15	22	29
Wo.	2	9	16	23	
Do.	3	10	17	24	
Vr.	4	11	18	25	
Za.	5	12	19	26	

MAART					
Zo.		5	12	19	26
Ma.		6	13	20	27
Di.		7	14	21	28
Wo.	1	8	15	22	29
Do.	2	9	16	23	30
Vr.	3	10	17	24	31
Za.	4	11	18	25	

APRIL					
Zo.	2	9	16	23	30
Ma.	3	10	17	24	

MEI					
Zo.		7	14	21	28
Ma.	1	8	15	22	29

JUNI					
Zo.		4	11	18	25
Ma.		5	12	19	26
[illegible]		[illegible]	13	20	27
[illegible]		[illegible]	14	21	28
[illegible]		[illegible]	15	22	29
[illegible]		[illegible]	16	23	30
[illegible]		[illegible]	17	24	

[illegible]MBER			
[illegible]	10	17	24
[illegible]	11	18	25
[illegible]	12	19	26
[illegible]	13	20	27
[illegible]	14	21	28
[illegible]	15	22	29
[illegible]	16	23	30

[illegible]MBER				
[illegible]	[illegible]	17	24	31
[illegible]	[illegible]	18	25	
[illegible]	[illegible]	19	26	
[illegible]	[illegible]	20	27	
[illegible]	[illegible]	21	28	
[illegible]	[illegible]	22	29	
[illegible]	[illegible]	23	30	

JAARKALENDER 1945

JANUARI

Zo.		7	14	21	28
Ma.	1	8	15	22	29
Di.	2	9	16	23	30
Wo.	3	10	17	24	31
Do.	4	11	18	25	
Vr.	5	12	19	26	
Za.	6	13	20	27	

FEBRUARI

Zo.		4	11	18	25
Ma.		5	12	19	26
Di.		6	13	20	27
Wo.		7	14	21	28
Do.	1	8	15	22	
Vr.	2	9	16	23	
Za.	3	10	17	24	

MAART

Zo.		4	11	18	25
Ma.		5	12	19	26
Di.		6	13	20	27
Wo.		7	14	21	28
Do.	1	8	15	22	29
Vr.	2	9	16	23	30
Za.	3	10	17	24	31

APRIL

Zo.	1	8	15	22	29
Ma.	2	9	16	23	30
Di.	3	10	17	24	
Wo.	4	11	18	25	
Do.	5	12	19	26	
Vr.	6	13	20	27	
Za.	7	14	21	28	

MEI

Zo.		6	13	20	27
Ma.		7	14	21	28
Di.	1	8	15	22	29
Wo.	2	9	16	23	30
Do.	3	10	17	24	31
Vr.	4	11	18	25	
Za.	5	12	19	26	

JUNI

Zo.		3	10	17	24
Ma.		4	11	18	25
Di.		5	12	19	26
Wo.		6	13	20	27
Do.		7	14	21	28
Vr.	1	8	15	22	29
Za.	2	9	16	23	30

JULI

Zo.	1	8	15	22	29
Ma.	2	9	16	23	30
Di.	3	10	17	24	31
Wo.	4	11	18	25	
Do.	5	12	19	26	
Vr.	6	13	20	27	
Za.	7	14	21	28	

AUGUSTUS

Zo.		5	12	19	26
Ma.		6	13	20	27
Di.		7	14	21	28
Wo.	1	8	15	22	29
Do.	2	9	16	23	30
Vr.	3	10	17	24	31
Za.	4	11	18	25	

SEPTEMBER

Zo.		2	9	16	23	30
Ma.		3	10	17	24	
Di.		4	11	18	25	
Wo.		5	12	19	26	
Do.		6	13	20	27	
Vr.		7	14	21	28	
Za.	1	8	15	22	29	

OCTOBER

Zo.		7	14	21	28
Ma.	1	8	15	22	29
Di.	2	9	16	23	30
Wo.	3	10	17	24	31
Do.	4	11	18	25	
Vr.	5	12	19	26	
Za.	6	13	20	27	

NOVEMBER

Zo.		4	11	18	25
Ma.		5	12	19	26
Di.		6	13	20	27
Wo.		7	14	21	28
Do.	1	8	15	22	29
Vr.	2	9	16	23	30
Za.	3	10	17	24	

DECEMBER

Zo.		2	9	16	23	30
Ma.		3	10	17	24	31
Di.		4	11	18	25	
Wo.		5	12	19	26	
Do.		6	13	20	27	
Vr.		7	14	21	28	
Za.	1	8	15	22	29	

VERJAARDAGKALENDER

Januari (Louwmaand):

1. Jenne Kuiper.

Februari (Sprokkelmaand):

Maart (Lentemaand):

11. Hendrik Tsassing.

April (Grasmaand):

Mei (Bloeimaand):

Juni (Zomermaand):

VERJAARDAGKALENDER

Juli (Hooimaand):

Augustus (Oogstmaand):
12 Rolf Weggemans.

September (Herfstmaand):

October (Zaaimaand):

November (Slachtmaand):

December (Wintermaand):

Maandag: 27 December (Wintermaand) 1943

Dinsdag: 28 December (Wintermaand) 1943

Woensdag: 29 December (Wintermaand) 1943

Donderdag: 30 December (Wintermaand) 1943

Vrijdag: 31December (Wintermaand) 1943

Zaterdag: 1 Januari (Louwmaand) 1944

Zondag: 2 Januari (Louwmaand) 1944

Tegenover verraad stelt de Germaan : trouw!
(Bij de bevrijding van Mussolini, 12-9-'43).

Maandag: 3 Januari (Louwmaand) 1944

....

....

Dinsdag: 4 Januari (Louwmaand) 1944

....

....

Woensdag: 5 Januari (Louwmaand) 1944

....

....

Donderdag: 6 Januari (Louwmaand) 1944

....

....

Vrijdag: 7 Januari (Louwmaand) 1944

....

....

Zaterdag: 8 Januari (Louwmaand) 1944

....

....

Zondag: 9 Januari (Louwmaand) 1944

....

....

In Godsvertrouwen alles voor het Vaderland.
(Zinspreuk van den Jeugdstorm.)

Maandag: 10 Januari (Louwmaand) 1944

Dinsdag: 11 Januari (Louwmaand) 1944

Woensdag: 12 Januari (Louwmaand) 1944

Donderdag: 13 Januari (Louwmaand) 1944

Vrijdag: 14 Januari (Louwmaand) 1944

Zaterdag: 15 Januari (Louwmaand) 1944

Zondag: 16 Januari (Louwmaand) 1944

Beter het leven af te staan, dan de eer te verliezen.
(Germaansche spreuk).

Maandag: 17 Januari (Louwmaand) 1944

Dinsdag: 18 Januari (Louwmaand) 1944

Woensdag: 19 Januari (Louwmaand) 1944

Donderdag: 20 Januari (Louwmaand) 1944

Vrijdag: 21 Januari (Louwmaand) 1944

Zaterdag: 22 Januari (Louwmaand) 1944

Zondag: 23 Januari (Louwmaand) 1944

Geen sterker macht dan eigen arbeid door eigen kracht.
Prof. Daels.

Maandag: 24 Januari (Louwmaand) 1944

Dinsdag: 25 Januari (Louwmaand) 1944

Woensdag: 26 Januari (Louwmaand) 1944

Donderdag: 27 Januari (Louwmaand) 1944

Vrijdag: 28 Januari (Louwmaand) 1944

Zaterdag: 29 Januari (Louwmaand) 1944

Zondag: 30 Januari (Louwmaand) 1944

Stormvogels aan het Dietsche strand,
Geen storm heeft U verdreven.
Strijdend in stormen houdt gij stand,
Ons leert gij schoon te leven. J. Coens.

Maandag: 31 Januari (Louwmaand) 1944

Dinsdag: 1 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Woensdag: 2 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Donderdag: 3 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Vrijdag: 4 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Zaterdag: 5 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Zondag: 6 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Wie vooraan staat in de rijen moet kunnen vallen voor zijn zaak.
Ibsen.

Maandag: 7 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Dinsdag: 8 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Woensdag: 9 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Donderdag: 10 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Vrijdag: 11 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Zaterdag: 12 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Zondag: 13 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Niet den omvang der organisatie is beslissend, maar haar innerlijke kracht, haar tucht, haar offervaardigheid.

Baldur von Schirach.

Maandag: 14 Februari (Sprokkelmaand) 1944

....

....

Dinsdag: 15 Februari (Sprokkelmaand) 1944

....

....

Woensdag: 16 Februari (Sprokkelmaand) 1944

....

....

Donderdag: 17 Februari (Sprokkelmaand) 1944

....

....

Vrijdag: 18 Februari (Sprokkelmaand) 1944

....

....

Zaterdag: 19 Februari (Sprokkelmaand) 1944

....

....

Zondag: 20 Februari (Sprokkelmaand) 1944

....

....

Wie zijn volk bemint, bewijst het alleen door de offers welke hij bereid is er voor te brengen. Adolf Hitler.

Maandag: 21 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Dinsdag: 22 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Woensdag: 23 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Donderdag: 24 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Vrijdag: 25 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Zaterdag: 26 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Zondag: 27 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Mijn heerschzucht is het volksheil;
Dijn drijfveer medelijden;
Dijn verraad trouw aan mijn volk. Willem van Oranje.

Maandag: 28 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Dinsdag: 29 Februari (Sprokkelmaand) 1944

Woensdag: 1 Maart (Lentemaand) 1944

Donderdag: 2 Maart (Lentemaand) 1944

Vrijdag: 3 Maart (Lentemaand) 1944

Zaterdag: 4 Maart (Lentemaand) 1944

Zondag: 5 Maart (Lentemaand) 1944

Met een geloovend hart en een sterken zin, moet deze jeugd eens een betere schakel in de ketting der generaties zijn, dan wij zelf het waren en thans wellicht zijn. Adolf Hitler.

Maandag: 6 Maart (Lentemaand) 1944

Dinsdag: 7 Maart (Lentemaand) 1944

Woensdag: 8 Maart (Lentemaand) 1944

Donderdag: 9 Maart (Lentemaand) 1944

Vrijdag: 10 Maart (Lentemaand) 1944

Zaterdag: 11 Maart (Lentemaand) 1944

Zondag: 12 Maart (Lentemaand) 1944

Op onze generatie rust de taak, het werk van den Grooten Zwijger te volbrengen. Mussert.

Maandag: 13 Maart (Lentemaand) 1944

Dinsdag: 14 Maart (Lentemaand) 1944

Woensdag: 15 Maart (Lentemaand) 1944

Donderdag: 16 Maart (Lentemaand) 1944

Vrijdag: 17 Maart (Lentemaand) 1944

Zaterdag: 18 Maart (Lentemaand) 1944

Zondag: 19 Maart (Lentemaand) 1944

Beter één jaar als leeuw te leven, dan honderd jaar als schaap.
Mussolini.

Maandag: 20 Maart (Lentemaand) 1944

Dinsdag: 21 Maart (Lentemaand) 1944

Woensdag: 22 Maart (Lentemaand) 1944

Donderdag: 23 Maart (Lentemaand) 1944

Vrijdag: 24 Maart (Lentemaand) 1944

Zaterdag: 25 Maart (Lentemaand) 1944

Zondag: 26 Maart (Lentemaand) 1944

Het nieuwe Nederlandsche volk dat wordende is wil geen kankerend maar een zingend volk zijn. Mussert.

Maandag: 27 Maart (Lentemaand) 1944

Dinsdag: 28 Maart (Lentemaand) 1944

Woensdag: 29 Maart (Lentemaand) 1944

Donderdag: 30 Maart (Lentemaand) 1944

Vrijdag: 31 Maart (Lentemaand) 1944

Zaterdag: 1 April (Grasmaand) 1944

Zondag: 2 April (Grasmaand) 1944

Zijt gij laf, zijt gij lui, zijt gij zelfzuchtig, dan behoort gij niet bij ons en de grootschheid van dezen tijd en van onzen strijd zullen aan u voorbijgaan. Mussert.

Maandag: 3 April (Grasmaand) 1944

Dinsdag: 4 April (Grasmaand) 1944

Woensdag: 5 April (Grasmaand) 1944

Donderdag: 6 April (Grasmaand) 1944

Vrijdag: 7 April (Grasmaand) 1944

Zaterdag: 8 April (Grasmaand) 1944

Zondag: 9 April (Grasmaand) 1944

Wie niet de verbeeldingskracht bezit om zich voor te stellen wat hij bereiken wil, kan datgene wat hij bereiken wil, nooit bereiken.
Adolf Hitler.

Maandag: 10 April (Grasmaand) 1944

Dinsdag: 11 April (Grasmaand) 1944

Woensdag: 12 April (Grasmaand) 1944

Donderdag: 13 April (Grasmaand) 1944

Vrijdag: 14 April (Grasmaand) 1944

Zaterdag: 15 April (Grasmaand) 1944

Zondag: 16 April (Grasmaand) 1944

Volk en staat één, dat is en blijft de meest ideale toestand voor ieder volk, dat werkelijk een volk is. Dr. Moller.

Maandag: 17 April (Grasmaand) 1944

Dinsdag: 18 April (Grasmaand) 1944

Woensdag: 19 April (Grasmaand) 1944

Donderdag: 20 April (Grasmaand) 1944

Vrijdag: 21 April (Grasmaand) 1944

Zaterdag: 22 April (Grasmaand) 1944

Zondag: 23 April (Grasmaand) 1944

En zoo staan wij te zamen gebonden en verbonden, stilzwijgend, maar echt, volgens onzen eed: Trouw tot den Dood.

Joris van Severen.

Maandag: 24 April (Grasmaand) 1944

Dinsdag: 25 April (Grasmaand) 1944

Woensdag: 26 April (Grasmaand) 1944

Donderdag: 27 April (Grasmaand) 1944

Vrijdag: 28 April (Grasmaand) 1944

Zaterdag: 29 April (Grasmaand) 1944

Zondag: 30 April (Grasmaand) 1944

Wat kan er een volk gebeuren wiens jeugd van alles af ziet om haar groote idealen te dienen. Adolf Hitler.

Maandag: 1 Mei (Bloeimaand) 1944

Dinsdag: 2 Mei (Bloeimaand) 1944

Woensdag: 3 Mei (Bloeimaand) 1944

Donderdag: 4 Mei (Bloeimaand) 1944

Vrijdag: 5 Mei (Bloeimaand) 1944

Zaterdag: 6 Mei (Bloeimaand) 1944

Zondag: 7 Mei (Bloeimaand) 1944

Van vijand tot vriend, van Engelands knecht tot Duitschlands broeder, van tegenstander tot bondgenoot, van afzijdige tot lotsverbondene, van toeschouwer tot verantwoordelijke medewerker, daartoe moet het Nederlandsche volk komen terwille van zijn toekomst.
Mussert.

Maandag: 8 Mei (Bloeimaand) 1944

Dinsdag: 9 Mei (Bloeimaand) 1944

Woensdag: 10 Mei (Bloeimaand) 1944

Donderdag: 11 Mei (Bloeimaand) 1944

Vrijdag: 12 Mei (Bloeimaand) 1944

Zaterdag: 13 Mei (Bloeimaand) 1944

Zondag: 14 Mei (Bloeimaand) 1944

Jeugdstormleiders hebben een eigen opgave in het nationaal-socialisme. Er bestaat geen moeilijker opgave, dan de opgave deze moeilijke jeugd te veroveren. Van Geelkerken.

Maandag: 15 Mei (Bloeimaand) 1944

....

....

Dinsdag: 16 Mei (Bloeimaand) 1944

....

....

Woensdag: 17 Mei (Bloeimaand) 1944

....

....

Donderdag: 18 Mei (Bloeimaand) 1944

....

....

Vrijdag: 19 Mei (Bloeimaand) 1944

....

....

Zaterdag: 20 Mei (Bloeimaand) 1944

....

....

Zondag: 21 Mei (Bloeimaand) 1944

....

....

Bij het bloed dat uw bodem drenkt,
Bij het onrecht dat uw dooden krenkt,
Gedenkt.

R. de Clercq.

Maandag: 22 Mei (Bloeimaand) 1944

Dinsdag: 23 Mei (Bloeimaand) 1944

Woensdag: 24 Mei (Bloeimaand) 1944

Donderdag: 25 Mei (Bloeimaand) 1944

Vrijdag: 26 Mei (Bloeimaand) 1944

Zaterdag: 27 Mei (Bloeimaand) 1944

Zondag: 28 Mei (Bloeimaand) 1944

Zoo zal er orde worden geschapen in Europa op volkschen grondslag, alleen daarop is Europeesche vrede van blijvenden aard te bouwen.
Mussert.

Maandag: 29 Mei (Bloeimaand) 1944

Dinsdag: 30 Mei (Bloeimaand) 1944

Woensdag: 31 Mei (Bloeimaand) 1944

Donderdag: 1 Juni (Zomermaand) 1944

Vrijdag: 2 Juni (Zomermaand) 1944

Zaterdag: 3 Juni (Zomermaand) 1944

Zondag: 4 Juni (Zomermaand) 1944

Alles wat wij willen bereiken moet in de eerste plaats door ons zelf worden uitgedragen. Van Geelkerken.

Maandag: 5 Juni (Zomermaand) 1944

Dinsdag: 6 Juni (Zomermaand) 1944

Woensdag: 7 Juni (Zomermaand) 1944

Donderdag: 8 Juni (Zomermaand) 1944

Vrijdag: 9 Juni (Zomermaand) 1944

Zaterdag: 10 Juni (Zomermaand) 1944

Zondag: 11 Juni (Zomermaand) 1944

Liever op die mishoop te midden van mijn volk dan met konings en prinse in vreemde paleise. Christiaan De Wet.

Maandag: 12 Juni (Zomermaand) 1944

Dinsdag: 13 Juni (Zomermaand) 1944

Woensdag: 14 Juni (Zomermaand) 1944

Donderdag: 15 Juni (Zomermaand) 1944

Vrijdag: 16 Juni (Zomermaand) 1944

Zaterdag: 17 Juni (Zomermaand) 1944

Zondag: 18 Juni (Zomermaand) 1944

'n Individu kan men martel tot die gees daaruit is: nie so met een volk nie, veral nie 'n volk waar daar pit in sit nie.
P. Roos.

Maandag: 19 Juni (Zomermaand) 1944

Dinsdag: 20 Juni (Zomermaand) 1944

Woensdag: 21 Juni (Zomermaand) 1944

Donderdag: 22 Juni (Zomermaand) 1944

Vrijdag: 23 Juni (Zomermaand) 1944

Zaterdag: 24 Juni (Zomermaand) 1944

Zondag: 25 Juni (Zomermaand) 1944

Het Nederlandsche nationaal-socialisme strijdt voor een fier, sterk, gezond Nederlandsch volk dat zich van zijn eigen karakter bewust is en geloof heeft in zijn roeping. Mussert.

Maandag: 26 Juni (Zomermaand) 1944

Dinsdag: 27 Juni (Zomermaand) 1944

Woensdag: 28 Juni (Zomermaand) 1944

Donderdag: 29 Juni (Zomermaand) 1944

Vrijdag: 30 Juni (Zomermaand) 1944

Zaterdag: 1 Juli (Hooimaand) 1944

Zondag: 2 Juli (Hooimaand) 1944

Transvaal, myn land, jou kind is jou
Tot in syn boie nog getrou,
Bó slawe-diens is dit die eer
Wat ik begeer.

J. Celliers.

Maandag: 3 Juli (Hooimaand) 1944

Dinsdag: 4 Juli (Hooimaand) 1944

Woensdag: 5 Juli (Hooimaand) 1944

Donderdag: 6 Juli (Hooimaand) 1944

Vrijdag: 7 Juli (Hooimaand) 1944

Zaterdag: 8 Juli (Hooimaand) 1944

Zondag: 9 Juli (Hooimaand) 1944

Trekken beteekent: met eigen beenen gaan, met eigen oogen zien, met eigen ooren hooren.

Maandag: 10 Juli (Hooimaand) 1944

Dinsdag: 11 Juli (Hooimaand) 1944

Woensdag: 12 Juli (Hooimaand) 1944

Donderdag: 13 Juli (Hooimaand) 1944

Vrijdag: 14 Juli (Hooimaand) 1944

Zaterdag: 15 Juli (Hooimaand) 1944

Zondag: 16 Juli (Hooimaand) 1944

Wie jeugdherbergen bouwt, bouwt aan de toekomst van ons volk.

Maandag: 17 Juli (Hooimaand) 1944

Dinsdag: 18 Juli (Hooimaand) 1944

Woensdag: 19 Juli (Hooimaand) 1944

Donderdag: 20 Juli (Hooimaand) 1944

Vrijdag: 21 Juli (Hooimaand) 1944

Zaterdag: 22 Juli (Hooimaand) 1944

Zondag: 23 Juli (Hooimaand) 1944

Ons doen en laten moet gedragen worden door den plicht, dien wij hebben tegenover onze kameraden aan het front.

Van Geelkerken.

Maandag: 24 Juli (Hooimaand) 1944

Dinsdag: 25 Juli (Hooimaand) 1944

Woensdag: 26 Juli (Hooimaand) 1944

Donderdag: 27 Juli (Hooimaand) 1944

Vrijdag: 28 Juli (Hooimaand) 1944

Zaterdag: 29 Juli (Hooimaand) 1944

Zondag: 30 Juli (Hooimaand) 1944

Voor ons is het geen vraag of wij overwinnen zullen, voor hem die gelooft staat reeds tevoren de overwinning vast, midden in de zwaarste worsteling ziet hij reeds de zegepraal. Mussert.

Maandag: 31 Juli (Hooimaand) 1944

Dinsdag: 1 Augustus (Oogstmaand) 1944

Woensdag: 2 Augustus (Oogstmaand) 1944

Donderdag: 3 Augustus (Oogstmaand) 1944

Vrijdag: 4 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zaterdag: 5 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zondag: 6 Augustus (Oogstmaand) 1944

De Jeugdstorm is de stoottroep van de toekomst.
Van Geelkerken.

Maandag: 7 Augustus (Oogstmaand) 1944

Dinsdag: 8 Augustus (Oogstmaand) 1944

Woensdag: 9 Augustus (Oogstmaand) 1944

Donderdag: 10 Augustus (Oogstmaand) 1944

Vrijdag: 11 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zaterdag: 12 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zondag: 13 Augustus (Oogstmaand) 1944

Jeugdherbergen zijn de toegangspoorten tot het vaderland.

Maandag: 14 Augustus (Oogstmaand) 1944

Dinsdag: 15 Augustus (Oogstmaand) 1944

Woensdag: 16 Augustus (Oogstmaand) 1944

Donderdag: 17 Augustus (Oogstmaand) 1944

Vrijdag: 18 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zaterdag: 19 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zondag: 20 Augustus (Oogstmaand) 1944

Het bestaan van het nieuwe Nederlandsche volk zullen wij vestigen op onzen bodem en op onzen arbeid." Mussert.

Maandag: 21 Augustus (Oogstmaand) 1944

Dinsdag: 22 Augustus (Oogstmaand) 1944

Woensdag: 23 Augustus (Oogstmaand) 1944

Donderdag: 24 Augustus (Oogstmaand) 1944

Vrijdag: 25 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zaterdag: 26 Augustus (Oogstmaand) 1944

Zondag: 27 Augustus (Oogstmaand) 1944

„Een vroom gemoet
acht eer voor goet". Rembrandt.

Maandag: 28 Augustus (Oogstmaand) 1944

Dinsdag: 29 Augustus (Oogstmaand) 1944

Woensdag: 30 Augustus (Oogstmaand) 1944

Donderdag: 31 Augustus (Oogstmaand) 1944

Vrijdag: 1 September (Herfstmaand) 1944

Zaterdag: 2 September (Herfstmaand) 1944

Zondag: 3 September (Herfstmaand) 1944

Leer je land kennen, trek langs de jeugdherbergen.

Maandag: 4 September (Herfstmaand) 1944

Dinsdag: 5 September (Herfstmaand) 1944

Woensdag: 6 September (Herfstmaand) 1944

Donderdag: 7 September (Herfstmaand) 1944

Vrijdag: 8 September (Herfstmaand) 1944

Zaterdag: 9 September (Herfstmaand) 1944

Zondag: 10 September (Herfstmaand) 1944

Wanneer wij dezen oorlog goed doorstaan hebben, is er maar één vraag belangrijk. Is ons Volk krachtig genoeg om aanspraak te maken op een volwaardige plaats in het nieuwe Europa.

Van Geelkerken.

Maandag: 11 September (Herfstmaand) 1944

Dinsdag: 12 September (Herfstmaand) 1944

Woensdag: 13 September (Herfstmaand) 1944

Donderdag: 14 September (Herfstmaand) 1944

Vrijdag: 15 September (Herfstmaand) 1944

Zaterdag: 16 September (Herfstmaand) 1944

Zondag: 17 September (Herfstmaand) 1944

Het is heerlijk om in een tijd te leven, die de menschen groote vraagstukken voorlegt.

Adolf Hitler.

Maandag: 18 September (Herfstmaand) 1944

Dinsdag: 19 September (Herfstmaand) 1944

Woensdag: 20 September (Herfstmaand) 1944

Donderdag: 21 September (Herfstmaand) 1944

Vrijdag: 22 September (Herfstmaand) 1944

Zaterdag: 23 September (Herfstmaand) 1944

Zondag: 24 September (Herfstmaand) 1944

Trekt er zooveel mogelijk op uit; de natuur is de bron van alle kracht en gezondheid!

Maandag: 25 September (Herfstmaand) 1944

Dinsdag: 26 September (Herfstmaand) 1944

Woensdag: 27 September (Herfstmaand) 1944

De Jeugdstorm bestaat 10 jaar!

Donderdag: 28 September (Herfstmaand) 1944

Vrijdag: 29 September (Herfstmaand) 1944

Zaterdag: 30 September (Herfstmaand) 1944

Zondag: 1 October (Zaaimaand) 1944

Wie zee houdt, wint de reis! Jan Pietersz. Coen.

Maandag: 2 October (Zaaimaand) 1944

Dinsdag: 3 October (Zaaimaand) 1944

Woensdag: 4 October (Zaaimaand) 1944

Donderdag: 5 October (Zaaimaand) 1944

Vrijdag: 6 October (Zaaimaand) 1944

Zaterdag: 7 October (Zaaimaand) 1944

Zondag: 8 October (Zaaimaand) 1944

Houdt op je tochten rekening met de gevoelens van de bevolking; het zijn geen „inboorlingen", maar volksgenooten!

Maandag: 9 October (Zaaimaand) 1944

Dinsdag: 10 October (Zaaimaand) 1944

Woensdag: 11 October (Zaaimaand) 1944

Donderdag: 12 October (Zaaimaand) 1944

Vrijdag: 13 October (Zaaimaand) 1944

Zaterdag: 14 October (Zaaimaand) 1944

Zondag: 15 October (Zaaimaand) 1944

Laat je gedrag steeds een voorbeeld zijn voor de anderen; dwingt eerbied en waardeering af voor je uniform.

Maandag: 16 October (Zaaimaand) 1944

Dinsdag: 17 October (Zaaimaand) 1944

Woensdag: 18 October (Zaaimaand) 1944

Donderdag: 19 October (Zaaimaand) 1944

Vrijdag: 20 October (Zaaimaand) 1944

Zaterdag: 21 October (Zaaimaand) 1944

Zondag: 22 October (Zaaimaand) 1944

Tenslotte vergeten wij niet den boerenoorlog toen voor het eerst concentratie-kampen werden gebruikt, waarin duizenden vrouwen en kinderen van onzen stam gestorven zijn. Mussert.

Maandag: 23 October (Zaaimaand) 1944

Dinsdag: 24 October (Zaaimaand) 1944

Woensdag: 25 October (Zaaimaand) 1944

Donderdag: 26 October (Zaaimaand) 1944

Vrijdag: 27 October (Zaaimaand) 1944

Zaterdag: 28 October (Zaaimaand) 1944

Zondag: 29 October (Zaaimaand) 1944

Gelooven, gehoorzamen en strijden is het evangelie van het komende geslacht.
Mussolini.

Maandag: 30 October (Zaaimaand) 1944

Dinsdag: 31 October (Zaaimaand) 1944

Woensdag: 1 November (Slachtmaand) 1944

Donderdag: 2 November (Slachtmaand) 1944

Vrijdag: 3 November (Slachtmaand) 1944

Zaterdag: 4 November (Slachtmaand) 1944

Zondag: 5 November (Slachtmaand) 1944

Men bedelt niet voor een recht. Voor een recht strijdt men.
Adolf Hitler.

Maandag: 6 November (Slachtmaand) 1944

Dinsdag: 7 November (Slachtmaand) 1944

Woensdag: 8 November (Slachtmaand) 1944

Donderdag: 9 November (Slachtmaand) 1944

Vrijdag: 10 November (Slachtmaand) 1944

Zaterdag: 11 November (Slachtmaand) 1944

Zondag: 12 November (Slachtmaand) 1944

Alleen hij verdient zoowel vrijheid als leven, die zichzelf iederen dag veroveren moet.
Goethe.

Maandag: 13 November (Slachtmaand) 1944

Dinsdag: 14 November (Slachtmaand) 1944

Woensdag: 15 November (Slachtmaand) 1944

Donderdag: 16 November (Slachtmaand) 1944

Vrijdag: 17 November (Slachtmaand) 1944

Zaterdag: 18 November (Slachtmaand) 1944

Zondag: 19 November (Slachtmaand) 1944

Elke stormer en elke stormster zij te allen tijde een voorbeeld van datgene, wat wij als nationale deugden in ons Volk gebracht willen zien: discipline, tucht en offerbereidheid. Elke jongen en elk meisje die dat niet na komt, is onwaardig in den Nationale Jeugdstorm te staan. Van Geelkerken.

Maandag: 20 November (Slachtmaand) 1944

Dinsdag: 21 November (Slachtmaand) 1944

Woensdag: 22 November (Slachtmaand) 1944

Donderdag: 23 November (Slachtmaand) 1944

Vrijdag: 24 November (Slachtmaand) 1944

Zaterdag: 25 November (Slachtmaand) 1944

Zondag: 26 November (Slachtmaand) 1944

Voor een ,,kerel is het stellen van een daad een waar feest.
Goethe.

Maandag: 27 December (Slachtmaand) 1944

Dinsdag: 28 November (Slachtmaand) 1944

Woensdag: 29 November (Slachtmaand) 1944

Donderdag: 30 November (Slachtmaand) 1944

Vrijdag: 1 December (Wintermaand) 1944

Zaterdag: 2 December (Wintermaand) 1944

Zondag: 3 December (Wintermaand) 1944

Engeland staat in een slechten reuk, zoodra het om „trouw". gaat.
Erasmus van Rotterdam.

Maandag: 4 December (Wintermaand) 1944

Dinsdag: 5 December (Wintermaand) 1944

Woensdag: 6 December (Wintermaand) 1944

Donderdag: 7 December (Wintermaand) 1944

Vrijdag: 8 December (Wintermaand) 1944

Zaterdag: 9 December (Wintermaand) 1944

Zondag: 10 December (Wintermaand) 1944

De slijpsteen kan het mes wel slijpen, maar de snee daaraan niet geven, als er geen staal in is. P. C. Hooft.

Maandag: 11 December (Wintermaand) 1944

Dinsdag: 12 December (Wintermaand) 1944

Woensdag: 13 December (Wintermaand) 1944

Donderdag: 14 December (Wintermaand) 1944

Vrijdag: 15 December (Wintermaand) 1944

Zaterdag: 16 December (Wintermaand) 1944

Zondag: 17 December (Wintermaand) 1944

Wij zijn en blijven goede Nederlanders. Staf de Clercq.

Maandag: 18 December (Wintermaand) 1944

...

...

Dinsdag: 19 December (Wintermaand) 1944

...

...

Woensdag: 20 December (Wintermaand) 1944

...

...

Donderdag: 21 December (Wintermaand) 1944

...

...

Vrijdag: 22 December (Wintermaand) 1944

...

...

Zaterdag: 23 December (Wintermaand) 1944

...

...

Zondag: 24 December (Wintermaand) 1944

...

...

Wij gelooven, vertrouwen en werken. Mussert

Maandag: 25 December (Wintermaand) 1944

Dinsdag: 26 December (Wintermaand) 1944

Woensdag: 27 December (Wintermaand) 1944

Donderdag: 28 December (Wintermaabd) 1944

Vrijdag: 29 December (Wintermaand) 1944

Zaterdag: 30 December (Wintermaand) 1944

Zondag: 31 December (Wintermaand) 1944

Laster is als een valsche munt: velen, die haar niet willen vervaardigen laten haar zonder gewetensbezwaar circuleeren.

Adressen om te onthouden en te noteeren:

Iedere werker heeft in het Nederlandsche Arbeidsfront zijn taak. OOK GIJ!

Het Nederlandsche Arbeidsfr

P. C. Hoofdstraat 170-180 - Amsterdam-Z.

Ik heb boeken uitgeleend aan:

datum: .... titel: ....

aan: .... **adres:** ....

terug: ....

---

datum: .... **titel:** ....

aan: .... adres: ....

terug: ....

---

datum: .... titel: ....

aan: .... adres: ....

terug: ....

---

datum: .... titel: ....

aan: .... adres: ....

terug: ....

---

datum: .... titel: ....

aan: .... adres: ....

terug: ....

J. C. Alders. *Ons eigen electrisch laboratorium.*
Een populair boek over een interessant gegeven.
Dr. N. Römpp. *Scheikundige proeven.*
Een gedegen en boeiend boek voor den ontwikkelden leek en den belangstellenden jongen!
Dr. G. Venzmer. *Wetenschap overwint microben!*
Een leerrijke beschrijving van de groote momenten in het leven van de medische ontdekkers!

GOEDE ONTSPANNINGSBOEKEN VOOR DE JEUGD

Marcel J. A. Artz. *Professor Babbit zoekt het hoger op!*
De schrijver begeeft zich in dit boek op het gebied van het fantastisch-technische!
B. de Graaff. *Hopman Roel.*
Het boek verhaalt van een gezonde rivaliteit tusschen twee jongens: juist voor een Stormer!
Jac. Roelofs. *Stormers in de Branding.*
Een boek over de avonturen op zee van een groep Marinejeugd-stormers.
Jan Oerbelt. *Mulo-Ridders.*
Een club van jongens in hun laatste Mulo-jaar.
Marcel J. A. Artz. *Een detective in de kist!*
Een spannende detectivegeschiedenis met een onverwacht slot!

Bovenstaande boeken zijn verkrijgbaar in iederen goeden boekhandel.

UITGEVERIJ ROSKAM
Keizersgracht 786, Amsterdam-C.

Aanbiedingen van manuscripten worden steeds gaarne ingewacht.

Ik heb boeken geleend van:

datum: .... titel: ....

van: .... adres: ....

terug: ....

---

datum: .... titel: ....

van: .... adres: ....

terug: ....

---

datum: .... titel: ....

van: .... adres: ....

terug: ....

---

datum: .... titel: ....

van: .... adres: ....

terug: ....

---

datum: .... titel: ....

van: .... adres: ....

terug: ....

Maak in je vacantie
een fijne tocht,
trek langs de jeugdherbergen!
inlichtingen en
raadgevingen
VERSTREKT DE
N
JHC
Amsterdam • Tulpstraat 4 •

Aanteekeningen:

Aanteekeningen:

Aanteekeningen:

Aanteekeningen:

10. / ϟϟ - Gren. - Rgt. 1 / L. N.

IS DIT HET BEGIN
of het einde der studiejaren van Uw kind? Een tikje weemoed klinkt in meester's stem als hij zijn klas bij het afscheid van de lagere school nog een laatste wijze raad meegeeft. O, hij weet precies in welke van die guiten „iets zit" - Doorleeren heeft hij dan de ouders met aandrang geraden, doorleeren - want de wereld heeft meer dan ooit behoefte aan goed geschoolde jonge menschen. Maar doorleeren kost geld. Sluit hiervoor een verzekering af bij „De Centrale" de maatschappij voor Werkend Nederland. Geef Uw kind zijn kans in het leven. Laat onze agent U eens inlichten
OP TIJD VOORKOMT SPIJT
„DE CENTRALE"
— Solide — Coulant —
VERZEKERT WERKEND NEDERLAND
DE CENTRALE ARBEIDERS-LEVENSVERZEKERING RIJNSTRAAT 28 DEN HAAG
Smit

De stem van Jong Nederland vindt gehoor in en wordt verklankt door
DE NEDERLANDSCHE OMROEP
Luister steeds naar de speciale Jeugd-uitzendingen
GERBO

INHOUDSOPGAVE

Het Jeugdstormzakboekje 2
Adolf Hitler 4
Leider Mussert! 6
Onze Hoofdstormer 11
Vrijwillig 15
De Nationale Jeugdstorm 16
Agenda van herinneringsdata en data, die door den Jeugdstorm herdacht worden 23
Stormerslied 28
Iets over de bijzondere Jeugdstorm-eenheden 29
Stormstersdienst 32
Weersportkampen 36
Het Jeugdstorm-Sportdraagteeken 37
De Jeugdafdeeling van het Nederlandsch Arbeidsfront . . 43
De geschiedenis der jeugdherbergen 47
Onderscheidingsteekenen van den N.A.D. 52
De Nederlandsche Arbeidsdienst (lied) 54
De Nederlandsche Arbeidsdienst 56
De Arbeidsdienst voor meisjes 60
De Jeugdstorm in 1943 61
„Naer Oostland willen wy rijden" 66
De oorlogsinzet van de Hitler-Jugend 70
Het Europeesch Jeugdverbond 76
Een stukje allernieuwste geschiedenis 79
Zeven man in 't paradijs 84
De eerste Nederlandsche Ridderkruisdrager 90
Helden der 20e eeuw 92
Drie groote Nederlanders 99
Onderscheidingsteekenen Jeugdstorm 106
Onderscheidingsteekenen W.A. 109
Onderscheidingsteekenen Germaansche ϟϟ in Nederland. . 110
Agenda voor 1944 112
Inhoudsopgave 191
Dit zakboek kwam tot stand 192

JEUGDSTORMZAKBOEK

Deze uitgave kwam tot stand door den gezamenlijken arbeid van:

samenstellers	Hopman F. Barkhuis. Oppervaandrig Jan Schuurman.
uitgeefster	Nationaal-Socialistische Uitgeverij Nenasu, Utrecht. K. 2350.
alg. leiding	J. C. Bartels, Bilthoven.
foto's	blz. 4 Heinrich Hoffmann, Den Haag; blz. 6, 10, 22, 31, 34, 68, 77, 80, 82, 88 Fotodienst N.S.B. (Hasewinkel); blz. 91 Fotodienst N.S.B. blz. 71, 75 H. J.; blz. 14, 55, 93, 95, 98, 100 101 Archief.
layout	Studio Nenasu. Jan Blomberg, Utrecht.
drukkerij	N.V. Drukkerij v.h. L. E. Bosch & Zn., Utrecht zetters: F. W. Faber, P. W. Jansen. drukkers: C. H. de Bruijn, M. J. Linschoten, G. v. d. Elst.
cliché's	Clichéfabriek „Correctum", Utrecht.
papier	G. H. Bührmann's Papiergroothandel
bindwerk	Fa. L. van Wijk & Zoon, Utrecht.

boekhandel: